

SabaH

BOSNIAN-AMERICAN INDEPENDENT NEWSPAPER

Cijena \$1.50

New York 7. Jul 2000. Broj 134. Godina III

Price \$1.50

11.JUL - PET GODINA STRADANJA SREBRENICE

SabaH NA INTERNETU: www.Sabah-ba.com

Sjećanje na Srebrenicu

Nedosanjani pejzaži i bol nataloženih uspomena

SREBRENICA DANAS

PET GODINA POSILIJE PADA

STRADANJE BOŠNJAČKOG NARODA

Pred ratni kulturni srebrenički milje personificirali su slikar Mirsad Begić i mladi pjesnik Nihad Nino Ćatić. O Ćatiću se ponešto i napisalo, o Begiću, pak ovo je prvi pisani pomen nakon pada Srebrenice...

Jedanaestog jula navršit će se punih pet godina pada jednog od najljepših bosanskih gradova, Srebrenice. Odnosno, do planetarne katastrofe bošnjačkog naroda u ovoj nekad "zaštićenoj enklavi".

Svi oni koji su prvi put ugledali krvavi nebeski svod u gradu opojnog Gubera, a imali su sreću da prežive našu najveću tragediju, nose svoj bol zapreten u godinama taloženih uspomena, na mladost, školske dane, ljubavi i toplinu roditeljskog doma.

Razasuti diljem domovine i svijeta, Srebreničani se zavičaju vraćaju još reminiscencijama na vrijeme odsanjanih zavičajnih pejzaža. Mirsad Begić je bio istinski zaljubljenik svoga grada i ponajbolji slikar čaršije čiji su krajolici i pejzaži autentično i vjerno tkani po platnima, drvorezima i bakrorezima. Slikarstvu se posvetio ozbiljnije tek koju godinu prije rata, kada je u prizemlju svoje kuće otvorio veliki atelje.

Tih, nenametljiv i odveć skroman, nije bio impresioniran pohvalama, neugovom umijeću, pa je često skretao temu na muziku, dok bi kistom dovršavao pjezaže i panorame, Grada, Bijele džamije, Starog grada, Gubera, Bojne...

Vanserijski talenat, Begić nije

težio hiper produkciji

već,

poslije,

u z

pjesmu

dodavao

posljednje

vinete na

već

zaokružene

motive. U

svakoj slici

je nalazio

neki smiraj,

zagledao je u

nju a onda

pitao:

- Stari, valja li

ovo šta?

Slijedili bi ljetni,

akšamljski

razgovori u

"Domaviji", kod

Bakala, Šipe i u

drugim

mehanama.

Osjećaj jaranstva bi

se intenzivirao kada

bi nam se još

pridružili doktor

Naser Siručić i

Senahid Halilović

Cipiripi.

Danas ni jednog nema

među živima. Mirsad

Begić je, po kazivanju

svjedoka, ubijen u

Osnovnoj školi "Vuk

BIG NEWS
POVODOM TRAGEDIJE
SREBRENICE

U UTORAK 11. JULA OD 8:30 DO 6:00 PM, U ZGRADI UJEDINJENIH NACIJA ODRŽAT ĆE SE SIPOZIJ POD NAZIVOM "SREBRENICA RAPORT" ČIJI SU KOSPONZORI BIANCA JAGGER I AMBASADOR BIH PRI UN MUHAMED ŠAĆIRBEY

OVOM SIMPOZIJU MOGU PRISUSTVOVATI SVI ZINTERESOVANI ALI PRETHODNO MORAJU KONTAKTIRATI MISIJU BIH RADI PRAVLJENJA SPISKA ZA ULAZAK U ZGRADU UN.

KONTAKT TELEFON: 1 - 212 - 751-9015

Karadžić" u Bratuncu. Nisam htio vjerovati u smrt najboljeg prijatelja sve do momenta kada mi je kolega iz studentskih dana Sejo Omeragić pokazao svoju knjigu "Satanski sinovi".

I kako se bliži petogodišnjica stradanja srebreničkog naroda, iznova mi počinju odzvanjati plemi mladog pjesnika i novinara Nijine Ćatića. Njegov zadnji izvještaj i eho vječnirade Njz mlad,

tek stasalo momče, bio je simbolom domoljubne

poetike njegovane sokovima zavičajne ljubavi u kojoj su zauvijek ostali prijatelji, rodbina, prva ljubav...

Sve ratne godine pisao je o najtežim vremenima u Srebrenici a iz gotovo svakog stiha isijavo je blagi pesimizam i najvješćenje ličnog i kolektivnog martirija. To zorno kazuju neke njegove pjesme iz zbirke "Ljudi beznađa" objavljene prije dvije godine u Tuzli.

Nihad Ćatić, senzibilna pjesnička duša Srebrenice, njen Lorka i Jesenjin, u proboju ka slobodnoj teritoriji je nestao. Ni danas se ništa pouzdano ne zna o njegovoj sudbini.

U Srebrenici su danas strani, tuđi ljudi. Iznova gore bošnjačke, kuće, ali zov rodnog kraja je jači od svega. On ima snagu planinske rijeke koju neće moći zaustaviti zli ljudi. U Srebrenici će ponovo stasati novi pjesnici i slikari poput Mirsada ili Nine.

A onda mi riječ stane, zanimjem i utihne. Rosi u oku ratni vjhor, paljevine, progonstvo, smrt... Ne smijem dalje. Neka je rahmet i mir dušama svim ubijenim mojim Srebreničanima.

Mirsad MUSTAFIĆ

Federal, New York State and local laws prohibit discrimination because of race, color, religion, sex, age, marital status, national origin or disability in connection with the sale or rental of real estate. This publication does not knowingly accept advertising in violation of these laws.

This publication does not knowingly accept advertising which is false or misleading, and makes no representation as to the truth, falsity, safety or effectiveness of the products or services of any advertiser.

SabaH: Bosnian - American Independent Weekly Newspaper, New York - Publisher i glavni urednik: Šukrija Džidžović

Tehnički urednik: Mirsada Džidžović * Sportski urednik: Elvir Kolenović * Marketing: Ertana Kolenović

Savijet lista: dr Nuriya Medunjanin-Preljvukaj, Asim Čemalović, dr. Ismet Osmanović, Ms. Rouse Mc. Guinness, Dipl. ing. Iva Vukman, Rašid Nuhanović

Saradnici: Bedrudin Gušić (Boston, Ma); Izet Čerimagić (London/Canada); Miralem Pervizović (Malmo - Švedska), Muhamed Kopic (Utica, NY) Ismet Herović (Zenica BiH) Elvedina Tucaković (Boise, ID) Zijad Bećirević (Burlington, VT)

Safeta Obhodaš (Njemačka), Osman Guzina (Alexandria, VA) Sead Numanović (Columbia, MO), Nihad Krupić (Vancouver/Canada), Erkin Medjedović (Chicago, IL)

Svako lično mišljenje nije i mišljenje redakcije. Rukopisi, fotografije i vijesti se ne vraćaju. Redakcija zadržava pravo objavljivanja svih prispjelih priloga na našu adresu bez nadoknade, ukoliko ne postoji pismeni ugovor o visini honorara.

Adresa redakcije: SabaH 30-05 43.Street - Astoria, New York 11103 Tel: (718) 267-1299 ili (718) 267-1242 Fax: (718) 267-1257

SabaH na Internetu: www.Sabah-ba.com *** WEB MASTER - Afan Pašalić *** E-mail: sdzidzovic@aol.com

List je registrovan kod State of New York pod rednim brojem: EIN 11- 3482491 od 7. aprila 1998. godine.

Pred obilježavanje godišnjice genocida u Potočarima

SREBRENIČANI PROTIV OGRANIČENJA BROJA UČESNIKA KOMEMORACIJE

*Mi ne idemo u Potočare na fudbalsku utakmicu gdje nam trebaju ulaznice, kaže Nesib Mandžić **
To je još jedan pokušaj da se prikriju srazmjere tragedije,
smatra Abdurahman Malkić

Ko je i u ime koga dogovarao limit kojim se ograničava broj učesnika na komemoraciji žrtvama Srebrenice u Potočarima, teško je u ovom trenutku prosuditi. Prema raspoloživim informacijama, teza da se "siguran dolazak" u Potočare može garantirati za samo 750 osoba, odnosno 15 autobusa koji treba da prođu kroz Republiku Srpsku, prvi put se čula u objelodanjivanju Plana mjera obezbjeđenja koji je uradio CSB Zvornik i koji je prezentiran čelnicima općine Srebrenica.

Ultimatumi iz RS

- Mi ne idemo u Potočare na fudbalsku utakmicu gdje nam trebaju ulaznice. Mi tamo idemo da se sjetimo naših tragično stradalih - rodbine, prijatelja, sugrađana, i stoga je potpuno neprihvatljivo da neko ograničava broj onih koji će doći na komemoraciju. Nama je prezentiran dogovor da se u Potočarima može naći 750 ljudi. Pretpostavljam da je to dogovor između MUP-a RS, IPTF-a i SFOR-a, elio bih da se to provjeri - kaže Nesib Mandžić, predsjednik općine Srebrenica.

Ograničavanje broja učesnika komemoracije u Potočarima, prema riječima Abdurahmana Malkića, očito je još jedan pokušaj da se prikriju srazmjere tragedije koja se prije pet godina dogodila narodu Srebrenice, ali i "još jedna potvrda da je međunarodna zajednica potpala pod ultimatum vlasti RS".

Sloboda kretanja

- Ko uopće nakon pet godina od potpisivanja Dejtonskog sporazuma može dovesti u pitanje slobodu kretanja i bezbjednost građana i to u prilikama kakvo je odavanje počasti žrtvama jednog od najvećih stratišta u Evropi. Niko od nas ne može preuzeti odgovornost za selekciju rodbine stradalih koja ima namjeru doći u Potočare toga dana - tvrdi Malkić.

Miler će 11. jula doći u Potočare

Ambasador SAD u BiH Tomas Miler u utorak je u Dubravama kod Zivinic razgovarao sa predstavnicima Udruženja "ene Srebrenice" i "Majke enklava Srebrenice i epe". Bile smo dirnute načinom na koji nas je primio ambasador Miler. Osjećalo se njegovo duboko saosjećanje sa tragedijom Srebrenice. Ambasador Miler je potvrdio da će 11. jula biti sa nama, stavljajući nam do znanja da

je mjesto i svih bh. predstavnika da toga dana budu u Potočarima. Ohrabrene smo razmišljanjem i stavovima koje nam je prezentirao i prvi put ubijedene da ćemo, ako ništa drugo, moći bar javno se Bogu pomoliti za duše naše ubijene djece i to na mjestu gdje je njihovo

stradanje započelo. Obavijestile smo ambasadora Milera da naša udruženja, koja čine majke čija su djeca stradala u ovom masakru, ne mogu pristati na ucjene organa bezbjednosti RS, a tiču se broja onih koji mogu doći na komemoraciju u Potočare 11. jula - rekla

nam je jučer Hajra Čatić, predsjednica Udruženja građana "ene Srebrenice" iz Tuzle.

Kako smo saznali, jučer se ambasador SAD u BiH Tomas Miler odmah nakon sastanka sa majkama Srebrenice susreo i sa muftijom tuzlanskim Huseinom ef. Kavazovićem.

Western Union® – znači isto kao da ste novac vi uručili lično

Kada novac pošaljete preko Western Union-a, možete biti sigurni da će stići sigurno i na vrijeme. Zahvaljujući našoj svjetskoj mreži, prenos novca je jednostavan i traje samo jedan minut. Vi možete ček novac poslati putem telefona, koristeći vašu kreditnu karticu. Vaši voljeni mogu podići novac u

jednoj od 82.000 lokacija u 180 zemalja svijeta, uključujući i Bosnu i Hercegovinu. Kada se vaša familija oslanja na vas, vi se možete osloniti na Western Union. Dakle, kada šaljete novac vašim najdražim, pošaljite ga preko Western Union-a, jer to je kompanija koja uživa povjerenje.

Za još detaljnije informacije nazovite:
u USA i Kanadi

1-800-325-6000

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER

Najbrži način da pošaljete novac u svijet™

U izbjegličkom naselju Litve kod Banovića

DŽEMILA NA PROŠLOGODIŠNJOJ DOVI U POTOČARIMA

Piše: Almasa HADŽIĆ

11. JUL PET GODINA

Za Džemilu Delalić kojoj je ubijeno trideseti dvoje najbližih članova porodice kažu da ju je tragedija satkala u stijenu

-Ne postoji čovjek na ovom dunjaluku pred koga ne mogu stati. Činim to svjetla obraza, jer nikome nisam zlo učinila. Kažu mi ti si nepismena Džemila. Jesam, nažalost. Ali i nepismena znam da je neko ubio moju djecu što se zovu takvim i takvim imenom, a ne što su nekome nešto učinili. Materino srce ne zaboravlja. Ako trebatne otići ću i u najgoru i u najdalju zemlju na svijetu, i pred Klintonom i onim Ananom reći: - Dajte mi kosti moje djece. Neka se niko ne igra s materinim srcem. Ono jeste tvrđe od stijene, ali boli dokle je

nije bolesna. - Naka sam - veli, ali... -Nije to više ko nekad kad ja uradim svoje imanje pa se narod ibreti. Radila sam dan noć i narodila svojim sinovima, a sada...Sjedim na namazu, upućujem dovu Allahu, a pred oči mi moji Suljo, Sadik i Salko. Kuham ručak, a oni opet predame, znam koji je volio krompirušu, koji vruću sirnicu. Ja na njivu, a oni predame, ko da mi zборе "de mati mi ćemo". Ja na testu, vidim lijepa cura, duge kose, mislim, eh ovako bih voljela svom Sulji dovesti...I tako živim...Svakog jedanaestog u mjesecu odem u Tuzlu i s ostalim ženama Srebrenice i Podrinja krenemo gradom da svijet vidi da

tačke, bez zareza.... počinje pobrajati svoje najrođenije...

Nema joj kaže, sinova Sulje, Sadika i Salke, nema joj ni Sabahudina Aljića što joj je ko sin bio, jer ga je, kaže, ona došla, ni Sabahudinove braće Ševala i Džemala, nema njene braće Jusufa, Asima i Mehe, ni bratića Senada i Muje. Ize, Idriza i Fikreta tri joj zeta od tri kćeri, četiri tečica i u svakog po sin jedinac, nema joj kaže tačno "32 muške glave što su joj vrata otvarale". -Moje oči su iskapale sve suze. I ne mogu više plakati. Gdje god ko krene tražiti našu djecu ja prva krećem. Pitaju me kako možeš Džemila, imaš dosta godina.

Teško je saslušati Džemilinu priču do kraja. I njena priča počela je 11.jula 1995.godine, kad i priča o tragičnoj sudbini preko četrdeset hiljada tadašnjih stanovnika Srebrenice.

-Sjedim ja među onim narodom u Potočarima, kad vidim mlada ženica, stisla se, znoj joj teče, grč u licu.Pridem, pitam šta joj je, kaže "rađam". "De sine" velim ja njoj uhvati se jednom rukom za me, a drugom za svoju sjecku...Tako i bi, oduprije se žena na nas, muško dijete zaplaka. Zgrabih ja dijete, hoću da mu zavežem pupak, kad četnik predame: spusti to dijete dolje, veli. Ja ga popustih na dimije, fino dijete, duge kosice, ko da je okupano...Četnik pride, nogom stade djetetu za vrat...Od snage njegove noge crijevo izleti djetetu, a ona ženica gleda...Bože, Bože...Daj mi samo kuveta još koju godinu....

Prije nepunih mjesec dana, tačnije 11.juna, Džemilu smo sreli na mirnim demonstracijama ispred kampa međunarodnih snaga SFOR-a u Dubravama kod Živinica. Promjenila se. Prilično je smršala, stari i kopni, vidi se, ali... Pride i kaže, "znaš od one penzije što za djecu dobijam kupila sam dulum zemlje, hoću da krenem kuću unučadima praviti". Kao da je iz našeg pogleda pročitala pitanje "odakle ti snaga Džemila" nastavi. - Nema sine tvrde muke od materine muke. Ali, znaš i od mog jada ima gori jad. Imam samo jednu želju: da mi je jednu kost od mojih sinova naći pa da im napravim mezar, i da im mati, kad me nemoć skoli, ode pa im fatihu prouči.I da u Hag, ako Bog da, dođem Da stanem pred katila i pogledam ga u oči. Da zna da je od Džemile Delalić ostao bar neko ko će pričati šta je katil radio. A Allah će meni dati snagu da svojim unucima ponovo temelje zakopam Ko nekad u Dobracima našim...

DŽEMILA (prva s lijeva) SA KOMŠINICAMA

mati živa. Na spratu objekta br.15 nalazi se Džemilin privremeni stan. Kaže "privremeni" jer neće da se pomiri da će u Litvama dočekati zadnje sahatе svog života. Upravo se bila vratila s njive, ali nije krila svoje zadovoljstvo zbog susreta s novinarima, jer kaže novinari joj "nekako razgale", uliju joj nadu. Za kahvom, s njenim konama Minom Zuhrić kojoj su nestala četiri sina i Đulsumom Kadrić kojoj su nestali muž i sin pričala nam je o naraslom joj krompiru, luku, paprikama...Doduše, žali se malo na bol u rukama, ali tvrdi da

je to dan kada su počeli ubijati našu djecu... Vratim se poslije ovdje, a ovdje ništa moje....Dokle, pitate...Do smrti ili dok mi neko ne kaže "eh Džemila ovdje su kosti tvoje djece".

U svom privremenom stanu u Litvi Džemila živi sa kćerkom i mužem. U sobi gdje nas je ugostila veliki šporet na drva, jedan ležaj, čiviluk, što i na stolu poredano suđe...Na zidu uvećana fotografija na kojoj je Džemila sa njena tri sina...Na prozoru cvijet i čista bijela stora. ...Dok priča Džemila povremeno zastane, poviri kroz prozor, mahne nekoj od kona, a onda opet, bez

Mogu, eto Bog dadne neku snagu. Imam svoje dvije snahe - jedna u Gračanici, druga u Vogošći. Dobre mi snahe, dođu i dovedu mi unučad. Imam svoje kćeri i njihovu djecu, pa mi i one dođu. Gledam, rastu mi unučad, a snahe, dragi Bože lijepe, mlade, a bez muževa...Dođe tako Bajram, a meni srce da pukne, da mi je snahama da kupim nešto, eto naučila tako... i kad me obuzme nemoć, kad me skoli tuga, a ja sa svojim konama malo popričamGledam njih, kažem, ne smiješ Džemila se predavati, sve ima gore od goreg...

Prvi puta Džmilu Delalić sreli sam u Ravnama kod Kladnja, 14.jula 1995.godine. Samo nekih desetak metara iza tunela kojim su prethodnih tri dana pješke izlazila izmrcvarena lica srebreničkih žena, pobjeglih ispod noža UN kampa u Potočarima, u grupi od njih dvadesetak ona se isticala i stasom, i pokretom.

(NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

(NASTAVAK SA PRETHODNE STRANE)

Za Džemilu Delalić kojoj je ubijeno trideseti dvoje najbližih članova porodice kažu da ju je tragedija satkala u stijenu

STRADANJA SREBRENICE

Metarskim korakom, grabila je ispred ostalih osvrćući se povremeno na nekoliko mlađih žena koje su, s djecom, šutke, posrtale za njom. U jednom trenutku, nekih pola kilometra prije tadašnje komande u Ravnama, odložila je svoj zavežljaj pored puta, duboko uzdahla i glasno zaplakala. Domalo, maknu ruke s lica, okrenu se, kao da je bi stid sopstvenih suza, pa onim mladim ženama zapovijedi "de, dajte djeci vode da se napiju".

Na novinarsko pitanje odakle je, odgovorila je "iz Dobraka sine, iz Dobraka".

Svih ovih godina, Džemilu sam sretala na mnogim tužnim mjestima i godišnjicama gdje se sreću ove nesretne žene, ali se uvijek doimala drukčije od ostalih. Doimala se svojom snagom i odlučnošću kako, vođena željom da sazna istinu o svojim stradalim, tako dostojanstvom kojim neumorno nosi svoju ranu....Rijetko sam je imala priliku vidjeti da plače. Prošle godine, na tuzlanskoj Pingi zatekla sam je sa njenom rođakom Salihom

Osmanović, koja je izgubivši sina jedinca i muža, ostala potpuno sama. Pozivala je Salihu na sabur, govoreći joj "valja nama kosti naše djece tražiti".

Džemila Delalić zasigurno nije sinonim stradanja naroda Srebrenice. Od Džemiline muke ima "i gorih i većih" sama kaže ali opet, kaže "svakome je svoja muka i najveća i najžešća jer za svojim djetetom svakog boli najviše imao ih čovjek jedno ili desetetero". Ali, da neko, i pored

DŽEMILA: Mirne demonstracije na Dubravama kod Živinica ove godine 11. juna

godina koje je pritišću, s toliko snage ide u potrgu za istinom i pravdom kao što to radi

ova žena, nisam imala prilike vidjeti.

Novinar, svakako, nema pravo na emociju kad su

u pitanju njegovi sagovornici, akteri njegovih tekstova. Nema pravo ni na pristrasnost, ali...Novinar ima pravo da bude čovjek, a čovjek ima pravo imati svoje slabosti...Onaj ko je živio tragediju Srebrenice punih pet godina, vjerovatno ga je tragedija samog učinila slabim prema svemu što se Srebrenice tiče. Pa i prema majci Džemili - ženi, za koju kažu da ju je tragedija satkala u stijenu.

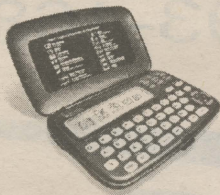
NEMOJTE PROPUSTITI OVU ŠANSU! JER SE OVO VIŠE NEĆE PONOVITI!

SAMO 1 DAN

MI SMO ZATVORENI U VRIJEME LJETA

RASPRODAJA KAO
OVA SAMO JEDNOM
GODIŠNJE

UP TO \$150 RETURN FOR USED TRANSLATORS WITH EXCHANGE FOR ESC600T!

\$119.95
cijenu je uključena poštarina

Language Teacher® ESC2000

Riječnik i 128K Dvojezični poslovni rokovnik
Glavni riječnik sadrži više od 450.000 riječi
uključujući opšte riječi i idiome, medicinske,
tehničke, pravne, poslovne termine kao i sleng i
opšte izraze

**BEZPLATNA TOMBOLA U KOJOJ
ZAGARANTOVANO DOBIJATE
JOŠ JEDAN NAKNADNI POPUST**

DO 50% POPUSTA

Language Teacher® ESC600T

ELETRONSKI RIJEČNIK
sa mogućnošću govora i poslovnim rokovnikom od 128K

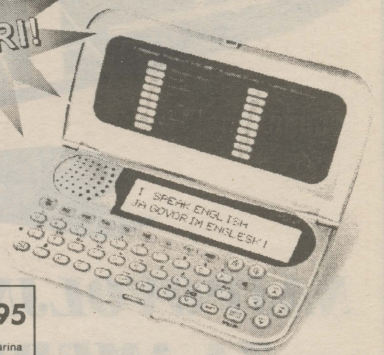
Naši riječnici vam mogu pomoći pri rješavanju vaših najvećih problema. A to je da naučite ENGLISKI na najbrži način i omogućite sebi bolju budućnost. Ovak riječnik prevodi riječi u sekundama.

MI IMAMO ZA VAS VAŠEG NAJVEĆEG PRIJATELJA

- Funkcija govora za Engleski jezik
- Riječnik sadrži 475.000 riječi i izraza, uključujući: 36.000 medicinskih termina, 33.000 tehničkih riječi, 29.000 termina za biznes, 28.000 pravnih termina
- Elektronska knjiga za Englesku gramatiku sa funkcijom traženja tema

- TOEFL test
- Priključak za PC-vezu za brzo komuniciranje sa PC
- Funkcija uvođenja novih riječi
- Više od 200 popularnih idioma
- Nepravilni glagoli
- 1.200 korisnih izraza
- Igra "Pogodi riječ"
- Svjetsko vrijeme
- Sat
- Budičnik
- Digitron

GOVORI!

\$249.95
U cijenu je uključena poštarina

**SVI REČNICI SU NA
RASPRODAJI**

**NAJBOLJA MOGUĆNOST
DO SADA ZA MENJANJE STARIH
MODELA ZA NOVE**

www.ectaco.com

USA: 1-800-710-7920 Lokal 208

Primamo čekove, Visa, MasterCard, AMEX i novčane uplatnice
Naša adresa je: ECTACO, Inc., 31-21 31 Street,
Long Island City, NY 11106

**31-21 31 Street, Astoria, Queens
(718) 728-5334**

LINGVOBIT

BOŠNJACI, NAŠ BROJ I IZBORI U AMERICI

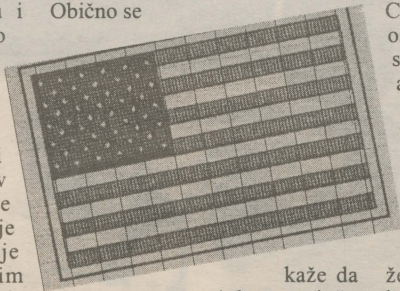
Piše: N. Šaćirbey

Sedmog novembra 2000. godine biti će izbori za predsjednika USA, Predstavnički dom kongresa USA koji broji 435 članova popularno oslovljeni kao kongresmeni, jedna trećina Senata Amerike (USA). Po prvi puta za mnoge Bošnjake to će biti prilika da izađu na izbore i da glasaju, a i njihov broj će biti znatno veći nego ikada ranije. Očekuje se da će u narednih pet, možda i deset godina svakog mjeseca biti naturalizirano (postati građani USA) između 500 - 1000 Bošnjaka. A s naturalizacijom, to je primanje u građanstvo USA stiće se i pravo glasa na izborima u USA a pod jednim uslovom, to jest da se upišu, registriraju u biračke spiskove, te potom kada god promjene adresu to prijave i uredi koji se brine o registru birača.

Izgleda da Bošnjaci čim na to dobiju pravo podnose zahtjev za državljanstvo, a to je kada napune pet godina boravka u USA, da je dobrog morala i karaktera i da da zakletvu Ustavu USA. Od 1906. godine prije prijema u državljanstvo treba položiti ispit iz jednostavnog govornog engleskog jezika i poznavanju društveno političkog uređenja USA (osnovne crte) i istoriji USA. Ispit za engleski jezik uveden je uz zahtjev

za prijem u državljanstvo treba uplatiti 250 dolara. U zadnje vrijeme proces prijema u državljanstvo odvija se sporo, jer broj zahtjeva je jako velik. U 1997. godini primljeno je 1,600.000 molbi, ali je taj broj prepolovljen 1998. godine i u 1999. godini spao je na 720.000 novo podnesenih molbi. Ured za imigraciju i naturalizaciju je u zaostatku tako ima oko dva miliona neriješenih molbi tako da molio u prosjeku čeka jednu godinu dok je čekanje u Washingtonu - Baltimore traje i do osamnaest mjeseci a u New York-u čekanje je još duže prelazeći tri godine. Postoje očigledne beneficije naturalizacije. Sa američkim pasošom se lakše putuje iako je posjedovanje posoša matične zemlje znak ponosa i patriotizma. BiH kao i mnoge druge države dozvoljava dvojno državljanstvo. Bez američkog državljanstva prijeti izgon iz zemlje onima koji naprave i manje kriminalno djelo, a ne mogu koristiti mnogo prava koje državljani USA imaju. Sa državljanstvom i pravom glasa povećava se utjecaj svakog građanina i grupe kojoj on pripada, u našem slučaju bošnjake zajednice. Pozanto je da

Amerikanci ne izlaze na izbore u velikom procentu, ali postoje grupe koje izlaze na izbore u vlekikom procentu, te tako uveličaju svoj politički utjecaj. Tu su poznati Jevreji, Grci, Jermeni, nešto manje Irci dok procenat Afrikan - American na izborima je u stalnom porastu. Obično se

kaže da se na izbore utječe svojim glasom, te novčanim prilogom za kandidatovu izbornu kampanju. Naš novčani doprinos još će dugo biti mali, ali ako svi koji imamo državljanstvo upišemo se u biračke spiskove i izađemo na izbore, onda postajemo politički značajni a u porastu je posebno u gradovima gdje nas je više kao u New Yorku, Chicagu, St. Louisu, Detroitu, i drugdje. Ranije smo bili skoro beznačajni, sada nam utjecaj raste.

Prvi Bošnjaci su počeli doseljivati

u USA poslije okupacije BiH po Austro - Ugarskoj. Jedni iz BiH selili su u Tursku i po razlozima koji su ih vodili možemo ih smatrati političkom emigracijom. Oni koji su došli u Ameriku išli su trbuhom za kruhom i oni su ekonomska emigracija. Njihov broj je rastao te su 1965. godine u Chicagu, gdje ih je bilo najviše osnovali i svoje organizacije koje su dali ime: Džemajatul Hajrije, a što se može prevesti na dva načina. Prvi je Društvo Hajra ili dobrotvorno društvo, a drugi je Društvo čestitih. Udružili su se a da bi se pomagali, a i da bi osigurali pogreb po islamskim propisima. Većina ovih useljenika bili su muškarci, žene su rijetko dolazile. Znatno broj je ostao neoženjen te nije, ostavio potomstvo, a oni koji su se oženili krišćankama, najčešće Hrvatima ili Poljakinjama izgubili su djecu, jer u tadašnjoj sredini nisu imali ni dovoljno snage a ni znanja da odgoje djecu kao muslimane, te su djeca bila dobro za kršćansku zajednicu, a gubitak za Bošnjake. Vjerovatno je Džemijetul Hajrije prva organizirana muslimanska zajednica u USA a sigurno prva zajednica bosanskih muslimana pa i dalje. Prema procjeni iz 1954.

godine ukupan broj muslimana u USA bio je oko 30.000 a u ranim sedamdesetim dostigao je broj od 100.000. Danas se broj muslimana procjenjuje između šest i devet miliona, vjerovatno je bliži broju šest nego devet. Useljenje Bošnjaka između dva svjetska rata je bio neznatan. Znatno je porastao iza Drugog svjetskog rata, te se postiglo da je 10. Februara 1957. godine otvaranje Muslimanskog vjerskog kulturnog doma u Chicagu. Na pozivnicama je bilo napisano da se prisustvuje otvaranju naše džamije i škole. Broj je rastao, materijalna situacija je postojala bolja a i osjećaj sigurnosti, 8. septembra 1974. godine bila je svečanost u povodu početka radova na izgradnji Islamskog Kulturnog Centra velikog Čikaga, koji je usko povezan sa Bosnian American Cultural Association, čiji je prvi direktor i imam bio Kamil (Camil) Avdić. Danas Bošnjaci imaju na raspolaganju desetak džamija koje mogu smatrati svojim a dobro su došli. U preko 2000. džamija koliko ih je danas u Americi i Kanadi. Naš broj u USA približava se broji od 200,000, a u Kanadi nas je oko 50,000. Ima nas svugdje, ali nismo rasuti jer smo skoncentrisani u desetak gradova i naš broj nam daje pravo da očekujemo i porast našeg utjecaja.

ANCHOR WORLD TRAVEL, INC

4829 N. Damen Av; CHICAGO, IL 60625
Tel: (773) 293-0344; Fax: (773) 293-1684

**NAJPOVOLJNIJE USLUGE I CIJENE AVIONSKIH KARATA
ZA AMERIKU I EVROPU, TURISTICKA PUTOVANJA
SIROM SVIJETA OBEZBIJEDITI CE VAM**

Sanja Omeragic i Samira Redzovic
Toll Free: (877) 779-6257

Dvadeset četvrti nastavak

SJEĆANJA DOKTORA NEDŽIBA ŠAĆIRBEY-a

Na drugom spratu odmah ispod UDBe bio je unutrašnji odsjek te sam se i tu najavio i na otpusnici dobio i njihov štambilj. Ovdje je procedura bila jednostavnija. Služenik je uzeo moju otpusnicu u pošto sam se već prijavio UDBI oni su uzeli moju otpusnicu, upisali podatke iz otpusnice u svoju knjigu i pri tom mi dali prijavitelja da ispunim i s nje su u knjigu upisali moju adresu. Ja sam i tada i sada volio ime svoje ulice: Sumbul česma. Zvučalo bošnjački, sarajevski, bilo je to naše ime.

Aziza i ja sišli smo niz Lugavniu do Slatkog čočeta, te kroz Sarače preko Bašćarske uz Kovače, kroz Džininu vratili smo se kući. Majka je bila sretna kada smo se vratili. Poslovi s UDBOM uvijek su je brinuli, pa makar i obično prijavljivanje. Rekla nam je da su bile u posjeti žene iz mahale. Došle na mubarek, sin došao kući, došao kući iz zatvora. Lijepi adeti komšiluka, su očuvani. Obadvije sestre bile su u školi i ubrzo su došle kući. Ja sam prolazio kroz proces prilagođavanja, učenju svakidašnjeg. Izdržavanje kazne u Sarajevu, na otvorenom gradilištu dalo mi je priliku da često vidim Azizu i stariju sestru Almasu, majku i oca, nešto manje, a mlađu sestru Eminu rijetko. Ponovno kod kuće sam svakog zagledao i na poseban način doživljao, posebno sestre, jer su se one najviše promijenile. U našoj kući stanovao je s nama i Azizim mlađi, bolje reći, najmlađi brat Rizo Alajbegović. Moji roditelji su ga primili kao svog. Ranije je on pošao u Serijasku gimnaziju završio dva razreda a 1945. godine prešao je u Prvu mušku gimnaziju koja je dokinuta dolaskom partizana. Ja sam ga doveo u avgustu 1945. u Sarajevo i UNRE Hamdije Kapidžića direktora Prve gimnazije upisao u treći razred koji je završio koncem septembra a već u oktobru 1945. godine bio je u četvrtom razredu. Svi smo se zajedno okupili za ručkom koji smo imali nešto kasnije a da bi i otac bio za sofrom. Majka se zaista potrudila a da pokaže svoju radost. Bilo je svega, mada se nestašica hrane na tržištu držala i poslije završetka rata. Pomoć UNRE svugdje se osjećala, jer polovina onog što se moglo kupiti slobodno ili na karte bilo je od UNRE.

Za ponedjeljak sam napravio plan što treba da uradim. Aziza je tog dana započela drugi semestar na Medicinskom fakultetu, zimsko ferije je završeno 15. februara. Komunistička vlast otvorila je, neko može se reći obnovila je rad Medicinskog fakulteta u jesen 1946. godine a Aziza po izlasku iz zatvora upisala se sa drugom generacijom u jesen 1947. godine. Dekan fakulteta je postao dr. Nedo Zec psihijatar, Srbin rodom iz Mostara. Prije toga je bio ministar zdravlja u vladi BiH. Aziza je slušala biologiju koju je predavao Vojin Gegić. On mi je bio razredni starješina kada sam ja išao u prvi razred Druge muške realne gimnazije u Sarajevu, dok je kemiju predavao Dojčin Jakšić, prije toga prof. kemije na Drugoj muškoj realnoj gimnaziji a fiziku je predavao Galeb Branko. Interesantno je napomenuti da su vlasti NDH otvorile Medicinski fakultet u Sarajevu u jesen 1944. te je i tamo Aziza bila upisana. Dekan tog fakulteta je bio dr. Stanko Silski, naš porodični ljekar dok smo živjeli u Travniku dr. Silski je na položaj

dekana došao iz Banja Luke a kasnije je tu završio, svoju karijeru. Biologiju je predavao Milutin Gligić, Srbin, Vojinov

AZIZA ŠAĆIRBEGOVIĆ

brat. Ustaški režim je ne znam iz kojih razloga tolerirao Srbe, pa eto postavljao ih i za profesore univerziteta. Karadžićev (Radovana) režim uopšteno nije trpio ne Srbe, za njih nije bilo mjesta u službi (državnoj). Pred otvaranje Medicinskog fakulteta u Sarajevo u doba NDH, režim je poslao trojicu profesora Medicinskog fakulteta u Zagreb da održe predavanja u Sarajevu. Došli su dr. Ante Šercer otorinolaringolog u to vrijeme dekan Medicinskog fakulteta, u Zagrebu, smatrali su ga začetnikom plastične kirurgije kod nas i njegovo predavanje bilo je o plastičnim operacijama. To je bilo vrlo aktuelno u to doba. Ja sam polagao pred dr. Šercerem moj predzadnji ispit na Medicinskom fakultetu u Zagrebu u junu 1955. godine i dao mi je najvišu ocjenu. Drugi predavač je bio Lujo Taler, prof. istorije medicine, izvrstan predavač, govornik i ostavio je snažan utisak na sve svojim poznavanjem Bosne, islama i doprinosa muslimanima medicini. On je pisac popularne knjige: "Od vrača i čarobnjaka do modernog liječnika". Treći predavač dio je dr. Ibrahim Ruždić, prof. kemije na Zagrebačkom medicinskom fakultetu inače rodom iz Travnika, a govorio o doprinosu kemije narodnog zdravlja i u predavanju se dotakao sulfomonida za koje otkriće je Njemac Damak dobio Nobelovu nagradu neposredno pred Drugi svjetski rat. Ruždić je trebao doći tada za prof. kemije u Sarajevo, ali je ostao u Zagrebu, gdje je kasnije, bio ravnatelj centralnog kliničkog laboratorija, a i osnivač postdiplomskog studija iz bio kemije na Zagrebačkom sveučilištu. Moja sestra Almasa magistrirala je biokemiju u Zagrebu, 1963. a doktorirala veterinarske nauke u Sarajevu 1966. godine. Treba da dodam da za profesora fizike na medicinskom fakultetu u Sarajevu postavljen je bio i predavao prof. Muhamed Kantardžić, koji je kao astronom uređivao takvim nekoliko desetina godina. Bio je više godina predsjednik društva Trezvenost u Sarajevu u vrijeme kraljevine Jugoslavije. Razmišljajući što mi je činiti i što me očekuje napravio sam plan. Prvo treba

da nađem zaposlenje a u međuvremenu dobijem odobrenje za upis na Medicinski fakultet. Zaposlenje nije bilo teško dobiti, ali odobrenje za upis na Univerzitet je bilo nešto drugo. U ponedjeljak sam otišao do Ismeta Maslića, koji je to u to vrijeme bio sekretar udruženja Narodna Tehnika. Zahvalio sam se da mi je potpisao izjavu o mojoj saradnji s NOP u 1941. godini i 1942. godini i on je ponudio da mi da preporuku pismo za Acu Vinšbaha pomoćnik direktora jednog građevinskog preduzeća. Otišao sam do Vinšbaha koji mi je odmah ponudio posao, ali ja nisam prihvatio, jer je mjesto bilo na Alipašinom Mostu. Slučajno sam saznao za mjesto u Zemaljskom preduzeću za raspodjelu lijekova "Zemprul" koji je imao zgradu u Kundurdžiluku. Zatražio sam posao i dobio, s nastupom od prvog marta 1948., godine.

U tadašnjoj ulici Miloša Obilića bile su prostorije društvenih organizacija, Narodnog Fonga, AFŽ a omladine i drugih, a tu je bila smještena i narodna biblioteka, koju je vodila Džemila Zekić, poznata i kao pjesnikinja. Uzeo sam iz biblioteke na čitanje knjigu Rodoljuba Čolakovića "Kuća oplakana", a u kojoj on opisuje svoje dane u zatvorima Kraljevine Jugoslavije. Čolaković je u to vrijeme bio predsjednik Vlade BiH i predsjednik društva SSSR - NR Jugoslavije. Zadržao sam se i u prostorijama da vidim tko tu dolazi. Ljudi su se malo iznenadili, možda neko i više kada su me vidjeli. Možda su se pitali odakle ovaj, možda, su u sebi rekli kakva drskost.

Došavši kući razgovarao sam o svojim utiscima. Rekao sam i o susretu s Alijinim i Ešrefovim roditeljima. Ešrefu su se nadali prvog marta. Edhem i Murtez skoro odmah po izlasku su otišli u Zagreb da nastave studije. Po izlasku su otišli u Zagreb da nastave studije. U novinama koje je otac donio, a to je koliko se sjećam još uvijek bio Sarajevski Dnevnik (Oslobođenje) je izlazilo samo nedjeljom) naišao sam i na kratki članak o predstojećem suđenju Varnovi Nastiću, mitropolitu sarajevskom. Poznavao sam ga. U toku rata predavao je vjeronauk đacima pravoslavne vjere te da nije bio mitropolit. Njegovog predhodnika mitropolita Petra Zimanjića ustaše su 1941. godine odvele i od tada mu se zagubio trag. Ne znam da li je ikada provedena istraga a da bi se ustanovilo što se dogodilo s njim. Varnova Nastić je bio nižeg srednjeg rasta, mršav, s dugom gustom rđom bradom i brkovima, dugom kosom u tradiciji za monaških pravoslavnih sveštenika. Djelovao je povučeno zatvoreno, dostojanstveno. Njegov predhodnik kao profesor, pravoslavan vjeronauk bio je Vlajko Ubavić, koji je uz to bio u Sokolu izvrstan vježbač na spravama. Bio je sveštenik bogoslovnog fakulteta u Beogradu. Nosio se vrlo uredno, lijepo oblačio. Vlajko se vratio u Sarajevo po završetku rata i postao je pomoćnik ministra prosvjete u Vladi BiH. Kasnije

je bio upravnik Narodnog pozorišta u Sarajevu u kojem je Meša Selimović bio

NEDŽIB ŠAĆIRBEGOVIĆ

dramaturg, nakon što je bio nekoliko godina nezaposlen, pošto je bio u nemilosti. Rad režima. Razmišljao sam o suđenju i odlučio da budem prisutan. Svi u kući su bili protiv, ali ja sam ostao pri svojoj odluci. Još nisam započeo raditi te sam imao vremena a protivljenje kojih shvatio sam u više kao strah, koji ja tako rano po izlasku iz zatvora nisam shvatio kod njih. Slijedećeg dana poranio sam u Okružni sud u Sarajevu i naišao se u mnoštvu onih koji su došli da prisustvuju suđenju. Rekli su nam da za ulazak u sudnicu treba dobiti propusnicu a za to je bila potrebna lična karta koju sam ja u međuvremenu dobio. Čekajući u redu osjetio sam komešanje. Milicioneri su doveli optuženoga iz zatvora i vodili u sudnicu prolazeći pored našeg reda.

Red je prestao da postoji. Iz više glasova začuo se povik: "Živio!". Bili su to sredovječni Srbi i žene i muškarci. Ja sam bio vjerovatno najmlađi u grupi. Geldao sam zadovoljno slušajući ovo priznanje mitropolitu i protest protiv režima. Nekoliko ih je pritrčalo i poljubilo prolazećeg mitropolita u ruku dok se milicioneri nisu probili i to spriječili. Pored povika "Živio" čuo sam i komentar: "To je svetac, to je bezgriješan čovjek". Sudnica se zatvorila za nas nije bilo propusnica, jer su mnogo ranije podijeljene partijskim aktivistima a da bi sudnici prisustvovali oni koji su na strani onih koji su mitropolita Nastića lišli slobode i tužili. Slušao sam da je Nastić rođen u USA i da je govorio izvršno engleski, te mu je dalo mogućnost da pri posjeti stranih delegacija izrekne svoje kričke prema komunističkom režimu i koliko se sjećam: "Klevetanje države i društvenog uređenja bile su glavne tačke optužnice. Nakon suđenja koje je trajalo dva dana vladika Nastić je osuđen na visoku kaznu mislim između 10 i 15 godina i izdržavao ju je u Zenici. Možda istog dana, možda slijedećeg navratilo sam se u Društvene prostorije i tamo sam čuo razgovor o suđenju. Moj vršnjak Smajić iz Nove Mahale, sada poštar imao je na sebi uniformu službenika pošte i reče: "Treba ga objesiti!", - pritom gledajući u mene. Vrlo brzo sam reagirao, možda da nepromišljeno upitavši: "A zašto?"

Zbunio sam ga te je zašutio a onda u bijesu reče: "On je neprijatelj!" Upitao sam: "Čiji i koliko?" Ljudi su se zagledali i potom mrko u mene gledali. Ušutio je, govoreći nešto kao za sebe a rekao je poluglasno: "Isti si kao i on". Shvatio sam da treba da se povučem i okrenem se na drugu stranu i ugledao Edhema Glibića svog komšije i druga iz djetinjstva. Pozdravili smo se, bio je srdačan i iza toga sam pošao kući.

Došavši kući nisam rekao što se dogodilo, ali sam još bolje shvatio da ne biti u zatvoru ne znači biti službeno slobodno izražavanje vlastitog mišljenja i uvjerenja ima vrlo oštre posljedice koje se ne mogu ni sagledati. Zato se očekivao da se sve prijavljuje UDBI da razni cinkaroši napričaju i više i trebalo mi je da više

razmislim i shvatim da postoje dosije da sve dojavljeno se u njih sabire. Nekoliko dana kasnije Aziza je otišla u ranu večer na konferenciju studentske omladine. Vratila se vrlo uzbuđena, ali ne i zabrinuta. U toku konferencije, jedan od onih koji je konferencijom rukovodio rekao je: "Treba pročistiti i naše redove. Uvukli su se ovdje i naši neprijatelji, ne da studiraju nego da šire neprijateljsku propagandu, da nas zbunjuju i ugrožavaju naše jedinstvo. Jedna od takvih je i Aziza Šaćirbegović koja je nedavno izašla iz zatvora, a suprug joj je još uvijek u zatvoru kao narodni neprijatelj. S njom treba obračunati." Iza njega su se javili dvoje su se da govore protiv Azize: Naim Munasibčić, naš komšija iz Medreseta, blijeda i prazna ličnost. Mile Dragičević, sarajevski Srbin s kojim sam sjedio u klupi Školske godine 1941. godine do 1942. godine i bio blizak. Sreo sam ga 1945. godine u junu ili julu u Novoj Gradišci. Bio je zastavnik- delegat u Devetoj brigadi. Lahko smo razgovarali i blili smo jednako kritični, o partizanima i teško je reći u čijoj izjavi je bilo više nezadovoljstva, mada smo polazili s različitih pozicija. Mile je bio jednostavan, prost koji se nije mnogo trudio te nije mnogo ni postigao. Izgubio se iz škole poslije šestog razreda te je po demobilizaciji završio u Partizansku gimnaziju gdje je data prilika bivšim borcima da nadoknade izgubljeno i u toku jedne kaledndarske godine završe dva pa možda i tri razreda. Treći je govorio Tomo Hrabac, Hrvat. Kao da se tražilo da govore iz sva tri naroda. Svi su se oni osuli na potencijalnog prisutnog, možda momenatno prisutnog neprijatelja. Ni jedan od njih se nije potrudio da vidi da li je Aziza prisutna, te da svoj napad učini efikasnijim. Oni su obavili svoje partijsko zaduženje koje im je dato na partijskom sastanku. Kada su oni završili ustala je Aziza i rekla: "Ja sam Aziza Šaćirbegović i kao što vidite ja sam jedna između vas. Ja sam ovdje da studiram, da obavljam zadatke strudenata i tako pokazem da volim svoj narod. Ja sam bila suđena i moj je suprug isto tako i obadvio me izdržali naše kazne. Ja sam potom bila i na radnoj akciji i za to pohvaljena.

STANJE ELEMENTARNE NEPOGODE U BiH

Federalno ministarstvo zdravstva predložilo je Vladi Federacije BiH donošenje odluke o proglašenju elementarne nepogode na teritoriji Federacije BiH. To je zaoključeno na današnjem sastanku predstavnika Federalnog ministarstva zdravstva i predstavnika Zavoda za javno zdravstvo Federacije BiH, Zvoda za hitnu medicinsku pomoć Kantona Sarajevo, te Federalnog meteorološkog zavoda, sa ciljem zauzimanja stava u vezi sa neuobičajeno visokih temperatura zraka koje su rekordne u

posljednjih 50 godina, te negativnim posljedicama koje mogu štetiti zdravstvenom stanju stanovništva, saopćeno je iz Federalnog ministarstva zdravstva. Federalno ministarstvo zdravstva zadužilo je zavod za javno zdravstvo Federacije BiH da izda preporuke kako bi se preventirale posljedice. Ovakvi klimatski uvjeti izuzetno nepovoljno utiču na zdravstveno stanje stanovništva, posebno na hronične bolesnike, starije osobe, djecu i trudnice, kaže se u saopćenju.

POREZNICI "ODUSTALI" OD "DNEVNOG AVAZA"

Porezna uprava Federacije BiH prekinula je provjeru poslovanja sarajevske novinske kuće "Avaz". U saopćenju federalne porezne uprave naovdi se kako je odluka donesena zbog ometanja rada poreznih inspektora ali i zbog medijskih pritisaka kojima je Uprava izložena od kada je počela s provjeravanjem "Avazovog" poslovnog bilansa. Međunarodna zajednica prethodno je osudila postupke Porezne uprave i upadanje u novinsku kuću "Avaz", označivši ih kao pritisak vlasti Federacije BiH na medije. Uredništvo "Dnevnog avaza" javno je optužilo federalnog premijera Edhema Bičakčića da stoji iza postupaka poreznih inspektora.

Napad oružjem u centru Travnika

Nepoznate osobe su u centru Travnika iz vatrenog oružja ranile službenika Kombinata "Borac" Gorana Miletića i pri tom od njega namijenjen isplati plata za 2.400 radnika zaposlenih u "Borcu". Agencija ONASA neslužbeno saznaje da su pljačkaši ukrali 400.000 konvertibilnih marka. Miletić je ranjen kada se s novcem vraćao iz Zavoda za platni promet.

Enotrade, Inc.,
1332 E. Lake Ave., IL 60025
Tel.: (847) 657-8434
Fax: (847) 657-0283

Web: www.enotrade@eno-trade.net

HELP WANTED

Enotrade has immediate openings for the following positions:

- Experienced truck drivers (local, regional, and long distance) with "hazmat" endorsement
- Experienced owner/operator drivers with "hazmat" endorsement
- Dispatcher (must speak English and Bosnian) – former truck driver is a plus
- Experienced sales people (Chicago/Illinois, California, Georgia, and Texas area)
- Truck mechanics

Schroeder upozorio na veliki rast gradova

Njemački kancelar Gerhard Schroder i generalni sekretar Ujedinjenih naroda Kofi Annan upozorili su na mogućnost nekontrolisanog rasta gradova. Na otvranju trodnevne svjetske konferencije "Urban 21" u Berlinu Schroder je izjavio da se doseljenički pritisak neće moći podnijeti, ukoliko se gradovi podijele na tvrđave bogatih i geta siromašnih. Integracija siromašnih slojeva stanovništva nije samo moralni već i ekonomski imperativ. Annan je pred 3500 učesnika kongresa upozorio da je za razvoj gradova neophodna politička volje, jer "milenijum gradova" pred kojim je čitavo čovječanstvo, zahtijeva veće napore na poboljšanju sigurnosti i životnog standarda.

USAID pomaže povratak sa 24 miliona dolara

Predstavnici vlade SAD i bh. vlasti danas će potpisati sporazum o finansijskoj pomoći za rekonstrukciju osnovne infrastrukture i jačanja institucija u BiH, kaže se u saopćenju Američke agencije za međunarodni razvoj (USAID), javlja Onasa.

Sporazumom je predviđena pomoć u iznosu od 24 miliona US dolara, kao dio ukupnog programa pomoći za obnovu infrastrukture, vrijednog 70 miliona dolara, kojeg je inicirao USAID s ciljem da podrži proces povratka.

U ime bh. vlade sporazum će potpisati ministar vanjskih poslova BiH Jadranko Prlić, a u ime vlade SAD američki ambasador u BiH Tomas Miler i vršilac dužnosti direktora Misijske USAID-a u BiH Robert Džejkobs.

Kako se navodi u saopćenju, USAID će tokom ovog mjeseca početi realizaciju Programa reintegracije i stabilizacije lokalnih zajednica (CRPS), kako bi olakšao povratak oko 100.000 pripadnika manjinskih naroda širom BiH.

BiH - Vijeće ministara PRVA REDOVNA SJEDNICA U NOVOM SAZIVU

Predsjedavajući Vijeća ministara Bosne i Hercegovine Spasoje Tuševljak izjavio je nakon prve sjednice Vijeća u novom sazivu u četvrtak da to tijelo ima sve odluke o organizaciji, odnosno načinu rada ministarstava, o kadrovskim popunama i sredstvima za funkcioniranje ministarstava. Tuševljak nije precizirao većinu odluka sa današnje sjednice Vijeća, koja je imala 41 tačku dnevnog reda, već je uputio novinare da do odluka dođu u odgovarajućoj službi Vijeća, nudeći i sam neke pisane materijale. Prema njegovim riječima, danas je bilo riječi o zakonima - izmjenama i dopunama zakona o carinskoj politici, rezimeu javne rasprave o Nacrtu zakona o restituciji, nacrtu zakona o kulturnom nasljeđu BiH i drugim, ne precizirajući, pojedinačno, krajnji ishod rasprave o njima. Tuševljak kaže da Vijeće želi zakonske projekte koji će biti prihvatljivi, pa se o izbornom zakonu, na primjer, želi dodatno konsultirati o spornim detaljima sa političkim faktorima, OHR-om i drugim subjektima. Drugim riječima, Vijeće želi da BiH dođe do povoljnih, kvalitetnih zakonskih rješenja, koja ponekad traže i kompromis. Danas je formirana radna grupa za pripremu prijedloga organizacije za uspostavljanje konzorcija, odnosno makro projekta o prilagođavanjima zakonodavstvu Evropske unije. Grupa je zadužena da do sljedećeg četvrtka napravi "kostur" te organizacije. Ideja je da budu uključene respektabilne naučno-istraživačke organizacije iz BiH koji će na tome sistematski raditi, kazao je Tuševljak

U MOSTARU ZASJEDALA VLADA FEDERACIJE BIH

Vlada Federacije BiH utvrdila je u četvrtak na sjednici u Mostaru nacrt izmjena i dopuna federalnog budžeta, kojim je predviđeno i značajno povećanje izdvajanja za pomoć povratku, javio je dopisnik Agencije O N A S A. Prema predloženom rebalansu, iz federalnog budžeta ove godine bi, umjesto planiranih sedam miliona konvertibilnih maraka (KM), trebalo biti izdvojeno 23,5 miliona KM. Vlada je danas utvrdila i Nacrt zakona o izmjenama Zakona o radu, kojim je, uz ostalo, predviđena gotovo deset puta manja suma otpremnina za radnike koji će sa statusa "na čekanju" biti otpušteni iz preduzeća. Protiv ovih izmjena člana 143. Zakona o radu izjasnio se predsjednik Sindikata BiH Sulejman Hrle, koji je prisustvovao sjednici federalne Vlade. Prema riječima federalnog ministra socijalne politike, raseljenih osoba i izbjeglica Sulejmana Gariba, prema Zakonu o radu, usvojenom krajem prošle godine, za otpremnine je trebalo biti izdvojeno 280 do 300 miliona KM. Ovo se pokazalo nerealnim, jer većina preduzeća to nije mogla ispostovati, pa je, kazao je Garib, novim rješenjima predviđen gotovo deset puta manji iznos.

POVRATAK

Broj registrovanih manjinskih povrataka u BiH udvostručio se u maju ove godine, u odnosu na isti mjesec prošle godine, izjavila je glasnogovornica UNHCR-a Barbara Smith na pres-konferenciji u Sarajevu. UNHCR je registrirao 4.220 manjinskih povrataka tokom maja, dok je taj broj u maju prošle godine iznosio 2.026. Ovo dovodi do 15.665 registriranih manjinskih povrataka u BiH za prvih pet mjeseci ove godine, u poređenju s 5.464 povrataka u istom periodu prošle godine. Šef UNHCR-misije u BiH Warner Blatter kaže da je ta agencija ohrabrena stalnim porastom manjinskih povrataka u BiH i naglašava potrebu pravovremenog i adekvatnog finansiranja i podršku međunarodne zajednice kako bi se održao ovaj pozitivan trend.

VELIKI HUMANITARNI KONCERT

8. JULA - SUBOTA U 8pm

ORGANIZACIONI ODBOR * KONTAKT TELEFONI: (917) 589-1366 ILI (718) 545-6566

PRILOG SA OVOG KONCERTA BIĆE DODIJELJEN ZA KUPOVINU MEDICINSKIH APARATA KOJI ĆE BITI NA RASPOLAGANJU NAŠEM NARODU U PLAVU I GUSINJU

CRYSTAL PALACE (VELIKA SALA)

32-08 BROADWAY, ASTORIA - NEW YORK

GOSTI VEČERI:

*SALMIN DREŠKOVIĆ - SAKI

* MIKI KOLJENOVIC I ORKESTAR VESELI PLAVO-GUSINJANI

* VELIKA ZVIJEZDA, HASIM PRŠIĆ - GITO

*METKO VUČETOVIC

* OMER REDŽEPAGIĆ

* RASIM MUMINOVIC (NAŠ MAĐIONIČAR)

*FOLKLORNA GRUPA "SEDEF" I TAMBURAŠI

OČEKUJU VAS I MNOGA DRUGA IZNENAĐENJA

OSCE - Izbori

Završen period za registraciju i certifikaciju političkih stranaka Kao što je odredila Privremena izborna komisija (PIK), period za registraciju i certifikaciju političkih stranaka je završen je, 5. jula, 2000 u 17:00 sati. Ukupno 52 stranke, jedna koalicija i dva nezavisna kandidata su podnijeli zahtjeve za certifikaciju ili registraciju za opće izbore u novembru ove godine.

PIK će pregledati sve zahtjeve u sljedećih nekoliko sedmica u skladu sa zahtjevima svojih Pravila i propisa. Od 53 političke stranke, osam stranaka nije nikada do sada učestvovalo na izborima, i PIK trenutno provjerava da li su ispunile kriterije određene u Pravilima i Propisima PIK-a. Ova pravila određuju da stranke plate depozit za naknadu za registraciju, podnesu zahtijevani broj potpisa i svoju političku platformu. Takođe, predsjednik stranke mora potpisati izjavu da će se pridržavati Općeg mirovnog sporazuma za mir (GFAP).

PIK će nastaviti pratiti aktivnosti stranaka koje su ispunile zahtjeve za registraciju prema Pravilima i propisima PIK-a, ali čije aktivnosti su bile usmjerene protiv mirovnog procesa i GFAP-a.

Stranke koje su podnijele zahtjev za registraciju (nove stranke) su sljedeće:

1. Srpski narodni savez - Biljana Plavšić
2. Radikalna stranka Republike Srpske
3. Demokratska socijalistička partija
4. Demokratski narodni savez
5. Penzionerska stranka RS
6. Srpska radikalna stranka RS
7. Demokratska patriotska stranka RS
8. Seljačka stranka RS Gordana Vidović
9. Srpska Demokratska Stranka
10. Za kralja o otadžbinu
11. PDP Mladen Ivanić
12. SPRS
13. Srpska Stranka Republike Srpske
14. SPAS
15. Zavičajni socijaldemokrati
16. EKOS - Ekološka stranka RS
17. SNSD - Milorad Dodik
18. Stranka ekonomskog preporoda
19. Stranka Demokratskog centra Cazin

20. Demokratska narodna zajednica
21. Seljačko-radnička stranka RS
22. Hrvatska demokratska zajednica
23. Hrvatska stranka prava
24. Demokratski centar za slobodu i jednaka

prava u BiH

25. Hrvatska narodna zajednica (HNZ)
26. HKDP
27. Hrvatski narodni savez (HNS)
28. Ujedinjena hrvatska stranka prava (UHSP)
29. HKDU
30. Srpski pokret obnove (SPO) -
31. BOSS
32. Demokratska stranka invalida
33. Stranka Privrednog prosperiteta
34. Demokratska stranka RS
35. Narodna stranka RS
36. Nezavisni izbjeglički pokret
37. Demokratska stranka penzionera Bosne

i Hercegovine

38. Hrvatski demokršćani
39. Stranka penzionera Federacije Bosne

i Hercegovine

40. Republićanska stranka BiH
41. Stranka Žena BiH
42. SDP - Socijaldemokratska partija BiH
43. Hrvatska seljačka stranka BiH
44. BH DA
45. Bosanskohercegovačka patriotska stranka
46. Stranka za Bosnu i Hercegovinu
47. Stranka prirodnog zakona
48. Liberalno demokratska stranka
49. Nova Hrvatska inicijativa
50. Stranka demokratske akcije
51. Građanska demokratska stranka
52. Demokrati BiH

Koalicije

1. Koalicija SNSD - DSP

Nezavisni kandidati

1. Marko Bagarić
2. Dragan Dokanović

PREDIZBORNA PLATFORMA SDA

Naši ciljevi:

1. Cjelovita i demokratska BiH
2. Ravnopravnost svih građana - konstitutivnost tri naroda na cijelom teritoriju zemlje
3. Razvijanje bosanskog patriotizma i bosanskog građanskog osjećaja
4. Očuvanje i unapređenje nacionalnog identiteta bošnjačkog naroda, jak bošnjački narod - jaka Bosna
5. Cjelovita provedba Dejtonskog ugovora.
6. Povratak svih izbjeglica i raseljenih lica njihovim domovima
7. Jačanje bosansko-hercegovačkih državnih institucija. Jedinstveni izbor Predsjedništva BiH Sud na nivou države, jedinstveni pasoš, jedna država - jedna vojska.
8. Saradnja sa Haškim tribunalom. Pomirenje naroda.
9. Evropska politička orijentacija. Prijem BiH u Vijeće Evrope Partnerstvo za mir i druga evroatlantska integracije
10. Saradnja sa političkim strankama centra u zemlji i svijetu. Prijateljstvo i saradnja sa muslimanskim svijetom.
11. Sloboda medija u skladu sa novinarskim kodeksom.
12. Pravna država. Poštovanje međunarodnih konvencija. Nezavisno sudstvo. Borba protiv korupcije i organizovanog kriminala.
13. Integracija u školstvu. Zajednička nastavna jezgra
14. Privredne reforme praćene socijalnim mjerama. Privatizacija u interesu bosanskih građana. Uklanjanje ovih barijera za inostrano ulaganje. Otvorjanje novih radnih mjesta prednost borcima
15. Podrška ženi porodici i omladini.

ŽELITE LI DA GLEDATE SATELITSKI PROGRAM TV BIH?

MOŽDA TV DNEVNIK SA NAJNOVIJIM VIJESTIMA IZ BOSNE I HERCEGOVINE?

BOSANSKO-AMERIČKA TELEVIZIJA U NEW YORK-U VAM TO MOŽE OMOGUĆITI!

PRETPLATITE SE NA NAŠE SEDMIČNE EMISIJE I POMOŽITE NAM DA TO I NAPRAVIMO!

ZA \$ 25.00 MJESEČNO DOBIVATE ČETIRI NAŠE EMISIJE NA VAŠU KUĆNU ADRESU.

NARUČITE NAŠE KASETE I GLEDAJTE NAJNOVIJE IZVJEŠTAJE BOSANSKO-AMERIČKE TELEVIZIJE UZ DOSTAVU NA VAŠU ADRESU.

POPUNITE LIČNI ČEK ILI MONEY ORDER U IZNOSU NA 25 DOLARA OVAKO:

**PAY TO ORDER OF: RACCOON INC.
FOR: BOSNIAN-AMERICAN TELEVISION**

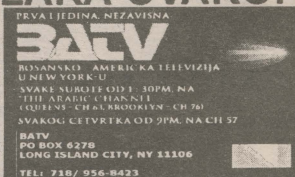
I POŠALJITE NA ADRESU:

BATV, P.O. BOX 6278, LONG ISLAND CITY, NEW YORK 11106
PROVJERITE NAŠU INTERNET ADRESU: WWW.INFORMATOR-ONLINE.COM/BATV

ILI NAS NAZOVITE NA TEL: 718/956-8423

MI SMO JEDINA TELEVIZIJA KOJA VAM MOŽE OMOGUĆITI TV PROGRAM NA BOSANSKOM JEZIKU!

RACCOON INC. JE NON PROFIT ORGANIZACIJA

Ustavni sud BiH odlučio BOŠNJACI, SRBI I HRVATI KONSTITUTIVNI SU NARODI U CIJELOJ BiH

Ta odluka znači da više samo Srbi neće sjediti u vlasti RS niti Bošnjaci i Hrvati u vlasti Federacije* Sada se mora riješiti pitanje "vitalnog nacionalnog interesa"

Piše: Sead NUMANOVIĆ

Bošnjaci i Hrvati su konstitutivan narod u Republici Srpskoj, a Srbi u Federaciji, stav je Ustavnog suda Bosne i Hercegovine koji je javnosti saopćen u subotu, 1. jula. Iza vrlo suhoparnog i visokopravnički opterećenog jezika saopćenja Suda krije se jedna od najbitnijih odluka od potpisivanja Dejtonskog sporazuma za BiH. Dokument kojim je okončan rat u zimu 1995. godine u malome gradiću u Ohaju, nakih skoro pet godina poslije - revidiran je.

Od odluke Ustavnog suda BiH od njene realizacije još će mnogo brze Drine proteći, ali - prvi je korak napravljen i - povratka nema.

Prijedlog da se neke odredbe ustava Federacije BiH i RS preispitaju, Ustavnom je sudu uputio Alija Izetbegović još prije više od dvije godine motiviran zahtjevom četiri (federalne) nevladine organizacije - Vijeća kongresa bošnjačkih intelektualaca, Hrvatskog narodnog vijeća, Srpskog građanskog vijeća i Kruga 99.

Ustavni sud je nakon višegodišnjih komplikacija i dubokih ne samo unutarnjih lomova presudio, a već su neke srpske sudije (preciznije - obojica)

izjavili da se ne slažu sa odlukom i najavili da će objaviti svoje izdvojeno mišljenje, sve su srpske partije obavile da se sa odlukom ne slažu, a Ured visokog predstavnika je u svom tumačenju odluke obavijestio sveukupnu bh. javnost - i zadovoljne i nezadovoljne - da se odluka Suda mora poštovati i da se mora provesti u roku od tri mjeseca od dana objavljivanja odluke.

- Ako se to ne desi, visoki predstavnik na osnovi svojih ovlasti, nametnut će promjene entitetskih ustava, saopćeno je u Sarajevu iz OHR-a.

Šta - praktično, odluka Ustavnog suda - znači?

Ona otvara političku lavinu promjena unutarnjeg ustroja BiH, posebno kada je srpski entitet u pitanju.

Oba bh. entiteta će - ako se odluka provede - morati biti radikalno promijenjena.

Tako će Narodna skupština Republike Srpske morati biti - dvodomna. U Predstavničkom domu poslanici će dolaziti po principu - jedan čovjek - jedan glas što će - još neko vrijeme - osigurati apsolutnu srpsku dominaciju u tom dijelu BiH, dok će se drugim domom - Domom naroda, štititi nacionalna prava konstitutivnih naroda RS - dakle i Bošnjaka i Hrvata.

To do sada nije bio slučaj pa su srpske stranke redovno preglašavale bošnjačko-hrvatske stranke. Uz to, podjela vlasti morati će sada izgledati bitno drugačije. Nije više sigurno da će predsjednik RS, premijer, predsjednik skupštine i još cijela gomila političara (a u BiH danas ima 500 ministarstava) biti samo iz reda jednog naroda.

Sada će se morati vlast dijeliti pa će se na jednom mjestu nalaziti Srbin, na drugom Hrvat a na trećem - Bošnjak. Isto će biti i u Federaciji gdje se razbija hrvatsko-bošnjački politički monopol. Naravno da će odluka Ustavnog suda

uzrokovati novu blokadu funkcioniranja svih institucija sistema u ovoj zemlji. Ništa novo. I bez odluke o konstitutivnosti, blokada je očita i sveprisutna.

Dakle, to će se predeverati.

Predeverat će se prilično bezbolno i - podjela vlasti. No, sve će te biti privremene mjere. Primjena odluke Ustavnog suda pokazat će da je dejtonski skrojena BiH - nemoguća država. Ovakvo skrpana ona producira samo - belaje, blokade, beznade... jednom riječju - nema napretka.

Nakon što su odlučili o konstitutivnosti, sudije Ustavnog suda BiH vrlo brzo morat će se pozabaviti problemom "vitalnog nacionalnog interesa" koji je danas - sve. Tako se - na primjer - može desiti da svijetlo-zelena boja nekog udžbenika tehničkog obrazovanja, na primjer, blokira početak školske godine jer - asocira na nešto što se jednom od bh. konfliktnih naroda ne sviđa.

Pet godina nakon rata, Bosna i Hercegovina tek kreće ka - normalizaciji. Nakon silovite i krvave destrukcije, taj proces je ne toliko bolan koliko zahtijevan, skopčan sa frustracijama i stresovima... "normalizacija" će ovu zemlju ne jednom u narednim godinama dovesti ponovo pred rub rata koji će biti spriječen samo međunarodnim

prisustvom i riješenošću da se dosadašnjih više od 40 milijardi u BiH potrošenih (možda i protraćenih) dolara - ne upropasti!

Ustavni sud donio je odluku.

Ona se ne može pobiti jer nema - unutar BiH - za to viših instanci. Ustavni sud BiH je - vrhunska.

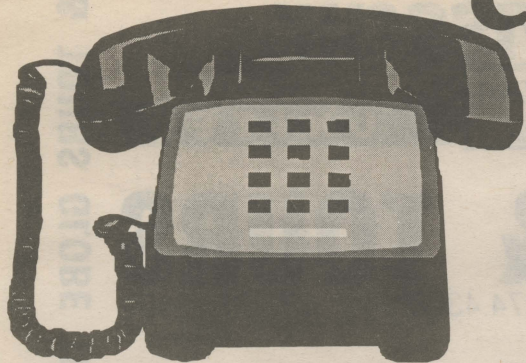
Kroz tu činjenicu tvorci Dejtona htjeli su pokazati još jednu stvar - da je sud ona institucija koja čuva stabilnost sistema i da od njegove profesionalnosti zavisi opće dobro. Profesionalni sud tekovina je zapadnih demokratija i - očito je - oni što su krojili postratnu "kapu" htjeli su je sasvim svjesno nametnuti BiH. Ne toliko zbog izvoza svojih tekovina, koliko da bi pokazali kolika je moć domaćih institucija i koliko je bitno da bh. građani uzmu svoju sudbinu u svoje ruke.

Ne treba imati iluzija u pogledu provođenja odluke o konstitutivnosti bh. naroda.

Ona će se primjenjivati jako sporo i teško, mogući su i neki truhli kompromisi, ali - u cjelini uzev, i sa ovom odlukom BiH je korak bliže velikom spremanju.

Sasvim je nebitno ko će u tom procesu biti "pospremljen".

CALL BOSNIA FOR ONLY

**International
Telephone, Inc.
P.O. Box 927900
San Diego, Ca 92192**

32¢ PER MINUTE

- * 24 hours a day, 7 days a week
- * No fees, minimums or any other surcharges
- * No need to charge your distance company

CALL 1-888-950-9501 TO SIGN UP

LIČNI STAV

Ne osporavajte nam bošnjaštvo

Ovaj tekst je dio moje diskusije pripremljene za okrugli sto koji je organizovan u Čikagu prilikom petih susreta Bošnjaka SAD i Kanade a na temu njegovanje bošnjačkog bića u dijaspori (koja nije iznešena zbog prenatrpanosti programa, dopunjena nekim utiscima sa Prvog kongresa Bošnjaka SAD i Kanade održanog u Čikagu 28. maja 2000. - te godine.

Njegovanje bošnjačkog bića u dijaspori je vrlo kompleksna materija prije svega zbog vrlo teškog položaja Bosne i Hercegovine u jednom dugom vremenskom periodu a sada posebno. Mi o ovoj temi upravo razgovaramo kada je i nama kao bošnjačkom narodu i BiH kao državi bio namijenjen nestanak.

Već u dužem vremenskom periodu znanstvenici, političari postavljaju pitanje čija je Bosna? Careva ili sultanova, bečka ili stambolska, austrougarska ili osmansko-turska a u ovom periodu srpska ili hrvatska. Samo pitanje podrazumijeva nepovoljnost odgovora u pogledu interesa bosanskog stanovništva. Ona podrazumijeva da Bosna nije bosanska, slobodna, suverena, da njeno stanje nije izraz volje njenih građana i naroda. Dovođenje u pitanje Bosne je istovremeno osporavanje Bošnjaka, poricanje bosanske posebnosti znači poricanje Bošnjaka. Za Srbe Bošnjaci su odrođeni - Srbi Muhamedanskog vjerzakona a Bosna srpska zemlja. Za Hrvate - oni su "Hrvati islamske vjeroispovijesti" a Bosna hrvatski povijesni prostor. Dakle Bošnjacima se poriče etnička, nacionalna i politička vlastitost i

zasebnost. Tretiraju se kao vjerska zajednica slovenskog porijekla koja treba da se vrati srpskom odnosno hrvatskom nacionalnom duhovnom korpusu. Pitanje kako da Bošnjaci opstanu i osiguraju uvjete svoga daljeg razvoja na bosanskom prostoru je svakako kapitalno pitanje koje se postavlja pred sve Bošnjake. Postoje dijelovi bošnjačkog političkog korpusa koji smatraju da je redosljed krugova vrijednosti sljedeći: vjera nacija država, odnosno da se naglašavanjem vjerske posebnosti Bošnjaka i ustrajavanjem na zaštiti te posebnosti jedino mogu zadržati narod i država. Najmanje je onih političkih snaga a one su Bosni najpotrebnije koji promišljaju, razumijevaju i znaju bošnjačku opstojnost na način da očuvanje bosanske državnosti vide kao uvjet očuvanja bošnjačke nacionalnosti i duhovnosti. Povijesna iskustva govore da se samo državom i državnim aparatom mogu zaštititi nacionalna i duhovna vlastitost i samo na taj način se bošnjačkom narodu osigurava izvjesnost i prosperitetna budućnost. Dakle mi o njegovanju bošnjačkog bića u dijaspori govorimo u vrijeme kada je Bosne sve manje i kada je stradanje materijalne i biološke osnove bošnjačkog naroda neosporna činjenica. Gubici Bošnjaka tokom agresije su deset posto od ukupne populacije, polovina je preotjerano iz zemlje diljem svijeta, a ostatak se nalazi u Bosni na četvrtini teritorije bosanske države. Preduvjet za biološki, ekonomski i teritorijalni oporavak Bošnjaka jeste jačanje njihove svijesti i duha, uglavnom na tome najviše treba raditi. To je dosta težak zadatak s

obzirom da smo rasprostranjeni po čitavom svijetu. I dalje je napadnuto sve ono što čini bošnjački identitet. Koliko je naš bošnjački identitet u dosta složenoj situaciji na najslikovitiji način govore i određena iskustva koja smo stekli i na ovom Kongresu Bošnjaka SAD i Kanade. Dva predstavljanja na Osnivačkoj skupštini prvog kongresa Bošnjaka SAD i Kanade na najslikovitiji način govore koliko mi sami komplikujemo naš vlastiti identitet. Prilikom predstavljanja jednog od kandidata za Upravni odbor kongresa, on u prvi plan ističe da je on Bošnjak i kaže: "Ja sam po zanimanju Bošnjak, Bošnjak i Bošnjak". Dugo sam razmišljao zašto je potrebno da se u prepunoj dvorani Bošnjaka u Bošnjačkom islamskom centru posebno ističe nacionalna pripadnost. Sljedeće predstavljanje jednog drugog kandidata za Upravni odbor ipak dalo mi je djelimičan odgovor. Naime prilikom njegova predstavljanja jedna ili dvije osobe iz zadnjih redova dobacivale je: "Nije on Bošnjak on se druži i sa Srbima i Hrvatima u njegovom udruženju ima i jednih i drugih!" - nadajući se da su ovoj dotičnoj osobi najjači argumenti s kojima se može kompromitovati čovjek koji se predstavljao. Oba ova slučaja govore da je u našem narodu poimanje bošnjaštva, posebno u ovo vrijeme, veoma složena kategorija i da svak prema svom osjećanju definiše ovaj pojam. Razmišljajući o svemu ovome moram priznati da mi ovo pomalo aludira na jedan istup glavnog logornika za vrijeme mog boravka u logoru kada on kaže: "Ja se ne bojim nikoga, jer ja sam prije

svega veći Hrvat i od Gojka Šuška i od Mladena Naletilića Tute pa i samog Tuždmara". Za njega, u to vrijeme, nisu bili nikakvi Hrvati sadašnji predsjednik Hrvatske Stipe Mesić ili pak prof. dr. Ivo Banac. Za veliki broj Srba najveći Srbi su Slobodan Milošević, Radovan Karadžić i Ratko Mladić, a za te iste Bogić Bogićević, Miro Lazović, Mirko Pejanović i mnogi drugi nisu nikakvi Srbi. Dakle, u ovo vrijeme nisu samo naši ljudi upali u tu situaciju da vrše gradaciju ko je veći a ko manji Bošnjak i da sami utvrđuju kriterije za to. Međutim, uzimajući u obzir činjenicu da se među ratnim izbjeglicama u SAD i Kanadi nalazi veliki broj osoba koji nisu Bošnjaci, ali jesu Bosanci i Hercegovci i Bosnu smatraju svojom jedinom domovinom određena komunikacija sa tim ljudima, kao i određeni oblici organizovanja u kojima mogu i oni učestvovati istovremeno predstavljaju i najoptimalniji način i da se i ti bh. građani uključe i angažuju u promociji i njegovanju multietničnosti kao primarnog principa u hiljadogodišnjoj tradiciji BiH. Ono što se našalost u praksi najčešće dešava a o čemu svjedoči i ovaj događaj Bošnjaka upravo je suprotno. Mada velika većina Bošnjaka nije šovinistički nastrojena, jer šovinizam nikada nije bio svojstven našem nacionalnom biću ipak postoje određeni pojedinci i grupe onih bošnjaka koji su uvjereni da javnom demonstracijom svoje netrpeljivosti i sumnjičavosti a propagirajući određenu isključivost prema bh. patriotima ne Bošnjacima, pa čak i onim Bošnjacima koji se sa ne Bošnjacima nalaze u bračnim i drugim

porodičnim vezama ispunjavaju svoju "nacionalnu dužnost". U svakom slučaju i predstavnici države BiH nose dio svoje odgovornosti za ovakvo njihovo ponašanje čak im ponekad daju otvorenu, ponekad prikrivenu podršku i koriste ih kao svoje satelite i propagatore određenih ideja od kojih BiH može imati samo štetu a ne korist. Takve ideje nesumnjivo vode samo daljnjoj podjeli BiH i oni zaboravljaju da je prije svega njegovanje principa multietničnosti osnovni preduslov jačanje bh. države u njenim međunarodno priznatim granicama. Možda je ovo najmanje prisutan problem među Bošnjacima ali je prisutan i među Bošnjacima.

Ne smijemo zaboraviti da Bošnjaci upravo zbog činjenice da i u doba najžešće agresije na BiH i genocida koji je u to vrijeme nad njima vršen nisu dozvolili da ih savlada šovinizam i revanšizam uživaju tolike simpatije u američkoj javnosti. Zbog toga je nedopustivo da predstavnici bošnjačkog naroda ovdje u SAD i Kanadi - zemljama koje upravo dosljednom poštivanju u prava na različitost imaju da zahvale za ekonomski i politički prestiž što ga danas u svijetu uživaju, demonstriraju nešto što nije niti u njihovom niti u američko-kanadskom duhu. Sve ovo nikako ne znači da mi Bošnjaci trebamo zaboraviti sve ono što nam se dogodilo u toku ovog rata i da ne trebamo izvlačiti iz svega toga određena iskustva i pouke, ali svakako u svemu tome moramo biti otvoreni za komunikaciju.

Rašid NUHANOVIĆ

VEL & TOURS GLOBE TRAVEL & TOURS GLOBE TRAVEL & TOURS GLOBE TRAVE

L & TOURS GLOBE TRAVEL & TOURS GLOBE TRAVE

L & TOURS GLOBE TRAVEL & TOURS GLOBE TRAVE

Austrian Airlines
KLM
AIR FRANCE
AMERICAN AIRLINES

Delta
Lufthansa

swissair

MONTENEGRO AIRLINES

UNITED

GLOBE TRAVEL & TOURS

2600 W. Peterson Ave. CHICAGO, IL 60659 Tel: 773.274.4300 Fax: 773.274.5490
E-mail: GLOBETRAVEL2000@aol.com

Najniže cijene avionskih karata za domovinu iz svih gradova Amerike

Primamo sve vrste kreditnih kartica

CHICAGO-SARAJEVO-CHICAGO	\$799.00
CHICAGO-ZAGREB-CHICAGO	\$690.00
CHICAGO-DUBROVNIK-CHICAGO	\$765.00
CHICAGO-TIRANA-CHICAGO	\$805.00
CHICAGO-PRISTINA-CHIKAGO	\$805.00
CHICAGO-SKOPJE-CHICAGO	\$805.00
CHICAGO-PODGORICA-CHICAGO	\$1029.00
DETROIT-TIRANA-DETROIT	\$866.00
DETROIT-SARAJEVO-DETROIT	\$757.00
CINCINNATI-SARAJEVO-CINC.	\$778.00

Cijene vaze od 15. Juna do 5. Septembra

NEW YORK-SARAJEVO-NEW YORK	\$734.00
NEW YORK-ZAGREB-NEW YORK	\$647.00
NEW YORK-TIRANA-NEW YORK	\$788.00
NEW YORK-PRISTINA-NEW YORK	\$788.00
NEW YORK-SKOPJE-NEW YORK	\$740.00
NEW YORK-PODGORICA-NEW YORK	\$990.00
S.FRANCISCO-PODGORICA-S.FRANC.	\$1178.00
CLEVELAND-TIRANA-CLEVELAND	\$806.00
WASHINGTON-SARAJEVO-WASHIN.	\$733.00
ST. LOUIS-SARAJEVO-ST.LOUIS	\$793.00

Pružamo i druge usluge za naše cijenjene mušterije kao što su:
Notari, Garancije, Pasoši i drugo, sa povoljnim servis charge

Ove cijene vaze od 15. Juna do 5. Septembra, Lindita i Hysejin Fteja

Intervju: Numan Balić, predsjednik SDA Kosova

MALO BRIGE ZA BOŠNJAKE KOSOVA

Ne zna se sudbina 25 nestalih Bošnjaka * Iseljeno ili protjerano 35.000 Bošnjaka * Bošnjaci u Zaštitnom korpusu i policiji Kosova * Dvojica bošnjačkih predstavnika u Prijelaznom vijeću Kosova * Na Kosovu se stalno piše i govori o sukobima između Albanaca i Srba, a malo ili ni malo o problemima koje imaju Bošnjaci, Romi ili Turci * Štete od kontakata sa Centralom SDA u Sarajevu

Razgovarao: Sead NUMANOVIĆ

- Prema našoj ocijeni, stanje na Kosovu danas mnogo je bolje nego je bilo prošle godine. Situacija je gotovo stabilizirana a bezbjedonosni uslovi mnogo bolji nego ranije, a nasilje i progon Bošnjaka gotovo da je prestalo. SDA je, rađajući puno, sarađujući sa albanskim strankama i međunarodnom zajednicom uspjela je ne samo da bitno poboljša bezbjedonosne uslove, već i da osigurava školovanje Bošnjaka na bosanskom jeziku i po programima iz BiH sa određenim modifikacijama u skladu sa prilikama na Kosovu, osigurali smo učešće naših sunarodnjaka u Zaštitnom korpusu i policiji Kosova, na lokalnom i centralnom nivou Bošnjaci su zastupljeni u Kušnerovoj Privremenoj administraciji, stvorili smo uslove da se Bošnjaci počnu zapošljavati, a evo, sada se i vraćaju na Kosovo oni koji su odavdje protjerani, - kaže na početku razgovora za SabaH dr. Numan Balić, predsjednik Stranke demokratske akcije Kosova.

Dr. Balić se vratio u ovu bivšu jugoslovensku pokrajinu nedavno iz Sarajeva gdje je skoro od početka rata radio kao ljekar.

U nedavno emitiranom saopćenju kazali ste da je do sada ubijeno 50 Bošnjaka. Od kada?

- Kada govorimo o nasilju nad Bošnjacima, najbitniji je onaj segment perioda 1998. 1999. godina kada smo bili žrtve nasilja koje su provodile srpske vojne i paravojne formacije. Najteža situacija bila je centralnom i zapadnom dijelu Kosova gdje je stradalo puno ljudi. Tokom NATO udara sa Kosova se iselio veliki broj domaćeg stanovništva, a među njima i 15-20.000 Bošnjaka. Kada su jedinice NATO pakta ušle u Kosovo, a sa povratkom Albanaca iz progonstva, bošnjačka zajednica našla se na udaru naoružanih grupa i albanskih ekstremista. Prema našim podacima, od juna mjeseca prošle godine do danas ubijeno je nekih 55 Bošnjaka, kidnapovano je 25 Bošnjaka i ne zna se ni danas gdje se oni nalaze, a najmanje 35.000 Bošnjaka iseljeno je. Na najrazličitije načine maltretirano je 1.500 bošnjačkih porodica.

Ako bi smo po mjesecima prošle i dijela ove godine gledali u najgoru vrijeme za Bošnjake bio je juni juli i august prošle godine. Malo poboljšanje nastupilo je u septembru mjesecu, da bi ubrzo u oktobru došlo do novih incidenata i tako je bilo sve do kraja godine. Od Ramazana je već stanje malo bolje i do sada smo ti uz ogromne napore i strpljenje u situaciju popravili.

Na žalost, nakon prvih kritičnih mjeseci,

broj Bošnjaka na Kosovu gotovo je prepolovljen.

Da li ste o ovome razgovarali sa kime na Kosovu od međunarodnih zvaničnika ili albanskih čelnika?

- Naš Odbor za zaštitu ljudskih prava sarađuje tijesno sa međunarodnim organizacijama ovdje ali i lokalnim odborima i mi stalno prijavljujemo probleme sa kojima se susrećemo. No, problem je u tome što se naše prijave teško probijaju do medija. Ovdje se stalno piše i govori o sukobima između Albanaca i Srba, a malo ili ni malo o problemima koje imaju Bošnjaci, Romi ili Turci.

Mi sada nastojimo da emancipiramo Bošnjake sada, izvučemo ih iz onih zaboravljenih ostalih i ostavljenih i

ukažemo na probleme koji nas tište. Sada stalno šaljem te podatke, nastojimo da se oni objave jer o onome što se nama dešava na Kosovu do sada mahom nije govoreno. Mi ćemo ovih dana otvoriti naš Informativni centar i nadamo se da će se sa njime stvari malo poboljšati.

Razgovarate li sa predstavnicima međunarodne zajednice te albanskim i srpskim vođama? Kakvi su rezultati kontakata koje imate?

- SDA ima dobru saradnju sa većinom albanskih stranaka, posebno onih glavnih u od Tačijeve, preko Rugovine i Cosijine do ove nove partije Ramuša Hajradinaja.

Kada je o kosovskim Srbima riječ, onda su to kontakti koje imamo u prelaznoj administraciji u dakle na zvaničnim sastancima. Mimo njih, na žalost, saradnje nema i mislim da kod Srba ne postoji želja za to. Mi jesmo otvoreni za saradnju ne samo sa njima jer vjerujemo da je multietničko Kosovo jedino moguće Kosovo. Mi imamo i jako dobre odnose i sa partijama i nacionalnim zajednicama Turaka, Roma, Egipćana i drugih koji ovdje žive.

Što se tiče kontakata sa međunarodnom zajednicom, oni su raznorodni i zavise od toga sa kime kontaktiramo. Jedan je tip odnosa sa KFOR-om, drugi sa UNMIK-om, treći sa OSCE-om, četvrti sa UNHCR-om.

To su, inače četiri glavna stuba međunarodne zajednice na Kosovu i mogu reći da u našim odnosima sa njima ima i loših i dobrih stvari.

Mislim da je KFOR dobro uradio svoj posao sa izuzetkom Kosovske Mitrovice gdje bi, duboko vjerujem, moglo i moralo biti bolje i gdje bi se međunarodne vojne snage možda trebale malo odlučnije angažirati.

Na žalost, UNMIK ne prati ono što KFOR radi, a što se nas lično tiče nije pokazao dovoljno brige za stanje Bošnjaka na Kosovu niti su dovoljno odgovorili našim potrebama. Mi smo tražili od UNMIK-a da nas pomogne kada je u pitanju otvaranje našeg Kluturno-informativnog centra i u još nekim drugim oblastima koji se tiču nacionalne i kulturne samobitnosti Bošnjaka na Kosovu. Na žalost, osim verbalnih obećanja, do sada ništa konkretno nismo uradili.

Da li imate kontakte sa centralom

Apel Bosni

Bosna i Hercegovina je naša matica i kada to kažem očekujem da se BiH tako ponaša prema Bošnjacima van BiH. Ja ne očekujem čuda, ne očekujem med imlijeke, ne očekujem da nas zasipaju poklonima i simpatijama, već da se brinu o nama.

Šta to znači?

- To znači da se i djelima treba dokazati da se brinu za nas.

u Sarajevu?

- Da. Imamo kontakte sa njima.

Preciznije sa njima smo se vidjeli samo jednom. No, moram reći da je od tih kontakata više bilo štete nego koristi. Neki ljudi iz Centrale podržavali su neke ljude ovdje koji su SDA Kosova samo nanosili štetu. Sve je okončano vanrednim izborima u kojima su ti ljudi izgubili. Iskreno, nismo zadovoljni kontaktima sa Centralom. Očekujemo da nam pomažu više, da sa njima imamo bratske odnose da se redovno susrećemo da zajednički radimo, pokrećemo neke akcije koje su od zajedničkog interesa za Bošnjake općenito, ne samo one na Kosovu ili u BiH. Mi nismo, dakle, zadovoljni kontaktima sa Centralom bez obzira na to što je stanje u BiH jako teško a SDA u velikim nevoljama, da je prisutna međunarodnom zajednicom. Uprkos svemu tome, SDA mora imati snage da bude sa nama u kontaktu i da nam pomogne gdje i koliko može. Ako mi nemamo snage i volje da poštujemo jedni druge, ne možemo to očekivati ni

od drugih.

Pomenuli ste neke sukobe među Bošnjacima u SDA Kosova.

- Radi se o par individua sa kojima je Stranka došla u sukob. Dok sam bio odsutan, SDA Kosova je životarila. Ona je bila spala na troje četvoro ljudi, Stranka je životarila a oni su u stvari u bili SDA.

Sada kada smo se vratili, uspjeli smo to promijeniti, okupiti ogroman dio Bošnjaka u SDA, demonstrirali smo da smo spremni da se oštro borimo za status Bošnjaka. Zbog toga smo dobili podršku Bošnjaka i simpatije većine Albanaca.

- No, naša nastojanja nisu išla u prilog grupici veterana SDA koji nisu bili voljni da se Stranka otvori za mlađe kadrove,

već su željeli tim zatvaranjem SDA sačuvati svoje pozicije. Ja sam energično zahtijevao da se prime i novi ljudi i u tome sam uspio. SDA sada ima gotovo sve nove postavke u svim odborima na Kosovu. Mislim da su to sposobni i energični ljudi kadri da

ljudi koji su u tom sukobu izgubili formirali su svoju stranku. Možda je tako i bolje.

Nadamo se da će ovogodišnji oktobarski lokalni i mogući opći izbori naredne godine pokazati da smo uradili pravu stvar i da će Bošnjaci listom glasati za SDA.

Prošle godine bili ste kandidat za ministra u Vladi Hašima Tačija. Koja je Vaša današnja pozicija?

- U Privremenoj vladi g. Tačija ja sam bio ministar za evro-atlanske integracije. Ona je formirana u ljeto prošle godine i postojala je sve do nedavno kada je transformirana uz pomoć, podršku i sugestiju međunarodne zajednice. Ta transformacija imala je za cilj da se Vlada otvori i za pripadnike drugih naroda tako da je stvorena zajednička administracija u kojoj su kako predstavnici međunarodne zajednice, tako i kosovskih naroda.

U novoj administraciji sada imamo Prelazno vijeće Kosova i Prelazno upravno vijeće Kosova. U Prelaznom vijeću, kao nekoj krovnoj organizaciji su zastupljena i dvojica Bošnjaka.

Koja je to funkcija koju imate u Prijelaznom vijeću Kosova?

- Prijelazno vijeće je neka vrsta mini-parlamenta koji u ovom trenutku ima određenu upravnu ulogu na Kosovu. U njemu ne postoje neke pozicije već se formiraju radne grupe koje rade po određenim oblastima.

INTERNATIONAL DRIVING PERMIT
Translation from foreign languages into English.
AMERICAN AUTOMOBILE INTERNATIONAL, Inc.

1-800-932-3887

We work by mail. We need representatives.

INTERNATIONAL DRIVING PERMIT
Licencia de Conducir
United Nations Convention on Road Traffic of 19 September, 1949
Permis de Conduire

ID #

Silver, Ada

20-10 Broadway, #A-1

City: Astoria,

NY 11103

DOB BOSTON

SEX F EYES HT 6-08

CLASS B DOB 5/8/68

IDP VALID FROM 31/000

EXPIRES 31/000

291 Broadway, #1408 New York, NY 10007

(Across 26 Fed Plaza)

City Hall Area/World Trade Center/N,R trains

212 406 3006 FAX 212 406 3019

Mon-Fri 9am-5pm, Sat. 10am-2pm

BIVŠI IMIGRACIONI OFICIR RADI ZA NAŠ I VAŠ SabaH

POŠALJITE PITANJE NA ADRESU
REDAKCIJE: **SabaH**

30-05 43. Street

Astoria, NY 11103

ili na E-mail: sdzidzovic@aol.com

FREE CONSULTATION

**SVAKOG UTORKA OD 2:00 DO 3:00pm U
REDAKCIJI SabaH-a ADVOKAT LIEBER**

DIREKTNO ODGOVARA NA VAŠA

PITANJA

DOĐITE ILI NAZOVITE

POŠTOVANI ČITAOCI,
U potrazi za odgovorima na vaša
mnogobrojna pitanja, pronašli
smo advokata, Roberta Liebera,
bivšeg federalnog oficira za
Imigraciona pitanja, koji nam se
stavio na raspolaganje da
odgovori na mnoga nejasna
pitanja kao što su "Green Card",

"US Passport",
"Refugee Travell Document", itd.
Osim Imigracionih pitanja, našoj
redakciji možete poslati pitanja u
vezi: Stalnih i privremenih USA
viza, Dozvola za rad, Deportacija,
Sticanja Američkog državljanstva,
Kupo-prodaje kuća, Taxe....
Molimo vas da vaša pitanja budu
detaljno opisana uz obavezu
napomenu da li želite da se na
kraju pitanja upiše vaše ime ili ne.
Ukoliko ne želite, mi vam
garantujemo diskreciju tako što
ćemo vaše ime zadržati u
redakcijskom fajlu.
Pitanja možete postaviti putem
pošte tj. poslati na adresu
redakcije ili putem E- maila sa
naznakom "Imigraciono pitanje".

PITANJA I ODGOVORI

PITANJE:

Ja sam u Americi još od 1989.
godine. Uvijek sam pošteno
radio i redovno plaćao taksu
ovoj državi. Nikada nisam
aplicirao niti bio na "Walferu" a
nisam ni primao nikave
nadoknade kao na primjer
"Food Stamps". Čuo sam da
ukoliko u Americi neko provede
preko 10 godina pa makar i
ilegalno a pošteno radi može
aplicirati za "Zelenu kartu"
(Green Card) i da na taj način
može steći legalan status
(Permanent resident). Kako da
ovo realizujem?

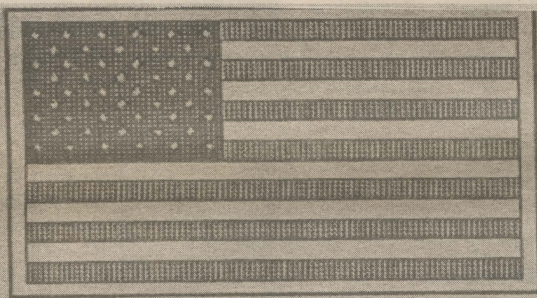
Unaprijed zahvalan OMER

ODGOVOR:

Koliko sam vas ja razumio vi
spadate u takozvanu kategoriju
"Cancellation of removal". Po
starom zakonu to se zvalo
"Suspension of deportation". Da
bi aplicirali za ovaj vid sticanja
statusa vi to morate uraditi prije
nego što se pokrene postupak o
deportaciji protiv vas. Morate i
dokazati nekoliko stvari kao što
su:

- Dokazati da ste u Americi
kontinuirano proveli 10 godina.
- Dokazati da posjedujete
dobre moralne karakteristike tj.
da niste hapšeni i da se protiv
vas ne vodi krivični postupak i
- Morate dokazati da bi vašom
eventualnom deportacijom bili
dovedeni u pitanje vaši članovi
obitelji (supruga, roditelji,
djeca) koji već imaju na
primjer državljanstvo ili "Zelenu
kartu". Ukoliko ispunjavate ove
uslove, možete slobodno
aplicirati za rješenje vašeg
statusa.

POŠALJITE VAŠE
PITANJE ZA
ADVOKATA ILI
IMIGRACIONOG
OFICIRA NA NAŠU
ADRESU REDAKCIJE

BIVŠI IMIGRACIONI OFICIR A SADA

ADVOKAT

ROBERT LIEBERT

Attorney at Law

25-84 Steinway St.

Astoria, NY 11103

Tel. (718) 267-1277

Tel. (718) 591-3114

Fax. (718) 721-8812

JESTE LI APLICIRALI ZA AMERIČKO DRŽAVLJANSTVO?

- * IMATE LI STALNU ILI PRIVREMENU VIZU?
- * IMATE LI PROBLEMA SA DEPORTACIJOM?
- * ŽELITE LI DOBITI NOVAC ZA POVREDE
NA RADU ILI NA ULICI?
- * ŽELITE LI PRODATI ILI KUPITI KUĆU?

NA SVA OVA PITANJA I MNOGA DRUGA IMAMO
PRAVE ODGOVORE

SAMO NAS NAYOVITE A MI ĆEMO TO RJEŠITI ZA VAS

Robert Lieber is an Attorney, former U.S. Immigration officer and former Chairman of the Immigration Law Committee of the Nassau County Bar Association. The advice presented here is general in nature and is not a substitute for the advice of a legal expert in a particular case. This column is not intended to create an attorney - client relationship.

AMERICAN
EXPRESS

Cards

MasterCard

VISA

PRETPLATITE SE
NA SabaH

**NA
SAVREMEN
NAČIN**

1. Pripremite vašu
kreditnu karticu;
2. Nazovite redakciju
na
(718) 267-1299;
3. Kažite nam
period na koji se elite

POŠALJITE VAŠE
PITANJE ZA
ADVOKATA ILI
IMIGRACIONOG
OFICIRA NA NAŠU
ADRESU REDAKCIJE

AMERICAN
EXPRESS

Cards

MasterCard

VISA

SOCCER SCHOOL

ŠKOLA FUDBALA

ZA DJECU OD 8 DO 15 GODINA
SVAKOG PETKA od 5 PM do 7 PM

ŠTA JE POTREBNO ZA PRIJAVU DJECE?

** LJEKARSKO UVJERENJE*

** RODNI LIST*

** 2 SLIKE*

KAKO PRIJAVITI MALIŠANE?

** NAZVATI NA TELEFONE:*

~ Mirsad Sejdić 917-406-8606; 718-777-7702

~ Elvir Kolenović 347-262-8996; 718-267-1299

** DOĆI U PETAK NA ADRESU:*

ASTORIA SPORTS COMPLEX

34-38 38 Street; Astoria, NY u 5 PM

ŠKOLA FUDBALA
FIRE BALL

DESIGN BY: SabaH

Uspješan koncert Hajrije Gegaj u Bostonu

“SLAŽEM SE SA KEMOM I SAFETOM DA NE TREBA IĆI PREKO DRINE!”

suradujete?

GEGAJ: Sa svojim bratom, Izetom Gegajem.

Imate li uzora u muzici kojom se bavite i kojeg?

GEGAJ: Moja majka je vrsna pjevačica, ali se nije profesionalno bavila pjevanjem.

Jeste li gostovali u našoj dijaspori i gdje?

GEGAJ: Jesam, širom Evrope.

Da li Vam je ovo prvo gostovanje u SAD?

GEGAJ: Ne!

Pretpostavljam da ste imali koncerte širom BiH, odnosno Federacije BiH. Da li ste gostovali i u “onom” entitetu?

GEGAJ: Nisam!

Kemal Monteno i Safet Isović su javno izjavili da neće nastupati preko Drine, barem dok je onakav režim tamo ma vlasti. Međutim,

ANDREA SIJAKOVIĆ: Miss večeri

A STRANA

1. KORAK NAPRIJED 3:15 /GEGAJ IZET - NEŠA/
2. JA DJEVOJKA, ON OŽENJEN 3:02 /I GEGAJ - IZET/
3. ALI BABA 3:02 /GEGAJ IZET - SIAD OKANOVA/
4. PLEŠE TI SE 3:12 /GEGAJ IZET - E. BESTIJA/
5. 99 DANA 3:10 /GEGAJ IZET - Z. POTURICA/

B STRANA

1. SRCE NA LOMAČU BACITE 3:29 /GEGAJ IZET - S. VRABAC/
2. OSTA DUŠI DA TE SANJA 3:52 /GEGAJ IZET - JASMINA GEGAJ/
3. ODVEĐI ME NOČAS 3:27 /GEGAJ IZET/
4. TO TI NE HALALIM 3:54 /GEGAJ IZET - Z. HALLOW/

HAJRIJA GEGAJ

Razgovarao: Bećir ČALUK

U petak, posljednjeg dana juna ove godine, u bostonskom predgrađu Everett je održan koncert naše pjevačice narodnih pjesama iz Sarajeva, HAJRIJE GEGAJ. Mladu pjevačicu je pratio orkestar “SA-2000”, koji je, u pauzama koncerta, obavljao prisutne zabavnom muzikom, naročito onom iz repertoara Dine Merlina. Sala “Silver Fox”, u kojoj je održan koncert, je bila puna. Jedna od tačaka ukupnog programa je bilo natjecanje za izbor “miss večeri”. Žiri je zaista imao složen zadatak, jer je bilo teško izabrati tri najljepše među najljepšima. Ipak, odluka žirija je bila slijedeća: Prva pratilja je AIDA ZUHRIC, druga pratilja MELIHA MEDIC (obje studentice koledža), a titula “miss večeri” je pripala studentici High Scholla, ANDREI SIJAKOVIĆ. Tri najljepše među najljepšima su dobile i prigodne nagrade od organizatora. Jedan od indikativnih momenata sa održanog koncerta je bio i taj kada salu nisu bili napustili sedmero osoba, zatečenih redovnih gostiju “Silver Foxa” i koji nisu Bosanci. Poželjeli su da ostanu na koncertu i priznali da se nisu pokajali. Naprotiv, bili su oduševljeni. Uz uspješnu interpretatorku HAJRIJU GEGAJ, prisutne je svojom virtuosnim sviranjem oduševio i njen brat, IZET GEGAJ, koji je na toj večeri otkrio još jednu svoju vrlinu - bio je više nego uspješan voditelj programa. Ostaje utisak da ovakvih koncerata, gdje nastupaju naši pjevači mlade generacije i k tome dosljedni repertoaru

samo bosanskog melosa, nedostaje našim ljudima na ovom području. Stoga, poželimo da ih bude ubuduće još. Nakon koncerta, obavljen je slijedeći razgovor za “SabaH” sa HAJRIJOM GEGAJ:

Dobro došli u bosansko-američki heftičnik “SabaH”, te nama ovdje, u Boston!

GEGAJ: Hvala, bolje vas našla. Ja se trenutno nalazim na turneji po Americi. Na svakom svom koncertu se podjednako lijepo osjećam.

Budući da pripadate novom - mladom talasu naše narodne muzike, te da vas ovdasnja publika uglavnom ne poznaje, hoćete li se, ukratko, sami predstaviti?

GEGAJ: Pa, ja moram da kažem da ja trajem već 15 godina i ne bih se svrstala u novi talas bh. estrade.

Koliko ploča, kaseti i CD-ova ste dosad snimili?

GEGAJ: Imam snimljenih osam albuma, prvi od njih je snimljen 1985. godine.

Koje naslove bi izdvojili?

GEGAJ: Moji hitovi u BiH i Evropi su: “Obući ću dimije”, “Srce mi slamaš”, “Igram šotu, mašallah”, “Hoću Bosanca”, “Korak naprijed, nazad dva”, “Ali-baba”, “Pleše ti se, pleše”, “Ja djevojka, on oženjen, majko” i drugi.

S kojim kompozitorom najviše

mnogi drugi bh. pjevači (i pjevačice, među kojima i Hanka), su proširili svoje “tržište” i “tamo daleko”. Ovo pitanje nije samo političko, pa Vam ga zato i postavljam: Šta Vi mislite o nastupima u dijelu kojeg još zovu Jugoslavijom, te poplavi njihove muzike i muzičara ovdje?

GEGAJ: U najkraćem, dijelim mišljenje Kemala Montena i Safeta Isovića.

Kao što znamo, uz dobar glas, poželjno je imati i dobar stas. Šta mislite koliko vanjski izgled pjevača (pogotovo pjevačice) utiče na ukupan utisak kod publike?

GEGAJ: Ja mislim da puno utiče i ja, lično, pratim modu i uvijek sam u stilu obučena.

Na našoj estradi se mnogo toga događa što nije u interesu profesionalnih pjevača, a suprotno je i pravnoj regulativi. Puno je, tzv. “pirata” u vašoj branši koji, i vama i publici, te vašem esnafu uopće, zagorčavaju život. Kakva su Vaša iskustva s tim i kako se boriti protiv tzv. divljih menadžera, plagijata i slično?

GEGAJ: Nadam se da će tome doći kraj.

Hvala za razgovor.

BIZNIS BEZ RIZIKA I INVESTICIJA !

Proizvodi svakodnevne potrošnje se mogu poručiti putem kataloga kojeg će te dobiti kada se učlanite u ovu kompaniju. Artikle koje naručite dobivat će te po tvorničkim cijenama (što znači 30% do 40% popusta) koji će biti dostavljeni na vašu kućnu adresu.

Za ovaj biznis nisu potrebne nikakve kvalifikacije i ne trebate imati neke investicije da bi mogli raditi ovaj posao. Sve što je potrebno to je da odlučite koliko vremena želite provesti radno u vašoj kući. Možete raditi part-time ili full-time a zarada vam je od \$500.00 do \$10 000.00 pa i više mjesečno.

Svi zainteresovani mogu se javiti na:

FRANCO PEPOVIC

Marketing Executive Independent Direktor, Melaleuca
Home Based Business - Orlando

8044 Sandpoint Blvd.

Orlando, FL 32819

Tel: (407) 351-9419

Tel: (877) 847-9814

Fax: (407) 351-4531

e-mail: Sanpep39@aol.com ili Resine2000@webtv.net

Preko doktora do Michael Jacksona

Čovjek na slici je izvjesni Steve Erhart čije lice je izmjenjeno po sopstvenom zahtjevu. Slika lijevo pokazuje njegov izgled prije plastične operacije, a slika desno pokazuje koliko Steve sada liči na Michaela Jacksona, što mu je i bila namjera. Doktor koji je izvršio plastičnu operaciju zove se Nicholas Chugay. On je već promijenio lica 20 ljudi koji su željeli imati isti izgled kao neke poznate ličnosti.

Victoria Zabrinuta

Bivša Spajsica Victoria Adams i njen muž, fudbaler David Beckham, malo su odahnuli kada im je saopšteno da je identifikovan te ispitivan čovjek koji im je slao pisma prijeteće sadržine. Osim toga, Victoriju je jako pogodilo neukusno navijanje navijaca Manchester Uniteda na njihov račun.

BLAIROV SIN NA PROSLAVI ŠKOLSKE GODINE

Euana, živahnog 16-godišnjeg sina britanskog premijera Blaira uhitila je policija zbog poprilične količine alkohola u krvi. Naime, mladi gospodin je slavio kraj školske godine pa ga je policija pronašla kako leži na ulici. Nakon što su ga priveli u postaju, Euan je rekao svoju staru adresu te da ima 18. godina, no policajci su ga pretražili i uskoro saznali o kome je zapravo riječ. Da stvar bude još bolja, policajce je bila frka za njegovo zdravstveno stanje s obzirom da je mladi Blair očigledno previše popio pa su pozvali hitnu pomoć, no ona ga ipak nije odvela u bolnicu. Na kraju priče, možda bi se cijeli slučaj i zataškao da tata, Tony Blair, nije prije nekoliko dana predložio da policija dobije dodatne ovlasti za kažnjavanje pijanih huligana na licu mjesta.

Skok sa šampinjona

Dvadesetsedmogodišnji Švicarac Ueli Gegenschatz i tridesetjednogodišnji Austrijanac Hannes Arch (na slici), izveli su takozvani Base Jump sa stijene zvane Champignon iznad Grindelwalda u

Švicarskoj. Nakon 13 sekundi slobodnog pada, oni su otvorili padobrane i bezbjedno sletjeli sa ove 1800 metara visoke stijene. Inače, skakanje ove vrste te sa nebodera, mostova i slično, zabranjeno je u većini država

Počeo novi Big Brother

Big Brother

Na slici su glavni igrači stvarne televizijske serije Big Brother. Ovih 10 ljudi provesti će 90 dana u kući opremljenoj sa 28 kamera te 60 sakrivenih mikrofona čime će se pratiti svaki njihov korak. Kuća nema TV, telefon pa će jedini način komunikacije sa vanjskim svijetom biti internet. Jedan od njih koji izdrži do kraja dobit će 500,000 dolara.

Slikala se gola zbog para

Darva Conger

Darva Conger je postala poznata po učešću na TV showu u kojem je jedan milioner birao mladu. Nakon što je izabrao Darvu, samo jedan dan nakon vjenčanja na TV ona ga je napustila. Darva je sada vrlo tražena pa se slikala gola za Playboy. Mnogi joj prigovaraju da iskorištava publicitet koji je dobila sa TV showa. Darva to i ne krije nego potvrđuje da se slikala gola isključivo radi para. Samo za napomenu, radi se o milionskim ciframa.

Michael Douglas & Catherine Zeta-Jones

Moguć razvod prije samog braka

Planovi za vjenčanje Michaela Douglasa i Catherine Zeta-Jones zapali su u nevolje, javlja tabloid Sun. Prije nego su stupili u bračnu vezu, oboje su se ozbiljno zakačili oko - razvoda braka. Naime radi se

o njihovom predbračnom ugovoru kojim se treba regulisati koliko će ko dobiti u slučaju razvoda. Spor je ispao oko Zetinog "kolača" od Douglasove imovine procijenjene na 225 miliona dolara.

More mjenja boju

Voda mijenja boju na ostrvu Miyakejima na Japanu. Vjerovatno se radi o podvodnoj erupciji vulkana što je primpralo stanovnike obližnjih mjesta da napuste domove te sklone se na sigurnija mjesta. Sve ovo je bilo popraćeno čestim manjim zemljotresima u zadnjih nekoliko dana što je bio razlog više za napuštanje domova u strahu od erupcije na ostrvu.

INDEPENDENT DAY NA NIJAGARI

V iše

bošnjačkih familija nastanjenih u Americi i Canadi obilježilo je Dan nezavisnosti obilaskom rodbine, prijatelja, znanaca. Mnogi od njih posjetili su značajne kulturne i historijske spomenike svoje nove domovine, sa dužnom asocijacijom i prisjećanjem na slične događaje njihove nedavne prošlosti. Posebno je zapažen obilazak Niagara Falls, kako sa američke tako i sa kanadske strane. Samid i Mensura, njihova kćerka Sabina iz Brčkog išli su u organiziranoj koloni sa više prijateljskih

NIAGARA FALLS

bošnjačkih familija, iz države Vermont. Voziće desetak sati u odlasku, a isto toliko u povratku.

"Posjet Nijagari je moj davni djetinji san" - rekla je uz osmeh Mensura, dok se udobno smještala u vozilo i vrstava u kolonu. "Nadam se da ću sa ovim uspomnama, na Ameriku i Niagaru, jednoga dana ostvariti svoj najveći san. Da se dokazana, sa znanjem, vjerom i samopouzdanjem vratim u svoje Brčko, među moje stare komšije i znanace, da vratim svojoj Bosni sve ono dobro koje mi je do sada dala".

Sa vjerom u Mensuru, Samida i njihovu zlatnu kćerku Sabinu raste i naša vjera, naša ljubav, žudnja i samopouzdanje u novu Bosnu, Brčko i sve one gradove i sela koji raširenih ruku čekaju svoju djecu - svoje sinove i kćeri iz svih zemalja svijeta. Tada ćemo, valjda sa više ponosa, obilježavati Dan kakav danas obilježavamo u našoj novoj domovini - Sjedinjenim državama.

MENSURA I SABINA IZ BRČKOG

Zijad BEĆIREVIĆ

BiH – Hrvatska

Ekspertne grupe BiH i Hrvatske su 4. jula, dogovorile da bi primjena ugovora o trgovini između BiH i Hrvatske trebalo da počne 1. januara naredne godine; Hrvatska strana saopćila da je spremna prihvatiti postupno uspostavljanje zone slobodne trgovine, uz određeni prelazni period i dinamiku snižavanja uvoznih carina i drugih uvoznih opterećenja

SARAJEVO

Novoimenovani guverner Kantona Sarajevo Mirsad Kebo 3. jula je razgovarao sa ambasadorom Kine u BiH Sigui Venom o predstojećim aktivnostima vlasti K

S
Ambasador Ven prvi je diplomata kojeg je novi guverner primio od kada je imenovan, 29. juna, kaže se u saopštenju KS. Uz čestitke Kebi na novoj funkciji, Ven je kazao da se nada da će saradnja Sarajeva i kineske provincije Tjencin biti nastavljena kroz razmjenu studenata, te u oblasti privrede, sporta i kulture.

USTAVNI SUD BiH - PREDSJEDNIK BEGIĆ O ODLUCI USTAVNOG SUDA

BiH

Odredbе Ustava RS i Ustava FBiH koje je Ustavni sud BiH ocijenio neustavnim, a koje se odnose na konstitutivnost bh. naroda prestaju važiti danom objavljivanja Odluke Suda u službenim glasilima, akcentirano je danas na preskonferenciji Ustavnog suda BiH.

Predsjednik Ustavnog suda BiH Kasim Begić odbacio je sve "krive interpretacije spomenute Odluke" i podsjetio kako je Sud ocijenio da nisu u saglasnosti s Ustavom BiH odredbe čl. 1 Ustava RS i to sintagma "država srpskog naroda" i čl. 1.1. Ustava FBiH u dijelu u kojem su kao konstitutivni narodi navedeni Bošnjaci i Hrvati, kao i u dijelu koji govori o ostvarivanju njihovih suverenih prava, te da preambula RS-a također nije u saglasnosti s Ustavom BiH.

Odluku je argumentirao ocjenom Suda da preambula ima normativnu funkciju za

tumačenje ustava i činjenicom da je članom 1. Ustava BiH određeno kako jedino BiH nastavlja pravno postojanje po međunarodnom pravu i ima državne attribute. Entiteti su prema Ustavu BiH sastavni dijelovi države BiH i podređeni su njenom suverenitetu.

Obrazlažući pravnu prirodu sadržine preambula Ustava BiH, Begić je naglasio da ona nije programskog, već da ima pravno obavezujući karakter, što je argumentirao Bečkom konvencijom o ugovornom pravu, s obzirom na to da je Ustav BiH dio međunarodnog mirovnog sporazuma.

Nedvojbeno je, kako ističe predsjednik Ustavnog suda BiH, da preambula Ustava BiH u pogledu definiranja statusa kao konstitutivne narode u BiH označava Bošnjake, Hrvate i Srbe te da čl. 2 tog ustava zabranjuje diskriminaciju po bilo kojem osnovu. Ustav BiH

razlikuje narode i nacionalne manjine tako da narodi koji imaju taj status ne mogu biti nacionalne manjine imajući u vidu supremaciju Ustava BiH nad entitetskim ustavima.

Begić je podsjetio kako su temeljni zadaci svakog ustavnog suda da bude čuvar ustava te da garantira zaštitu ljudskih prava i sloboda. U tom kontekstu ocijenio je kako je Ustavni sud BiH svojim dosadašnjim djelimičnim odlukama ispunio obje pomenute zadaće.

Ostalo je da se Sud izjasni o preostalom dijelu zahtjeva za ocjenu saglasnosti entitetskih s Ustavom BiH koje se odnose na upotrebu jezika i pisma, civilne komande, imenovanje oficira i ustavnu poziciju Srpske pravoslavne crkve, čime bi vijećanje i glasanje o predmetu koji je pred Ustavnim sudom u postupku već 27 mjeseci bio okončan.

Mi u Americi

OSTVARIVANJE RADNIH BENEFICIJA

B rojni Bošnjaci nastanjeni u Americi prije ili kasnije susreću se sa problemom ostvarivanja beneficija iz "Benefits package", naročito u oblasti koju smo u ranijoj domovini zvali "socijalna prava". Naviknuti na komotne i rastezljive propise iz socijalnog osiguranja bivše Jugoslavije (analogno Bosne - Hercegovine), posebno u oblasti zdravstvene zaštite, odlazili smo ljekaru i kad nas nije boljelo, više radi pravdanja uzetih slobodnih dana, pokrivanja "posuđenog" radnog vremena ili nerada. Svaka kuća formirala je vlastitu privatnu apoteku sa svim lijekovima, od aspirina, raznih masti i krema, do antibiotika i onih najskupljih (plaćenih devizama iz inostranstva), "u zlu ne trebalo". Sve to pokriveno je fondovima socijalnog osiguranja, koji je bio stalni hronični gubitaš.

Ovdje u Americi "ptice nam drukčije pjevaju". Vrlo brzo po zasnivanju radnog odnosa (temporel or permanent) saznajemo da u kalendarskoj godini imamo jedan, sedam ili malo više "sick" dana (ili ih kompenziraju sa vrlo ograničenim brojem "personal days"). Svaki odlazak ljekaru (a da i ne govorimo o zubaru) košta nas 10 ili više dolara, lijek skoro isto toliko, a posebne analize

i pregledi se posebno plaćaju ili participiraju, najčešće iz našeg džepa. Tako, ako odeš ljekaru "prav - zdrav" platiš 50 ili više dolara, a u slučaju ozbiljnije bolesti "fataš se za glavu, u mucu i nevjernici, ne znaš što da radiš. Neki tek tada doznaju da njihova kompanija "medicare" - troškove zdravstvene zaštite participira sa svega 50% do 75%, katkad 95%. Rijetki su sretnici koji naiđu na kompaniju ili državne institucije sa 100% "Medical Coverage". U slučaju potrebe za bolničkim tretmanom, naročito dužeg perioda "Domaklov mač je nad glavom". Imali smo prilike susresti naše sugrađane, koji su ozbiljnije oboljeli, što je njih i njihove porodice dovodilo na "rub siromaštva", jer su "crno iza nokta" morali dati za bolničke troškove, skupe operacije i slično.

Zbog toga, Bošnjaci koji to još ne znaju, treba da zavire u "benefits package", provjere visinu i uslove beneficija na koje imaju pravo u svojim kompanijama, kako ne bi jednoga dana svoje nepoznavanje skupo platili. Često se ne treba polakomiti za primamljivom "visokom satnicom", ako nisi siguran da iza nje stoje i dobre beneficije. Obično se dešava (što nije i pravilo) da uz dobru satnicu nude "ograničene" beneficije i

obrnuto.

Dobro bi bilo preko naše štampe, Refugee centara ili bošnjačkih klubova od stručnih lica saznati nešto više iz ovih oblasti (uključujući, svakako, i Retirement program-o uslovima penzionisanja). Kasno je kada se čovjek razboli, zaglavi u bolnicu i dobije račune na desetine hiljada dolara, koje ni dobro situirani ne mogu bezbolno platiti. Tada na kušnju dolazi naša već "zamorena" solidarnost (a šta kad i ona zataji?) Amerika nije Bosna. Što se brže oslobodimo nekih socijalističkih iluzija, lakše ćemo i uspješnije odoljevati mogućim iskušenjima vremena. Istina, postoje brojna udruženja i organizacije koje štite prava ugroženih (bolesnih i starijih osoba), ali dok se do njih dođe put je "trnovit", a ishod nepoznat. Osnovno što uz dobru satnicu treba tražiti, naročito za one u poodmaklim godinama, je dobar "Medical Coverage" i povoljan Penzioni plan. A prije svega toga treba zaviriti u "Pandorinu kutiju", saznati za prava i obaveze iz raznog paketa beneficija, kako jednoga dana ne bi skupo platilo svoje nepoznavanje i postao žrtva vlastitog apetita.

Zijad BEĆIREVIĆ

Investors

Real Estate & Property Management

4548 N. Western Ave.
Chicago, IL 60625

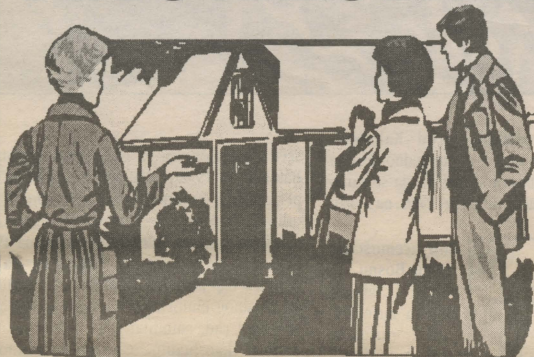
Telefon: (773) 275-3400
Voice Mail: (773) 854-2658
Cellular Ph.: (773) 491-904
Fax: (773) 275-0697

MELDINA KORADŽIĆ
Realtor - Associate

**MULTI - MILLION DOL-
LAR
PRODUCER**

PRVO NAZOVITE MENE!!!

AKO ŽELITE DA
KUPITE STAN, KUĆU,
ZGRADU ILI
POSLOVNI PROSTOR
UZ MINIMALNO
UČEŠĆE I UZ
VRLOPOVOLJNE
KAMATNE UVJETE

HOME - SLATKI - HOME OBRATITE NAM SE

Narudzbjenica za pretplatu na SabaH MI PRIMAMO KREDIT KARTICE

U slučaju da se želite pretplatiti na SabaH putem telefona
samo nas nazovite na tel: (718) 267-1299 i imajte pri ruci vasu
kredit karticu.

* Pretplata na 3 mjeseca \$ 25.00 * Pretplata na 6 mjeseci \$ 48.00

* Pretplata na godinu dana \$ 96.00

U cijenu pretplate su uračunati i poštanski troškovi

MARKIRAJTE JEDAN OD SLIJEDEĆIH: ☐ Ček priložen ☐ MasterCard ☐ Viza

IME I PREZIME _____

ADRESA _____

TELEFON _____

BROJ KARTICE _____

KARTICA ISTIČE _____

POTPIS _____

Vaš ček
možete poslati
na adresu:
SabaH
30-05 43. Street
LIC, NY 11103

Možete nam se obratiti putem
Telefona: (718) 267-1299
E-mail-a: sdzidzovic@aol.com
Ili nas posjetite na internetu
www.sabah-ba.com

PUTUJTE SA NAMA !

BiHTravel.com LCC
www.bihtravel.com
4622 Morganford Rd.
St. Louis, MO 63116
(314) 351-6200 Tel./Fax

Cijene letova u vremenu između 6/16/00 i 8/31/00

	SARAJEVO	ZAGREB	BEOGRAD	SKOPLJE	MUENCHEN
ATLANTA	\$ 805	\$ 785	\$ 825	\$ 820	\$ 657
CHICAGO	\$ 775	\$ 695	\$ 745	\$ 785	\$ 638
NEW YORK	\$ 740	\$ 660	\$ 710	\$ 750	\$ 680
LOS ANGELES	\$ 870	\$ 790	\$ 840	\$ 880	\$ 764
ST. LOUIS	\$ 800	\$ 720	\$ 770	\$ 810	\$ 665

NAVEDENE CIJENE SU BEZ AERODROMSKE TAXE.

* Mi nudimo prodaju karti iz Sarajeva i Zagreba za USA
* Kod nas možete napraviti rezervacije za
ljetovanje na Jadranu po najpovoljnijim cijenama.

DA LI IMATE POTEŠKOCA SA ENGLISKIM JEZIKOM?

Kupovinom elektronskog riječnika Vasi problemi su riješeni.
Rječnici sadrži preko 475 000 riječi i izraza,
36 000 medicinskih termina, 29 000 termina za biznis,
28 000 pravnih termina, više od 2000 popularnih idioma,
nepravilne glagole, TOFEL test, CD.

ESC 200D \$ 109.95

ESC 600T \$ 239.95

RIJEČNIK SA IZGOVOROM

DA LI IMATE KOMPJUTER?

Kod nas možete kupiti kompjuter po želji,
sa svim komponentama koje se danas mogu naći na tržištu
i to sa zagarantovano najpovoljnijim cijenama.
Dostava besplatna gdje god da se nalazite.

Presario 7360 with Presario MV520 15" (13.9") Monitor,
1300 Inkjet Printer and Accessory Starter Kit - Bundle \$ 200
Mail In Rebate / \$ 400 ISP Rebate 500MHz AMD K6/2 64MB/10.00GB/40X/56X
Final Price \$349.92 after all Rebates

SAMO MI NUDIMO ON LINE KOMPJUTERSKE KURSEVE!!!
A+, MOUS, MCP/MCSE

PICERIJA SABA H

Tel: 718-545-9455

42-20 30 Ave.

ASTORIA, NY 11103

Vlasnici: E. Balić i M. Bektešević

Dodite i probajte naše specijalitete domaće
i italijanske kuhinje. ***DOMACI
GRAH***

BUREK I DRUGE PITE

SPECIJALITETE SA ROŠTILJA***

JAGNJEĆE PEČENJE***SARMA***

Putopis (4)

"BOSNO MOJA, POHARANA..."

Tuzla - Banja Luka - Sarajevo - Tuzla

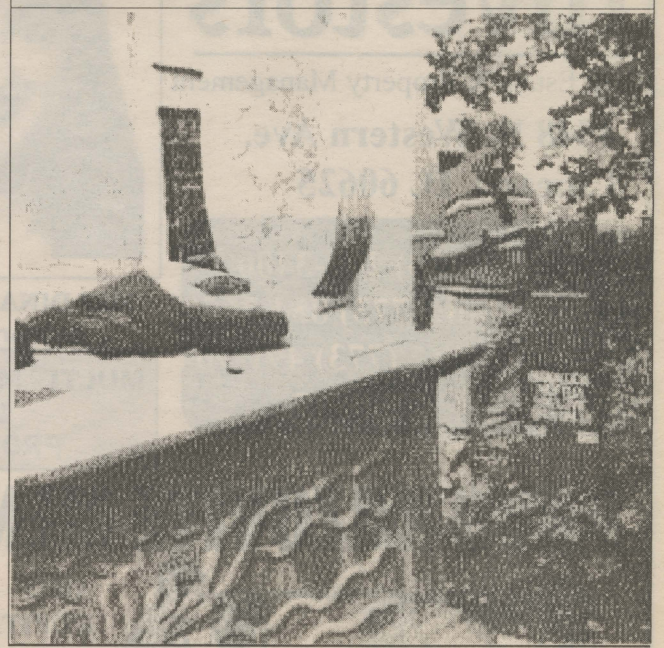
Piše: Bedrudin GUŠIĆ

Vrativši se u Tuzlu, najviše vremena sam trošio na telefonske razgovore sa Malmoom, te Banjom Lukom. Trebalo je koordinirano raditi oko organizacije prijevoza moje majke u Bosnu, odnosno u Banju Luku. Također, posjećivali su nas prijatelji mojih sestara i zetova, radi izraza suosjećanja s nama. Uz svu razboritost i sabur koje smo morali imati u sebi, ipak za nas je to "vrijeme između" prolazilo u velikom behutu. Niti prvi dan nakon povratka iz Bosanske Krajine nije bio poznat termin dženaze u Malmu, odnosno transporta rahmetli majke prema Bosni. Sutradan, u utorak 9. maja, javlja mi Idriz efendija Karaman, naš glavni imam u Malmu, kojem smo povjerili organizaciju transporta i sve što uz to ide, da je dženaza u tom švedskom gradu zakazana baš za taj dan - u utorak 9. maja, a transport avionom (do Sarajeva) za četvrtak 11. maja, odakle je preuzimaju ljudi iz pogrebnog društva iz Visokog, radi daljnjeg transporta do Banje Luke. Odmah sam uočio koincidenciju - dženaza mojoj majci u Malmu je na samu 15-godišnjicu preseljenja na Ahiret nejne majke, odnosno moje nane. Toga dana, uvečer, smo bili podrobno informirani o dženazi koja je bila u mjestu njenog posljednjeg prebivališta, odnosno preseljenja. Sutradan sam mogao telefonom utvrditi termin dženaze u Banjoj Luci. Zakazali smo je za petak, 12. maja '00. (8. safera 1421. h.g.), za 15:30 h. Planirali smo krenuti opet za Banju Luku, najtuznijim povodom dosad, u četvrtak, 11. maja, ujutro. Nakon tri sahata vožnje, stigismo u Banju Luku ja, moje dvije sestre i zetovi, te njihova djeca. Odmah smo otišli u Medžlis Islamske zajednice, da obavimo konačne formalnosti oko prijavljivanja dženaze i ukopa. Dok sam vršio uplatu kod blagajnice, čija je prostorija između prostorija predsejdnika Medžlisa i muftije, čuo sam da je u jednoj od njih nekakav sastanak. Blagajnica mi potvrdi da jeste sastanak koji novi muftija drži sa predstavnicima Islamske zajednice sa područja Muftijstva. Ubrzo je izišao i predsjednik Medžlisa Banja Luka, meni dobro poznat čovjek. Nakon rukovanja, predložio nam je da se premjestimo u jednu dalju kancelariju, kako, valjda, njima nebi smetali. Svašta! Pri tom sam ga pitao mogu li službeno da prijavim i muftiju kao jednog od učeća na dženazi. Odgovorio mi je kao iz topa da "muftija nikome ne klanja dženaze...". Da poslije sutrašnje džumme žuri kući u Sarajevo... Također, nije bio našao za shodno da me uvede barem na jedan minut u sobu gdje su imali sastanak, te predstavi me novom banjalučkom muftiji. Ako ni zbog čega, a ono zbog činjenice da sam bio njegov (predsjednik Medžlisa) prethodnik, i to u doba agresije. Uz sav bol koji me pratio tada, morao sam da otpim i takav odnos svoga nasljednika. Ali, neka, Svevišnji sve vidi i sve čuje!

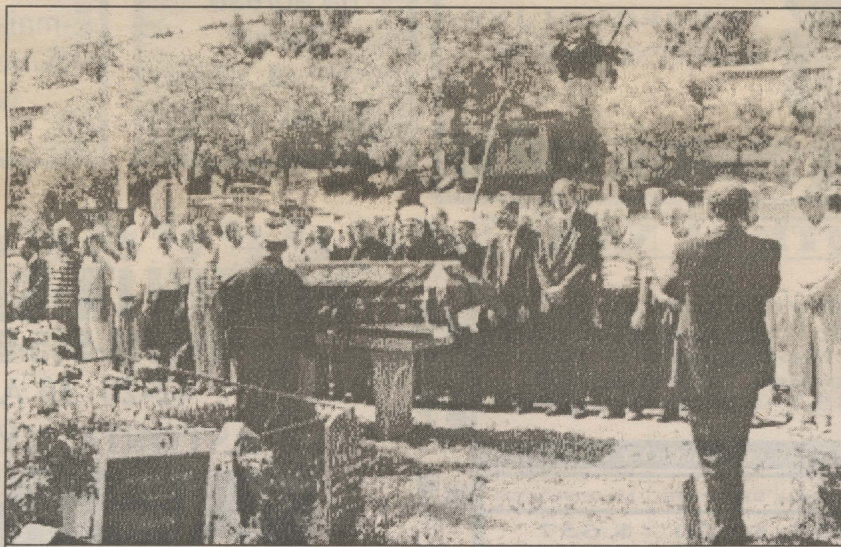
U popodnevni časovima ja i jedan od zetova smo se uputili prema banjalučkom civilnom aerodromu u Mahovljanima (blizu Laktaša), da dočekamo moju sestru i zeta, koji su trebali da signu iz Švedske, zbog dženaze. Vozeći se u tom pravcu, sada sam imao priliku da vidim i Laktaše, varoš koja je i prije rata bila "živnula" sa ekspanzijom svoje infrastrukture i urbanizacije. Sada, nakon pet i po godina, primjećujem da je taj gradčić dobio nove objekte, da je pikantno uređen i da se za to vrijeme, kako ga nisam bio vidio, još više razvio, promijenivši svoju fizionomiju. Da podsjetim, tu živi Mile Dodik! Nedugo

poslije Laktaša, dođosmo u Mahovljane, gdje se sa magistralnog puta Banja Luka - Bosanska Gradiška, skreće lijevo prema obližnjem aerodromu. Na zgradi u koju smo trebali da uđemo, nakon parkiranja auta, piše: "Aerodrom Banja Luka". Uđosmo u nju i produžismo u kafanu kroz čija stakla se vidi pista. Uo kahu, čekali smo avion iz Beča. Na pisti je bio jedan avion na kojem je velikim slovima pisalo: "AIR SRPSKA". Mašallah! Dakle, avio-kompanija iz ovog dijela Bosne ne nosi naziv države kojoj pripada, već jednog njenog dijela. Pomislih, kako bi bilo da na avionima iz Velike Britanije, umjesto "British Airways" piše "England Airways" ili "Scotland Airways", ili na našim avionima, umjesto "Air Bosna", piše "Air Federacija BiH". Ali, ni to nije bila sva muka doživljena na banjalučkom aerodromu. Naime, kada je austrijski avion sletio na pistu, otišli smo na mjesto odakle su se trebali pojaviti njegovi putnici. Imali smo pogled prema pasožskoj i carinskoj kontroli. Svi natpisi na tim punktovima su u stilu: "Republika Srpska" ili "Dobro došli u Republiku Srpsku". Dakle, ovdje Bosna ne stane! Kažu da je isti slučaj i na cestovnom graničnom prijelazu u Bosanskoj Gradišci. Ne znam zna li gospodin Petritsch za te grube podvale srpske strane, ali ako ne zna, tim gore! Jer, trebao je već da zna, trebala je strana koja je pozvana (ili

im hranu i sokove, te cigarete. Trebalo im je dati i neke tehničke instrukcije. Ubrzo je došlo i vrijeme džumma namaza, kada je hutbu održao muftija Edhem ef. Čamdžić. Mesdžid je bio krcat od meni dragih džematlija. Jedno drago i plemenito lice nije moglo promaći mojoj pažnji - pojavio se neizbježni Alija Mahmutović, junak moje prve "mahsuzije", u prvom ciklusu. Susret s njim je bio posebno osjećajan. Nakon džumme, otišao sam kući u kojoj smo odsjeli da izvršim završne pripreme radi odlaska na dženazu. U međuvremenu, jedan od zetova mi je javio da je majka stigla kolima pogrebnog društva iz Visokog oko 13:00 h, dakle dva i po sahata prije planirane dženaze. Ja i muški dio familije smo oko 14:30 h krenuli prema harenu kod Halil-pašinog turbeta. Svijet je također počeo da dolazi, u sve zapaženijem broju. Bilo je i Srba, sa cvijećem. Pojavile se i efendije, njih petorica u ahmedijama. Dragi Bože, zar je i ovako nešto moguće danas u Banjoj Luci? - u sebi postavljam takvo pitanje imajući u vidu da je donedavno tako nešto bilo zaista teško i zamisliti. Dakle, dženazu je predvodio muftija Edhem ef. Čamdžić, a učili su još i Mensur ef. Masnopolita, Mustafa ef. Mustafić, Besim ef. Seper i Mehmed ef. Mesić, obojica iz Bosanske Gradiške, a kao šesti učeć na kaburu bio je dr. Habib (junak jedne od

Zenice. Neposredno pred Kaknjem, zaustavismo se i mi u nepreglednoj koloni automobila. Ubrzo i saznasmo da se samo nekoliko stotina metara ispred nas, na mostu

koji premošćuje rijeku Bosnu, sa velike visine survao autobus, pun putnika. Čekajući da se izvuku ostaci autobusa te nesretni putnici, saznajemo da je četrdeset troje ljudi poginulo, a dvanaest njih, uključujući i vozača autobusa "Bucotrans" iz Zenice, preživjelo, uz teške povrede. Ljudi su iz Zenice putovali za Blagaj, gdje su u tamošnjoj tekiji t r e b a l i prisustvovati tradicionalnom

samozvana) da zastupa interese jedinstvene države Bosne i Hercegovine već reagirati na to, a on, Petritsch, promijeniti te "izloge" zemlje i aranžirati ih na način kako pristaju državi u kojoj on, sa velikim ovlaštenjima, predstavlja međunarodnu zajednicu. Helem, ovim političkim (da li su samo političke?) digresijama, udaljih se od teme, udaljih se od dočeka sestre i zeta iz Švedske. Susret s njima je bio veoma emotivan. Poslije smo produžili za Banju Luku. Uvečer sam sa tadašnjim glavnim banjalučkim imamom (nažalost, napustio Banju Luku krajem maja), mladim Mensur efendijom Masnopolitom, otišao u Desnu Novoseliju, radi susreta sa našim domaćinom, imamom - povratnikom, meni dobro poznatim Mustafom ef. Mustafićem, te muftijom Edhem ef. Čamdžićem, koji je tamo bio na konaku. Susret i razgovor s njima bili su mi uistinu zanimljivi. Muftija je sam izrazio želju da oстане na sutrašnjoj dženazi i da je predvodi.

Sutradan, dolazili su mnogi u kuću u koju smo odsjeli. Sa jednim od svojih zetova sam u prijedopodnevni časovima nekoliko puta obilazio ljude koji su kopali kabur, donoseći

mojih "mahsuzija"). Nakon svake sure glasno su se donosili tekbiiri, što je meni također bilo teško zamisliti, pogotovo što je iznad harema magistralni put za Jajce, udaljen svega nekoliko metara od ograde istog. Sve je obavljeno islamski, dostojanstveno i bez ikakvih problema. Uz svu gorčinu i bol u duši zbog gubitka majke, ja i moje sestre, njeni evladi, osjetimo i kakvo - takvo olakšanje zbog ispunjenja njenog amaneta. Barem kada je riječ o tim "tehničkim" pitanjima. Naravno, ostajemo joj doživotni dužnici, a preostaje nam jedino da taj dug pokušavamo smanjivati ustrajavanjem na putu kojim nas je ona i rahmetli otac uputili, čineći dove Svevišnjem da njihovim dušama podari svoj neizmjeri rahmet i da ih vječno nastani u lijepom Džennetu! A mi i!

N a dženazu nije mogao da stigne moj stariji sin, koji je toga dana, ali uvečer, sletio u Sarajevo. Sutradan, 13. maja, ujutro, sam sa bratom od supruge (došao iz Poreča radi dženaze) krenuo za Sarajevo, da ga preuzmem i odvedem u Tuzlu. Putovali smo preko Prnjavora, Dervente, Doboja i

godišnjem mevludu. Puna tri sahata smo čekali, da bi konačno, nakon što je pokraj nas u pravcu Zenice bio odvezen spresovani autobus (pao sa visine od 30-tak metara u Bosnu), krenuli prema Kaknju, odnosno Sarajevu. Tri sahata čekanja pred Kaknjom su mi i reducirali planirani boravak u našem glavnom gradu. Nakon što sam se sreo sa sinom, te još nekim prijateljima, uspio sam prošetati samo do Begove džamije i Baščaršije. Naravno, zijaretio sam i harem kod džamije i u njemu mezar moga prijatelja i brata u islamu, saobraca iz vremena agresije, muftije banjalučkog, hadži Ibrahim ef. Halilovića. Osim zadovoljstva što sam konačno došao na mezar banjalučkog gazije, osjetio sam i izvjesno razočarenje izgledom tog dijela harema. Naime, na mezaru i oko njega je tolika travljina - korov, da je teško odrediti iverice staništa rahmetli muftije, te, da nije baš luka, koji ipak sa natpisom nadisužu travu, doista bi bio problem pronaći taj mezar. Ostaje gorak okus i konstatacija da se o mezaristanu, pokraj džamije najpoznatijeg sarajevskog gazije, veoma malo vodi briga. Zalosno!

Potom smo se, prema ranijem dogovoru,

sreli na Baščaršiji sa gospodom Lejlom Babović, sa TV BiH. Naime, sa Lejlom sam prije četiri godine uspostavio kontakt, odavde iz Amerike, ponudivši joj, kao tadašnjoj urednici Satelitskog programa TV BiH, svoj dokumentarac (video kasetu) "Priča o banjalučkim džamijama", u svrhu eventualnog emitiranja. Naravno, ponudio sam svoj rad, snimljen prije i za vrijeme agresije, kao hediju, odnosno besplatno. Ponuda je bila vrlo brzo prihvaćena, te dogovoreni detalji oko dostave. Nakon što se kasetu bila zagubila u ladici prvog sekretara neke Ambasade u Washingtonu D.C. (bila dogovorena dostava upravo preko njega), traga sam za slijedećom osobom koja je bila voljna učiniti i meni i našoj TV, te gledateljima takvu jednu uslugu. I, ubrzo se pojavio taj patriota u liku dr. Nedima Jaganjca, koji je sa velikim zadovoljstvom preuzeo od mene dokumentarac jedne nedjelje, početkom oktobra '96., na bostonskom aerodromu, te, stigavši u Sarajevo, uredno ga predao gospodi Lejli Babović. "Priča o banjalučkim džamijama" je emitirana na zemaljskoj TV BiH 25. 11. '96. (na Dan državnosti), a nekoliko dana poslije i na Satelitskom programu. Sada je bila prilika da mi gospođa Babović uruči kopiju iste, te da jedno drugom zahvalimo na učinjenom. Osim kopije, koja mi je bila namijenjena, Lejla mi je vratila i moj original, iako ga nisam ni tražio. Usput je rekla da je sve to čuvala kod svoje kuće, za svaki slučaj. Dva dana nakon tog susreta, moj dokumentarac je bio ponovo prikazan na TV BiH (i na zemaljskoj i satelitskoj), na dan žalosti, u povodu tragedije kod Kaknja. Imao sam veliku potrebu i povod da se javno sjetim dvoje mladih ljudi - Bošnjaka i Bosanaca, gospođe Lejle Babović i dr. Nedima Jaganjca, koji su prepoznali značaj dokumentarnog zapisa o kulturocidu učinjenom u jednom dijelu naše domovine, te puta moje kasete od mojih ruku do TV BiH. Neka se zna! Mučilo bi me da sam sve ovo prešutio. Jer, kako reče Mešin junak Ahmet Šabo ("Tvrdava"), "riječ je odliv suvišne krvi, rasterećenje od muke, privid slobode..." Nakon susreta sa Lejlom, krenuli smo prema Tuzli, ovaj put preko Olova, Kladnja i Živinica, u koju smo stigli pred sami akšam.

(nastavak u slijedećem broju)

REFUGEE MICROENTERPRICE PROGRAM

125 Canal St. Suite 302
New York, NY 10002

AKO STE IZBJEGLICA
AKO ŽELITE - ILI AKO STE VEĆ POČELI
SVOJ BIZNIS

MI VAM MOŽEMO POMOĆI
SA KREDITOM OD

\$10.000

Samo nazovite (212) 966 - 7328

PAN LINE TRAVEL

41-04 30.th Avenue
ASTORIA, NY 11103
Tel: (718) 278-8395
Fax: (718) 278-8396

PAN LINE

TRAVEL

ŽELITE LI PUTOVATI U DOMOVINU
PO NAJPOVOLJNIJIM CIJENAMA
OBRATITE SE NAMA

ZENIDA RADONCIC
(718) 278-8395

SAVRSENA USLUGA NA
MATERNJEM JEZIKJU

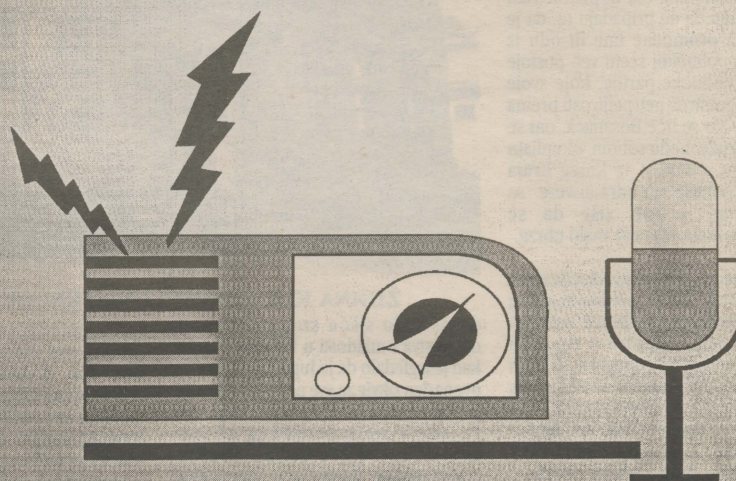
SARAJEVO * MOSTAR * ZAGREB * PODGORICA

BN RADIO

SEVDAH

Svake srijede
od 10 do 11pm
Na talasima

1430 AM

www.radiosevdah.cjb.net

Život između danske socijalne savršenosti, integracije stranaca i obnove domovine

BOSANAC U DANISH REFUGEE COUNCIL

Piše: Safeta OBHOĐAŠ

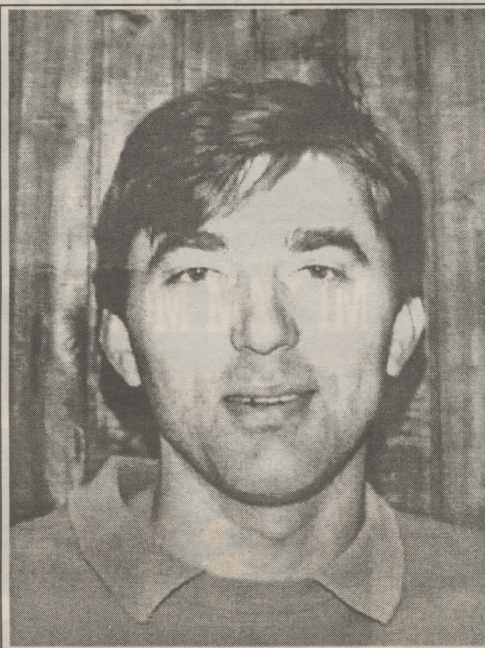
Kada su druge evropske zemlje 93. godine skoro zatvorile svoje granice za ratne izbjeglice iz Bosne i Hercegovine, danska Vlada ih je potpuno otvorila. U toj zemlji nebesko-morskog sivila utočište su našli mnogi Bosanci, kažu da se ta brojka kreće oko 18.000. Bilo ih je iz svih krajeva Bosne i Hercegovine, mnogi od njih, posebno oni iz zapadne i istočne Bosne bili su „etnički počišćeni“ iz svojih mjesta, a tu je pobjeglo i dosta mladića-dezertera koji su odbili služiti u vojskama čiji zadatak je bio rasparčavanje te male zemlje.

Sve izbjeglice iz Bosne i Hercegovine su prve tri godine imale identičnu sudbinu, živjeli su na nekom brodu, zatim u raznim izbjegličkim centrima, nije im bio dozvoljen rad, čak ni učenje jezika. Danska vlada je na kraju, zu pomoć humanitarnih organizacija koje su se brinule o izbjeglicama i u Danskoj i u Bosni i Hercegovini, shvatila da je rat, vođen sa namjerom da uništi i raseli jedan narod, ostavio suviše duboke tragove i da će povratak biti dug i mukotrpan proces, pa je odlučila dati Bosancima stalnu dozvolu boravka i sva ostala prava. To je zemlja gdje socijalna skrb savršeno funkcionira, svim građanima te zemlje je obezbeđen minimum egzistencije, čak i ukoliko su iz ličnih razloga ili objektivnih okolnosti spriječeni da cijenu svoje radne snage ostvare na tržištu rada.

Pet godina je proteklo otkako su Bosanci postali ravnopravni sa Dancima, bar kad su u pitanju prava na školovanje, zaposlenje, komforan stan. To vrijeme je bilo dovoljno našima za potpuno snalaženje, mladići i djevojke studiraju, oni koji su odmah naučili jezik već rade, neki su na kredit kupili stanove, drugi kuće, djeca se već uveliko integrišu u danski sistem obrazovanja i način života i nažalost zaboravljaju svoj jezik. Za strance u Danskoj, kao i u većini drugih zemalja Evrope, postoje dvije dileme, da li sačuvati bar malo identiteta, tj. kulture i jezika, donesenog iz zemlje porijekla ili ga potpuno zaboraviti i nastojati što prije postati Dancem, odnosno Dankinom. Ako se odluče za ovo prvo, sigurno je da će svakog dana u susretu sa običnim ljudima na ulici, u tramvaju, na radnom mjestu, biti ili provocirani ili opomenuti da ne pripadaju tu, da je vrijeme da promijene ime ili odu iz zemlje. Na političkoj sceni već postoje radikalne političke partije, koje svoje programe grade na netrpeljivosti prema strancima. Što se tiče Bosanaca, oni se većinom drže među sobom, okupljaju se u grupe, zavisno iz kojeg kraja potječu, i pokušavaju održati veze sa domovinom, učiniti više da se obnavljanje domovine bar malo ubrza.

Za ovu priliku sam odlučila za naš i vaš „SabaH“ predstaviti jednog Bosanca koji je već nekoliko godina zaposlen u Danskom savjetu za izbjeglice (Danish Refugee Council), radi na mjestu svajetnika za obnovu, zadužen je za Bosnu i Hercegovinu. Zove se Asim Perendija i on je prvi stranac zaposlen u tom savjetu na tako odgovornom radnom mjestu.

Asim Perendija je rođen 1959. godine na Palama, u neposrednoj blizini

ASIM PERENDIJA, Repatriation Consultant

Sarajeva. Porodica tipično bošnjačka, radnička, majka je pripadala starosjediocima tog mjesta, a otac je došao od Rogatice, tu se zaposlio u drvenoj industriji, osnovao porodicu, dobio nekoliko sinova, napravio im kuću, uglavnom je to bio nimalo lahak, teškim radom ispunjen život. Ali sinovi su već startovali sa onog što je otac bio postigao, pa se gosp. Asim Perendija i

drugove po sklonosti, sloboda da sa njima uživaju okolinu Pala, od brda Brijedza, koje je bilo u neposrednoj blizini, pa do padina Romanije, Jahorine, Ravne planine. Poznavali smo svaki put, svako skrovito mjesto, svaku stijenu i pećinu. Rijeke Miljacka i Repašnica nisu puno veće od potoka, ali su ljeta na njihovim bentovima, kupanje i lovljenje riječnih pastrmki, nešto nezaboravno. Mi smo išli

zaista bila jedna religiozno i nacionalno izmješana sredina, tu su, jedni pored drugih, u vrlo dobrim susjedskim odnosima, živjeli pravoslavni, muslimani, katolici i naravno ateisti. On nije ni znao da se ta pitanja uopšte postavljaju, jer kod kuće nije dobijao ni religioznu ni nacionalnu pouku a u školi se i onako učilo o bratstvu i jedinstvu i ravnopravnosti svih. Na pitanje, šta je to bilo tako prekrasno u njegovom djetinjstvu, odgovara:

- Sloboda i priroda oko Pala. Sloboda da dan provedem onako kako ja hoću i s kim hoću, da biram

je čak Asim je od Titovog pionira postajao Titov omladinac, sa odrastanjem se njegov osjećaj jugoslovenstva još više pojačavao. Bio je izviđač, akcijaš, dobitnik različitih pohvala i značaka.

- Svakako da ja sad drukčije gledam na to vrijeme, ali onda je moja generacija zaista imala mladost bez iakvog opterećenja. Ili sam ja bio naivan i mislio da svi moji prijatelji osjećaju to isto. A najvjerovatnije je da smo se mi iz te male gradske radničke sredine, po mišljenju, po načinu života, po onome što smo učili od svojih roditelja, razlikovali od svih vrsta „došla“ koji su, zbog blizine Sarajeva, sa svih strana navaljivali u to mjesto, tu pravili kuće i donosili svoj mentalitet i sistem vrijednosti. U svoje prijatelje Srbe, sa kojima sam odrastao i kasnije, kad sam radio kao sekretar paljanske opštine, sarađivao, nisam se puno razočarao, mnogi su otišli kao i ja ili su na ovaj ili onaj način izbjegavali vojsku. Ali opet, osjećam se prevarenim i žao mi je zbog moje mladalačke naivnosti i entuzijazama. Ipak sam doživio da mi najbolji prijatelj Srbin, dva tri dana prije blokade Sarajeva, kaže: „Ne, Asime, ne boj se, nas niko ne može zvatiti, pa mi smo odrasli zajedno...“, da bih ga, tek što je započelo bombardiranje Sarajeva, vidio u uniformi, sa oružjem na trebevičkom položaju kako maše sa tri prsta. To je bio šok koji mi je otvorio oči i nagao da sa porodicom odmah napustim Pale.

SabaH

ŽIGINA KUĆA SKORO UNIŠTENI KULTURNO - HISTORIJSKI SPOMENIK

dan danas rado sjeća svog prekrasnog djetinjstva i mladosti u Palama, u doba kad je izgledalo da je Jugoslavija srećno pronađen okvir za sve narode koji su tu živjeli. Ni on se, kao ni mnogi drugi, nije puno bavio svojim porijeklom, niti se je pitao da li su njegovi manjina ili većina u tom mjestu. Rastao je u jednoj klizi dječaka, u kojoj nikad nije postavljano pitanje ko je koje religije ili nacionalnosti, jer je paljanska čaršija

svuda, ne bojeći se da će nam neko nauditi. Sva djeca koja su odrastala slobodno, u prirodi, u rivalstvu ili druženju sa svojim vršnjacima, imaju tu idealiziranu sliku svog djetinjstva. Ponekad mislim da se tamo ne treba vraćati, jer kad se to pogleda drugim očima, sa vremenske ili stvarne razdaljine, više ne izgleda tako lijepo, kao da to nisu ona mjesta gdje si odrastao.

U osamdesetim godinama, radeći na poslovima sekretara općine Pale, Asim Perendija je bio i sudionikom i svjedokom prosperiteta tog mjesta, najvećim prosperitetom u njegovoj istoriji. Ta općina je inače bila na listi nerazvijenih,

imala je samo jednu veliku fabriku i to Famosovu i Šumsko-industrijsko preduzeće, koje je oduvijek poslovalo sa gubicima i bilo paravan moćnima za razne malverzacije, špekulacije, za trpanje kesa u vlastite džepove. Ali je Republički fond za nerazvijene odriješio kesu i finansirao mnoge projekte infrastrukture na Palama, kao što su regulisanje korita Miljacke, gradnja pošte, puteva u okolna sela, fudbalsko igralište, obdanište. -U to vrijeme smo mi, službenici u općini, više djelovali operativno nego politički, zapravo politike je bilo veoma malo. Zaista nas je iznenadilo formiranje SDS i politizacija svega i svačega. Ja sam sto puta, tim zapljenjenim srpskim nacionalistima, kad su preuzeli vlast i odmah navalili da tu općinu odvoje od Grada, objašnjavao sta su im sve dali grad i Republika, bez sredstava iz tih fondova ne bi bilo ni te infrastrukture. Ja sam Pale zaista doživljavao kao dio Sarajeva i one su za mene ostale tako, u njihovoj izgradnji sam uložio puno truda i energije.

Napet šest godina prije rata gosp. Perendija je putovao malo po Evropi i svratio kod prijatelja u Dansku i ta ga se zemlja, zbog svoje urednosti, vrlo lijepo dojmila, pomislio je kako bi tu bilo lijepo živjeti. Zbog toga, kad je odlučio napustiti Pale, nije imao dileme kuda želi otići, put je vodio u Dansku, a prijatelji su ga svesrdno pozvali. Nakon par mjeseci telefoni su prestali funkcionirati, jedina veza sa njegovom porodicom, koja je sa Pala proterana u Sarajevo, bile su poruke Crvenog križa i radio-amatera. Preko njih je saznavao i za pogibije bliskih rođaka i dragih prijatelja. A danske vlasti su bile dale samo privremenu dozvolu boravka, bez prava na rad i učenje. Zbog toga su neki nastavnici organizirali školu za bosansku djecu, pa je i on postao jedan od predavača. Tada je Danish refugee council, za kojeg on sada radi, napravio jedan projekat aktiviranja bosanskih izbjeglica, a prvi korak u tome je bilo učenje jezika.

-Ova organizacija za pomoć izbjeglicama je respektirala obrazovanje ljudi, pa im je omogućavala razne stručne kurseve koji su odgovarali njihovom dotadašnjem obrazovanju, posebno je bio popularan kompjuterski kurs. Istovremeno je po cijeloj Danskoj, gdje je bilo naših ljudi, radila bosanska škola i to po nastavnim programima koji su bili dobijeni iz Sarajeva. Tu smo radili amaterski, po principu, pomozite sebi da bi ti drugi pomogao. U toj bosanskoj školi djeca su dobila i prve časove danskog jezika. Svjedočanstva koja su djeca u toj školi dobila, kasnije su bila verifikovana i to je zaista po svemu bilo vrlo pozitivno iskustvo.

Organizacija za pomoć izbjeglicama je nastavila i proširila svoje djelovanje. Čim su

bosanskohercegovačke izbjeglice dobile azil i prava kao i ostali danski građani, napravljena je program integracije u dansko društvo, kojeg su svi morali proći. Taj program je trajao 18 mjeseci, sastojao se od

(NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

učenja jezika i raznih dokvalifikacija za odrasle, za mlade priprema za školu ili studij. Među 18.000 Bosanaca, oni su većinom iz takozvane Republike Srpske, najviše je onih iz Banjaluke, Bosanske Gradiške i Trebinja. Bosanci su u Danskoj organizirani po dva principa, teritorijalnom i profesionalnom. O tome gosp. Perendija kaže: Pa dok smo živjeli po izbjegličkim centrima nismo imali potrebu da se nešto posebno organiziramo i razmjenjujemo informacije, jer svi smo bili tu. Ali otakko živimo daleko jedni od drugih, ta se potreba pojačala. Danish refugee council nam je prvo pomogla da formiramo strukovna udruženja, naprimjer ljekara, inženjera, ekonomista, pravnika... Teritorijalno, imamo udruženje Trebinjaca, Gradišćaka, Banjalučana, to su te velike grupe. Manje su obično u komunama gdje žive osnovale neke klubove, tako da ovdje imamo oko 40 raznih udruženja Bosanaca. Ja govorim Bosanaca, jer nije pravilo da su u tim udruženjima samo Bošnjaci, iako naravno ima i potpuno čistih bošnjačkih udruženja. Banjalučani su, naprimjer, višenacionalni. Ali opšte je pravilo da u dijaspori ljudi više traže svoje jato...

Naši ljudi u Danskoj su veoma radini i sada većinom žive od svog rada. To im donosi ekonomski prosperitet, već su počeli kupovati kuće i stanove, naravno sve je to na kredit, ali je bolje otplaćivati kredit za vlastitu kuću nego plaćati skupe kirije. Sa znanjem jezika je došla i nova samosvijest i samopouzdanje, pa su oni koji su tu došli prije, većinom iz Crne Gore, Srbije i Makedonije, izgubili svoj monopol u prevodilaštvu, u radu u medijima, ili kod organizacija za pomoć izbjeglicama. Što se tiče medijske politike, Bosanci su od prije nekoliko godina izgradile svoju mrežu, oni su uglavnom urednici i novinari u lokalnim radio- stanicama, u emisijama na našem jeziku, i novinama koje tu izlaze. Svaki veći grad ima svoju lokalnu stanicu, tu je i jedna lokalna TV-stanica. Očigledno

je da su se naši tu dobro udovolili, kupuju kuće, žene se, djeca idu u školu. Ko onda uopšte razmišlja o povratku? Na to pitanje gosp. Perendija odgovara:

- Bilo je i povrataka, od velike cifre koju smo već spomenuli 1.300 ljudi se vratilo u Bosnu skoro isto toliko je otišlo u treće zemlje. Ja u ovoj organizaciji, to je zapravo evropska organizacija, ogranak za Dansku, upravo radim na poslovima pomoći našim povratnicima. Naravno, to su bili većinom povratci u Federaciju, ali u posljednje vrijeme češći su povratci i u srpski dio Bosne. Donesen je vrlo povoljan zakon o repatrijaciji, po kojem će ti ljudi narednih 5 godina i u Bosni od danske vlade dobiti 500 maraka za izdržavanje. Sve je naravno na dobrovoljnoj bazi, sami ljudi odlučuju kada će napustiti Dansku. U posljednje vrijeme mjesečno bilježimo od 10 do 20 povrataka.

Zadatak ove organizacije za koju radim u prvom redu je u tome da obavijesti ljude kakva su im prava ako se odluče na povratak, informisanja o tome kakvi su uslovi tamo gdje se vraćaju, šta ih tamo očekuje, zatim savjetovanja kako najbrže dobiti svoju imovinu u mjesitima odakle su, zatim pomažemo kroz razne projekte, organiziramo kurseve, škole malog biznisa za one koji se u Bosni namjeravaju baviti privatnim poduzetništvom, malom privredom, kako se to nekad zvalo. Prošlog ljeta smo, u pomoć EZ organizirali i jedno putovanje baš u ove veće gradove, Banjaluku, Trebinje i Bosansku Gradišku, na to putovanje je pošlo oko 150 ljudi, sa ciljem da se uspostavi kontakt sa tamošnjim lokalnim vlastima, sa predstavnicima međunarodne zajednice, sa ljudima koji sad tamo žive, kako bi im se pomoglo da uđu u posjed svoje imovine, ovdje imamo jedan tim pravika koji rade baš

na tom području povratka imovine.

Refugee Council je inače humanitarna organizacija koja se bavi izbjeglicama, prisutna je tamo gdje god se one pojave, da li to bilo u Africi ili Balkanu, svejedno. U prvom redu je to humanitarna pomoć, dostava hrane, zatim transport, u Bosni i Hercegovinu su prvi oni pokrenuli dostavu humanitarne pomoći šleperima i bili su tamo prisutni svo vrijeme rata. U Bosni imaju uspostavljenu mrežu kancelarija, u Mostaru, Sarajevu, Tuzli, ranije su imali i u Banjaluci. Znači, oni ne pomažu samo izbjeglice koji su stigli do Danske nego i one koji su ostali u okviru Bosne. U toj zemlji su popravili na stotine kuća, zatim puteva, dali novac za elektrifikaciju pojedinih sela, adaptirali škole u Sarajevu i drugim gradovima, rekonstruirali sistem vodosnadbjevanja Alipašino polja u Sarajevu. U kancelariji u Sarajevu su većinom zaposleni naši ljudi, oni vode projekte obnove, u posljednje vrijeme bila su to sela oko Pala, Podložnik, Bogovici, Hotocina, kamo su se vratili starosjedioci Bošnjaci. Veoma je značajno što se sve to ostvaruje uz zapošljavanje naših ljudi i oni od te organizacije primaju plaću za svoj posao. -Trenutni aktuelni projekat nam je Dom starih. Kod nas su u posjetu dolazili upravnici tog doma iz Sarajeva, zatim su ljudi iz ovdašnjih institucija, koji se bave zaštitom starih ljudi, išli u posjetu u Bosnu, razmjenjena su iskustva, kako bi se stariji ljudi koji su u Danskoj a nemaju nikog od rodbine, vratili u domovinu. U neposrednoj blizini Doma starih u Sarajevu, koji je obnovljen, mi smo dogradili jedan sprat, nalazila se jedna stara bosanska kuća, kuća nekad bogate porodice Žiga, građena u starobosanskom stilu. Od Urbanističkog zavoda grada dobili smo saglasnost da tu kuću renoviramo ne mijenjajući njenu osnovu konstrukciju, jer je to ipak važan kulturno-historijski spomenik grada, planirano je da tu budu smješteni stari ljudi iz Danske koji se nisu imali ni kome ni gdje vratiti u domovinu.

Pošto sama gradnja i f a s t r u k t u r e nije dovoljna za preživljavanje ljudi, gosp. Perendija i njegov tim su pokušavali uraditi nešto više i za oživljavanje privredne proizvodnje u BiH. U tu svrhu su organizirani različiti susreti, kako u domovini tako i u Danskoj, danskih i naših poduzetnika i menadžera. Ali slabo se šta desilo, najveća prepreka ulaganju i pretvaranju naših ruiniranih fabrika u sposobne proizvođače bosanskohercegovačke egzistencije i dalje je naravno privatizacija, koja kao što znamo ide puzevim korakom. Daleko brže se rasteće i upropaštava to nekad društveno ili državno vlasništvo. Naravno, većina važnih fabrika još uvijek je u državnim rukama, a kad to čuju, danski ulagači jednostavno okrenu leđa, ne hvala, nismo zainteresirani. I pored toga, postoji par vrlo važnih projekata na kojima se radi, čak i našom „čistom pameću“. Udruženje inženjera Bosanaca iz Danske trenutno je zaposleno projektiranjem gasovodne mreže za cijelu našu zemlju. To finansira svjetska banka a jedna danska velika firma će najvjerovatnije biti nosilac tog posla. Druga, čiji proizvod je građevinski izolacioni materijal trenutno je u Bosni našla partnere kojima je prenijela tehnologiju za proizvodnju tog, u tamošnjim uslovima, prijeko potrebnog materijala. Kad bi sve to konačno krenulo brže. Upitali smo još gospodina Perendiju da li on posjećuje domovinu i razmišlja li o povratku?

- Vrlo često idem tamo, i zbog posla kojim se bavim i naravno zbog rodbine i prijatelja. Za sada smo se u porodici,

supruga i dva sina, dogovorili da još ostanemo ovdje. Ja pokušavam ovaj posao raditi predano i osmišljeno, mislim da sam i do sada, ovako na svoj način, dosta učinio za Bosance. Upravo se tako i osjećam, Bosancem, nekako mi ne ide drukčije, i zbog porodice, jer je moj brak, kako se to našim žargonom kaže, „miješani“, ali i zato što sam uvijek bio individualac, borio sam se sam, i za ovo mjesto koje sada imam sam se sam izborio, iza mene niko nije stajao. I nadam se da će uskoro grupe malih biznismena koje smo mi ovdje i odavde osposobili, krenuti u velike poduhvate u Bosni. Jer, kako mi nedavno reče jedan čovjek iz Ključa, vrijeme je da se i mi sami počnemo brinuti o sebi i prestanemo čekati da nam drugi serviraju sve gotovo.

USAMLJENA SRCA

Bošnjak, 56 godina visok 190 cm i težak 97 kg, skoro godinu i pol dana u Americi, ne pije alkohol, ne puši. Kulturni, pažljiv, voli umjetnost, šetnje u prirodi, putovanja.

Želi, radi braka i otimanja od usamljenosti upoznati ženu koja nije religiozni fanatik, i koja ima više ljudskih osobina. Žene sa djecom mu ne smetaju jer voli djecu.

Odgovaram samo na pisma sa fotografijom cijelog stasa.

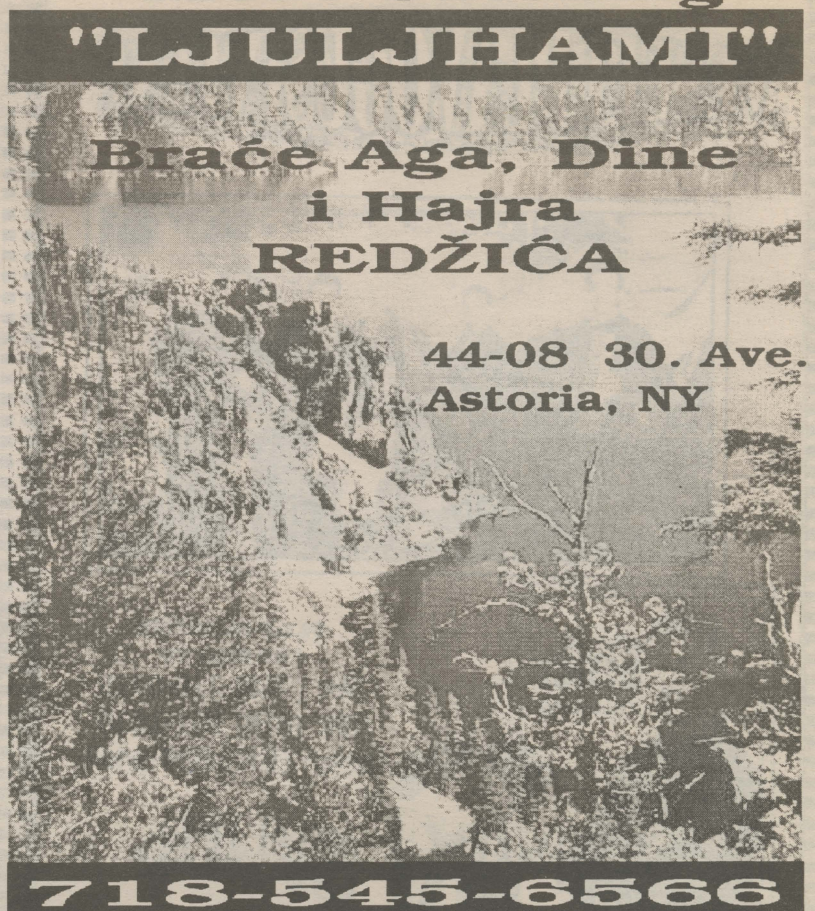
Pisati na redakciju lista SabaH na šifru "Preporod"

Magaza Hallal Meat Catering

"LJULJFAMI"

Braće Aga, Dine i Hajra REDŽIĆA

44-08 30. Ave.
Astoria, NY

718-545-6566

omladinski radio b i h

omladinski am 680

DETROIT

UŽIVO!!!

PONEDELJKOM
21:00 - 22:00

BOSANSKI NARODNI I ZABAVNI HITOVI
NOVOSTI IZ BOSNE I HERCEGOVINE I AMERIKE
VASE ZELJE I POZDRAVI

telefon (248) 909-1006

u studiju (248) 557-3300

SULEJMAN, ALEN I FARUK

adresa:

POBox 7832

Bloomfield Hills

MI 48302

PRVI PUT U NJUJORKU
BAHRA SLJIVAR

ZA REZERVACIJE NAZOVITE
718-726-7286

PETAK
7. JULY
ULAZ
FREE

Restoran
"THREE STAR"

27-11 21. Street
Corner Astoria Blvd.
Astoria, NY

NEDJELJA
9. JULY
ULAZ
FREE

SUBOTA
8. JULY
ULAZ \$15.00

Kada pripremate svadbena veselja, rođendane, koncerte ...
A želite da se dobro zabavite uz pjesmu i igru samo pozovite

Orkestar

VESELI PLAVOGUSINJANI

SAMO NAZOVITE
I MI SMO TU
Tel: (718) 220-0725
Tel: (718) 561-1638
Beep: (917) 884-4468

Bilo kuda
MIKI
svuda

INTERPRETERS NEEDED FOR U.S. ARMY IN THE BALKANS

TRW is currently seeking American citizens who are proficient in Bosnian and English and in good physical condition to work as interpreters with U.S. peacekeeping forces in the Balkans.

All candidates must pass a security background check, a language test, and a medical examination. TRW may offer one year agreements to those who pass and pay \$4,000 per month plus a \$2,000 bonus each six months. TRW will also pay transportation costs, housing, food, medical and life insurance.

The first step is to prepare your resume. Highlight your work experience, education, linguistic skills and any special qualifications or experience that would make you valuable to our program. Fax your resume to (703) 968-1276 along with a cover letter and a short paragraph in both languages describing why you would like to have this job.

The Job:

Our interpreters fill a variety of positions in the Balkans. They interpret for high-ranking military officers, specialty teams, unique units, civilian political military units, military and civilian support offices, civilian political advisors and other officials. On the daily basis, interpreters have opportunity to interact with governmental political and military leaders and the local civilian population. Interpreters live on a U.S. Army base, eat in the dining facility, wear Army issued uniforms, and enjoy the same facilities as the soldiers - fitness centers, shopping, movie theaters, etc. TRW Linguists are under the protection of the U.S. Military in the operational Area.

Additional information: (703) 968-1263

Auto Care

PUTICA LTD.

196-41 Northern Blvd.
Flushing, New York 11360

(718) 357-3950

COMPLETE AUTO SERVICE & REPAIRS
COMPUTER DIAGNOSTICS, A/C, INSPECTION

ZNACENJE POJEDINI IMENA

ALMA - Ovo ime je često u Bošnjakinja. Potječe od turske riječi, alma, elma i znači jabuka. Svaka Elma je imenjakinja Almi.

AJDIN - Ime takođe turskog porijekla, ali ne baš često u Bošnjaka premda ima puno lijepih značenja: sjajan, svijetao, jasan, sretan, veseo.

AMINA - Potiče iz arapskog jezika. Znači, ona koja je u sigurnosti, sigurna, mirna, pouzdana.

BAKIR - Takođe arapskog porijekla a znači ranoranilac, onaj koji traži znanje, koji proučava, izučava, učen, bogat, velik i - lav.

BEHIJA - Na arapskom znači lijepa krasna, sjajna, blistava, ljupka.

BESIM - Ovo je često ime u Bošnjaka, i to je dobro. Jer, na arapskom ono znači: nasmijan, veseo, vedar.

DŽENANA - Na arapskom znači: voljena, ljubljena, draga.

EMIRA - Kao što je na arapskom jeziku Emir - princ, knez, vladar, pa i vojskovođa - tako je i Emira zapovjednica, vladarka, kneginja.

EDHEM - Stari su Arapi više negoli ijednu drugu cijenili crnu boju, pa je osobita čast nositi ime sa značenjem crni, crnkasti.

ESMA - Iz arapskog je jezika i znači: biti visoka, uzvišena.

ESAD - Esad na turskom znači vrlo sretan, pun sreće, a na arapskom znači lav. Arapi imaju još oko dvije stotine riječi za lava, da su njegovi imenjaci Arslan, Hajdar, Kazanfer... te da se imena opasnih životinja daju djeci kao zaštitna: svojim značenjem treba da uplaše i odagnaju šejtane i zle duhove od djece.

FAZILA - Na arapskom znači: izvrsna; odlična; učena; vrijedna. Mnogi su primijetili: milozvučno ime, lijepa značenja.

FARIZ - Iz arapskoga je jezika, kad kažu Farise - kao da ujedno kažu viteže, junače. Ime obećava da će biti dobar poznavalac, stručnjak u oblasti koju odabere za životni poziv.

FIRDUSA - Na staroperzijskome jeziku: džennet, perivoj, bujna bašča. Imenjakinje su mu: Firdevsa, Firdesa, Ferdeza, Firdusa. A najveći pjesnik srednjovjekovne Perzije, autor čuvene poeme Šahname (u kojoj je u 60.000 stihova opjevao historiju svoje zemlje), uzeo je za se nadimak Firdusi (925.-1020.).

FERHAD - I ovo je ime također perzijskoga postanja, a znači: pobjednik, bistar, pametan, inteligentan.

HANKA - Nastalo je dometanjem bosanskog sufiksa - *ka* na ime Hana. A Hana je ne samo često obšnjačko žensko ime nego i hipokoristik od, npr., Hanifa (potječe čak i iz aramejskog i znači pravovjerna, istinita), Hanuma (iz turskog, odnosno tatarskog, a znači gospođa), Rejhana (iz arapskog: dobra, blaga, ugodna), Nurdžihana (arapsko-perzijska složenica, sa značenjem svjetlost svijeta), Umihana (arapskog postanja - počasni nadimak sestre halife Alije). Ovo *k* iz ovoga imena ne mijenja se u *c* u dativu (dakle: Hanki), kao što je, npr., Sabiha - Sabihi; pravilno je ako mi se obraćate: Hanko a ne Hanka!

HARUN - Naročito se oko ovog imena jezikoslovnih razmatranja ostaje tajnovito i neutvrđenog značenja. Jedni kažu: gorski, planinski, drugi: sanduk, kovečg zavjeta, treći čak: mačak a na vama je da izaberete. Ovo ime nosio je i stariji brat Musaa pejsambera (odgovara starohebrejskom, biblijskom imenu Aron).

JESENJI FRAGMENT

Sasvim neosjetno stišase se kiše
I zaspase same u jesenje lišće,
Onda ih lijepo utoplise zruci,
Eh, to je baš ono što duša mi išće.

Moja paleta malo se tu nastani,
A sveske i kajdanke to isto hoće,
jer baš tu se tkaju sve te boje,
krune slova jasena i potok klokoće

Sad ti detalji važni kao zbilja,
ko mali snovi i davne uspomene;
Dok sve se to plete, kruni, žubori
Nikada i neće pobjeći od mene...

Ismet RAMLIJAK

VODENICA NA PLIVI
(CRTEŽ)

BOSANSKA KUHINJA BUREDŽICI

Potrebno: Pola kg mljevenog mesa, 2 jufke, pola litre kiselog mlijeka, koji režanj bijelog luka, so, masnoća.

Priprema: Jufke razvucite i pustite da se prosuše. Razrežite na dva dijela i sipajte masnoću po njima. Meso posolite i redajte ga na svaki dio jufke i to na rastojanju od šest do osam cm. Savijte jufku u gužvu, izrežite je na burkčice i slažite ih u tepsiju.

Pred kraj pečenja, burdžike prelijte kiselim mlijekom u koje ste dodali malo soli i izrezani bijeli luk i ponovno ih zapecite.

SARAJEVSKA ČORBA

Potrebno: 30 dkg telećeg mesa, 50 g svježe bamije, 30 g masnoće, pola dc pavlake, 30 g brašna, 80 g (mrkve, peršuna i crvenog luka), dva žumanjka, so, biber, 10 dkg limuna.

Priprema: Meso izrežite na kockice. U tavi zagrijte masnoću i u nju dodajte meso i povrće. Dinstajte. Kada je dinstano, dodajte brašno. Sve premjestite u lonac, zalijte vodom, ubacite bamiju, so, biber i kuhajte. Od žumanjaka i pavlake napravite masu i dodajte pred kraj, nakon čega čorba ne smije više vriti. Uz ovu čorbu treba služiti limun jer joj daje posebnu čar.

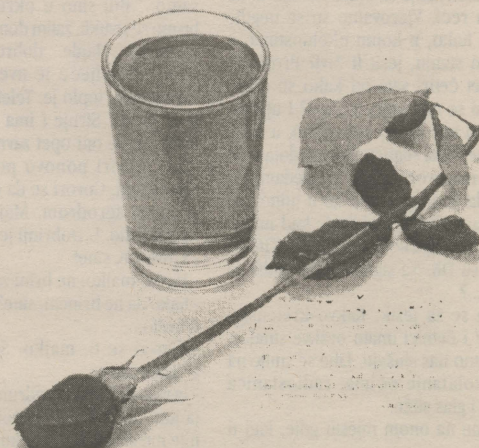

ĐUL - ŠERBE

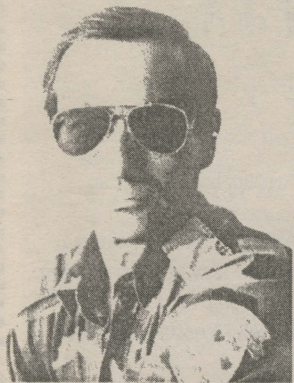
Potrebno: 25 dkg cvijetova ruže, 2,5 kg šećera, 2,5 l vode.

Priprema: Očišćenu ružu (dulbešećerku) stavite u šerpu, prelijte hladnom vodom i stavite da se kuha. Kada voda poprmi boju od ruže, a latice ruže pobjele procijedite u već pripremljen šećer. Latice ruže bacite, a sok i dalje kuhajte zajedno sa šećerom. Kad ukuha pola od ukupne količine, sok skinite i ostavite da se hladi prekriveno vlažnom krpom. Kada je ohlađeno sipajte u bocu i zatovrite.

Đul-šerbe se rastvara u hladnoj vodi. Služi se s ledom i kriškama limuna.

Četvrta priča iz romana SARAJEVSKI RULET 1 - Muhameda Gafića

Muhamed Z. Gafić, rođen 1948. u Sarajevu. Profesor je sociologije i dugogodišnji pripadnik Specijalne jedinice Ministarstva unutrašnjih poslova Bosne i Hercegovine. Kao istaknuti sportista - alpinista učestvovao je u osvajanju Mont Everesta.

Obruč oko grada stegnut je. Heremetički su nas zatvorili. Oni drže sve puteve koji ulaze i izlaze iz grada. A valja organizovati naše puteve, kojima će cirkulisati hrana, municija, oružje, oružane snage. Planina je nudila šansu. Za taj zadatak potrebni su planinari. A najbolji su od njih alpinisti.

Taš mlađi, Aljo i Indijanc, morali su izaći iz grada. Po mogućnosti svi, a najmanje jedan. Kuda? Niko im nije mogao kazati. Po njih je došao vodič koji će ih dovesti do naših linija. Dalje moraju sami. Ponijeli su lično naoružanje, jedne IC naočale, malo hrane u ruksaku. Otišli su kasno u noći, i ja sam na njih već bio zaboravio, sve do sljedeće noći kad me je stanicom pozvao neki glas:

- PRENJ OSAM, Prenj osam, javi se. Glas mi je poznat, ali u prvi mah ne mogu da budem siguran ko je. U takvim situacijama javim, po smislu poruke, ili daljnjem prepoznavanju glasa saznam ko me zove.

- Sluša, prenj osam. - Ovdje TICA, ovdje TICA. Šta je sa onom DVOJICOM? - pita me isti glas i, skoro na pragu prepoznavanja, dodaje još jednu zagonetku. Koja dvojica? Ako je ovo glas Njegov, sa njim bi morali biti i oni, njih dvojica. A on može pitati samo za osobe koji nisu sa njim. Moram nastaviti razgovor, da bih saznao šta se dešava, ili šta se desilo.

- Jesi li ti OK? - Jesam, jesam. Ja sam u redu, šta je sa njima?

Ja ne znam šta je sa njima, ali mu to ne smijem reći. Vjerovatno su se negdje rastali. Kako, u kojim okolnostima, u kakvom stanju, jesu li živi? Prošlo je dvadeset četiri sata od kako su otišli. Niko mi se nije javio. Ko zna? I upravo dok sam intenzivno razmišljao, u sobu uđe Libe. Nosi stanicu. Stičem dojam da je čuo razgovor. Upitno ga gledam, jer znam da je on posredovao u njihovom odlasku, i osjetih olakšanje kad mi on šapnu: "Na sigurnom su, a ON je TICA".

- I oni su OK. Na sigurnom su. Gdje se nalaze?

Ujedoh se za jezik. Kakvo kretensko pitanje? I četnici imaju ovakve stalice, vjerovatno nas slušaju. Libe se smije na moje kolutanje očima, radiostanica zašumi i glas stuje.

- Evo me na onom mjestu gdje, kad ti

skija spadne, više je ne treba tražiti.

- Vrlo dobro, Tica, vrlo dobro. Samo tako nastavi, samo tako...

Sve mi je jasno. Samo on i ja znamo koje je to mjesto. Sa vrha Bjelašnice prije nekoliko godine napravili smo skijašku, visokogorsku turu. Na jednom mjestu strmina je bila takva da sam je prokomentarisao posljednjom rečenicom, koju je, sad sam siguran, Taš mlađi meni uputio kao lozinku. I tačno odredio lokaciju gdje se on trenutno nalazi. Niko drugi ne zna, osim mene i njega. Na moje direktno i nekonspirativno pitanje on je odgovorio svojom lucidnošću.

- A šta je sa Aljom i Indijancem?

Pitam Libeta, zasipam ga bujicom pitanja. Zabrinut sam! On me umiruje, ponavlja da su na sigurnom, da se nisu uspjeli probiti, i da trebaju doći svakog časa. Ubrzo dođoše. Mokri, blatnjavi, umorni... Pričaju mi šta se zbivalo protekle noći. Aljo je ljut:

- Otkrili su nas na livadi. Pucali su na nas iz svih oružja. Nasumice. Nisu nas mogli precizno locirati pa su čitavo to područje zasipali vatrom.

- Pokušali smo tri puta da prođemo, ali nije išlo. Ležali smo mokri dva sata, i jedva se izvukli. Aljo je ostao ruksak.

Indijanc nastavljao prepričavati njihove dogodovštine, od kojih se ježim. Ovaj nadimak dobio je po dolasku u jedinicu. Imao je dugačku kosu. Tri puta sam ga slao našem briči da ga ošiša, a on ga je sva tri puta vraćao. Nije želio da mu skratiti tako "divnu kosu". Planinari ga poznaju po nadimku "Otvrač". Kažu da im je jednom, kad su po mečavi došli do jedne daleke planinarske kuće i konstatovali da su zaboravili ključ, on, golim rukama, otviro bravu. Sad je i on ljut i razočaran što nisu uspjeli.

- A Taš, kako je on prošao?

- Razdvojili smo se. On je nsoio IC naočale i valjda je vidio njihove položaje. U toj pucnjava se izgudio i, evo, maloprije smo saznali da je uspio.

Aljo je nesretan što je to pošlo za rukom Tašu (i njega planinari znaju pod drugim nadimkom - "Đovani"), jer su se osjećali sposobnijom od njega. Umirujem ih.

- Važno je da je neko prošao, a ipak. Taš je bio vođa...

A kako ste se vratili?

- Gazili smo rijeku. Nosila nas je. J... mi još trnu od ledene vode. Vodič nas je sačekao i vratio. U njegovoj kući smo proveli ostatak noći i cijeli dan. Sklonio nas je u drugu sobu, kad su mu došle komšije i raspravljali se o onoj pucnjava. To su bili isti ljudi koji su nas te noći htjeli pobiti. U kući mu je bila žena, djeca... mogu misliti kako se osjećao.

- A vi...?

- Pa, mi nismo ni metka opalili, kako smo se dogovorili. Tako nas nisu ni otkrili, a u kući smo imali metak u cijevi. Da su nas tu vidjeli, mi bismo njih pobili, samo... Bili smo u okruženju, teško bismo se izvukli, zatim domaćin i njegova porodica... Hajde... dobro je bilo.

Maj je. Proljeće je uveliko. Drveće zazelenjelo, toplo je. Telefoni ne rade u pola grada. Struje i ima i nema. Voda dođe, pa je oni opet zavrnu. Bunari se čiste, izvori ponovo postaju mjesta okupljanja. Govori se da će trupe UN-a preuzeti aerodrom. Majku već dugo nisam vidio. U Dobrinji je, kod sestre.

- Čuvaj se, sine!

- Hoću, majko, ne brini za mene.

- Kako da ne brinem, sine? Proučila sam ti nešto...

- Čuvaj se ti, majko. Skloni se kad granatiraju.

- Ja vala ne idem u podrum. Kad pucjau, ja Kur' an držim pred sobom i učim. I nije me strah. Šta je sa kućom.

LOVCI NA TENKOVE

- Valjda je čitava, pogledaću je.

Brzo vozim preko Carevog mosta. Izložen je vatri sa obronaka Trebičića, odozgo se lijepo vidi i često ga zaspam PAM-ovim mecima. Komandu obilazim uskim uličicama iza Pivare i začas sam na Bistriku. Moja mahala se kupi u podnevnom suncu. Rano ujutro ga nema baš previše. Trebević zaklanja ovaj dio grada, i kažu da austrougarske vlasti nisu pozivale u vojku mladiće sa lijeve obale Miljacke. Okrenuta sjeveru, ta strana, po njihovom vjerovanju, nije bila zdrava. Ali, kažu drugi, djevojke sa Bjelava, Koševa, Kovača, sa te, sunačne strane Sarajeva, a Boga mi i iz Goražda, rado su se udavale na Bistrik. U tim momcima je bilo nešto, nešto... što su samo one znale. I ja sada dolazim u svoju mahalu da vidim kuću, komšije...

- Selam alejkum, hadžija!

- Alejkumu-sleam Hamo. Kako ti je majka, sestra? Gdje ti je žena, djeca, kako su oni? Šta bi ovo, Hamo, da nas ovako biju? Ima li gdje naše vojske?

Rasputije se hadžija, moj komšija, i priča mi kako je bilo za prošlog rata, kako se tada ništa od ovog nije ni osjetilo, a "vidi ti sad šta dušman radi". Posebno se hadžija rasputuje za svoju kuću. Te, jeli joj šta bilo, "da nije šta puko u nju", i sve me nešto zagleda. Tek kasnije

saznaću šta je

hadžija tada

smjerao sa

m o j o m

kućom.

U istoj mahali

sretah i

d r u g o g

k o m š i j u .

K o š i n i c u .

L i j e p u

d j e v o j k u ,

k čerku našeg

dugogodišnjeg

komšije.

- Dobar dan,

Biljo, kako si,

kako su ti otac

i majka...?

Z a s t a d o h

upola. Zašto

sam tako

nesmotren?

- Ma dobro

sam... eto...

znaš već šta je

bilo... dobro

mi je mama.

Bi mi krivo što

je upitah za

oca. Pomisliće

da je...

p o m i s l i c e

nešto.

U ovoj hitnji da

dođem u svoju

mahalu, da

vidim komšije,

žive i zdrave,

da vidim kuću,

u kojoj sam

prohodao, da

o s j e t i m

zelenilo bašči

u očima,

sretan što

moja mahala,

moj sokak, još

stoji, iako tek

malo oštećen (nijedna kuća nije potpuno srušena), u toj hitnji zaboravio sam... Da, zaboravio sam kao što zaboravljam i kao što su zaboravili i Bogumili, i stari dobri Bošnjani, i kao što će, bojim se, zaboraviti i ovi bosanski muslimani, sve zlo koje su im činili i koje im sada, ovako bezdušno i svirepo i varvaski čine oni...oni...

Ne znam kako da ih nazovem a da ne uvrijedim i jednog od malobrojnih njihovog roda, ili vjere ili kulture, koji su ostali čestiti. Malo ih je, očajno malo. One ostale, užasno mnogobrojne, ne zbog prijetnje velikog broja, nego zbog užasa spoznaje da je moguća tolika količina zločina, te druge bih nazvao najpoganim imenima koje znam, ali su oni poganiji od još uvijek nezmišljenih ili neosmišljenih imena. Kako li će ti, čestiti, ali očajno malobrojni moći nositi toliki teret svog roda i vjere i kulture, a za koji nisu ni pitani, ni odgovorni. Oni sa svojim teretom a ja sa pravom da, kao i sada, zaboravim.

Bar kad se susretnem sa nevinim. A zaboravio sam da je njenom ocu, po izbijanju rata, u stanu, u kupatilu, zazidana u kadu, nađena puška sa nekoliko stotina metaka, i da sam svojim očima vidio njegov potpis na spisku neprijateljskih jurišnika. Nije dokazano

da je pucao. Živ je i sada sjedi u zatvoru. Čeka godišnjicu rata. Tada će izaći.

U tim mislima nijemo se rastadoh od Bilje, sjećajući se svog rahmetli oca, kojem ne mogu na mezar otići, jer oni sa istog spiska na kojem je i ime njenog oca, pucaju i na grobove.

A otac mi je govorio da jedinjoj pravoslavnoj porodici u mahali ne smijem ništa ružno reći a nekamoli uraditi. I u njegovu baštu nismo smjeli ulaziti, njegove trešnje brati, njegove orahe "mlatiti". Radeta sam morao prvi pozdraviti sa "dobar dan", a njegovu lijepu kćerku nisam smio za kosu povući. Šta bi mi moj rahmetli babo sad rekao. Vjerovatno isto.

Pored kuće je pala granata. Tačno u sokak između moje i komšijine kuće. Njegova je više oštećena. Na mojoj su vrata i prozori izvaljeni iz zida, stakla pohlapana, jedna strana krova srušena. Ostavljam pušku na stranu i cijeli dan ničem crepove. Komšije prolaze, zastajkuju, nude da pomognu. Isto kao i kad sam je, stotinu godina staru, i prije rata popravljao.

Razgovaram sa njima, sve hoću nešto da ih pitam, a nikako ne mogu. Oni o našoj odbrani, o Vikiću (jedna nane reče: "Rodila ga majka!" i prođe), djeca o mojoj pušci, a ja nikako da ih pitam. Tek jedan komšija, naš zet (oženio se našom komšijom), reče da je Cikija vidio na Baščaršiji.

Kaže da je mršav ko grana, da mu se rebra vide, i da je pobjegao kad ga je zovnuo. Na brzinu pokrih krov i sjedoh u auto. Tražio sam ga po čaršiji, ali uzalud. Cikija nema, a već je deset dana kako je nestao.

(nastavak na slijedećoj strani)

malësia
TOUR & TRAVEL SERVICE CO.
2472 Arthur Avenue, Bronx, NY 10458

Real Estate Mgmt. • Tour • Travel • Albakos Import/Export

PUTUJTE SA NAMA

New York	* SARAJEVO.	\$600 + Tax + Week.
	* SKOPJE	\$600
	* TIRANA	\$600
	* ZAGREB	\$560
	* DUBROVNIK	\$625
	* PODGORICA	\$725

DETROIT ILI CHICAGO ZA PODGORICU \$900 + Tax + Weekend

Cijene za period od 15. Juna do 6. Sept. 2000

New York	* SARAJEVO.	\$800 + Tax + Week.
	* SKOPJE	\$800
	* TIRANA	\$800
	* ZAGREB	\$700
	* DUBROVNIK	\$785
	* PODGORICA	\$850

(nastavak sa prethodne strane)

Kako ću djeci na oči, ako im ne nađem njihovog cuku?

Dani i noći prolaze. Naše protivoklopne i interventne grupe odlaze na najugroženija mjesta. Stotine, branilaca, ugroženi od četničke pješadije i njihovih tenkova dobijaju novu snagu kad specijalci dođu:

- Došli su vikičevci...!

Tad znaju da im niko ništa ne može. U njih gledaju kao u supermene. Sa njima će krenuti na nebo. Naši momci temeljito izvršavaju sve zadatke. Pomažu u slamanju četničkih napada, uništavaju im tenkove, transportere. Posebno su to učinili početkom maja.

Tada su četnički stratezi odlučili tenkovima ući u grad. Dva su razloga bila za taj žestoki napad. Prvi: da zauzmu sve vitalne tačke u gradu (Predsjedništvo, Televiziju, Poštu, MUP...) I da definitivno stave Sarajevo pod svoju kontrolu. I drugi: da blokiraju sve raskrsnice na desnoj obali Miljacke, od Komande garnizona do KMT-a, i na taj način izvuku generala Kukanjca koji je blokirao u Komandi. Ja mislim da je drugi razlog bio važniji za pukovnika Šuputa, komandanta Specijalne jedinice JNA. On je dobio zadatak koji je morao lično obaviti. Tenkovi su krenuli iz Lukavice, a elitne jedinice specijalaca JNA iz Komande. Trebali su se spojiti kod Pošte, omogućiti bezbjedan izlazak generala Kukanjca iz grada, a potom okrenuti svoje topove prema Predsjedništvu i MUP-u i završiti posao.

Zamišljam Kukanjca, onog istog generala koji je uvjeravao građane BiH da "JNA neće ni mrava zgaziti", kako nervozno šeta po svom kabinetu, zagleda prazno mjesto na zidu gdje je do jučer stajala slika njegovog Vrhovnog komandanta, razmišlja: da li da odmah stavi na glavu kapu sa srpskim značkom, ili da prođe kroz grad sa zvijezdom petokrakom, a onda, u kasarni Lukavica, na sigurnom, da je promijenjen... kako ga njegovi oficiri stalno izvještavaju o napredovanju kolona, i približavanju mjesta spajanja. On već vidi jedan BOV na Principovom mostu: "To je pravo mjesto za oklopno vozilo. I zbog Gavrila i zbog mene. Jedan protivteroristički vod će biti dovoljan da pokrije tu raskrsnicu. Beretkice sa Vratnika neće smjeti ni p..... Drugi BOV mora doći do doma JNA. Tamo ima dosta naše vojske, a i klavir je tamo, moram ga skloniti..."

Kao da vidim zamišljenog genrala kako čeka da u njegov kabinet uđe načelnik štaba, lupi petama i iz krutog stava "mirno" raportira: "Druže generale, bliži zadatak je izvršen...", a onda, da mu on pruži ruku, zagrli ga, poljubi u obraz tri puta i muški drekne: "Brate Srbije, opet smo z..... ove blajje!"

Ali ne bi tako.

Prvi tenk koji se pojavio na Vrbani, već je gorio. Pogodio ga je zenga. Braja iz OSE, Keminom "bebom" donijetom iz Pretisa. Direktno u sastav kupole i tijela tenka. Školski pogodak! Drugi tenk se zaustavio pedeset metara iza prvog i vožnjom u rikverc pokušavao "zdušiti" nazad na Grbavicu. Drugi zenga, Latif, pogodio je drugi tenk. Opalio je iz RB-a (to mu je bila omiljena "rora") i zaustavio ga. Tenk se zapužio, ali nije izgorio. Jedan transportrer je pratio tenkove i za njegovu sudbinu se ne zna. Obojica zengi gađali su ga, ali nisu htjeli kazati da su ga uništili. Sklanjao se iza zgrade kad su projektili eksplodirali. Čovjek iz te zgrade, koji je to posmatrao, a koji je četiri mjeseca kasnije, po noći pregazio Miljacku, neopaženo došao na naše položaje i kumovao smjenjivanju komandira, zaduženog za tu liniju odbrane (jer ga ni naši nisu vidjeli, a mogao je biti diverzant...), taj čovjek se

kleo da je i transporter pogođen, da su kola hitne pomoći odlazila do njega, da su iz ostalih oklopnih vozila iskočile uniformisane osobe, a za ostalo ne zna, jer se počelo pucati na sve strane.

Jedan od dvojice zengi pogodio je još jedan tenk, ali neće da kaže ko je bio taj majstor (smijali su se kad su mi to pričali). Njihova tajanstvenost zagolicala me, pa sam se raspitivao i saznao:

U toj borbi, hitro mijenjajući mjesta sa kojih su pucali; "jer kad opališ, odmah moraš bježati koliko te noge nose", oni su promijenili nekoliko lokacija i u jednom trenutku ugledali obrise nekog tenka. Ili je dim izgorjelih vozila titrao pred njihovim licima, ili se njima magla navukla na oči; no tenk je bio pred njima, stajao je, valjalo ga je "odrat". "Majstor" je opalio, granata je eksplodirala na kupoli, i ništa se nije desilo. Tek tad je drugi vidio o čemu se radi, povukao je za ruku partnera i otišli su; "udaljili se sa lica mjesta", da niko ne vidi njihovu bruku:

pogodili su njemački tenk, koji od kraja drugog svjetskog rata, pred Muzejom revolucija, stoji kao eksponat.

Na Skenderiji se odigravao drugi čin ove drame. Prethodnica, nekoliko kampanjola i pincgaueri zasuti su vatrom sa naših položaja. Zelene beretke nisu dozvolile zaposjedanje ove raskrsnice ni sto metara daleko od Predsjedništva. Vrlo brzo vozila su gorjela. I tramvaji koji su ostali na toj stanici. Užasna slika izgorjelih vozila i tijela ljudi, obišla je svijet.

Kod Pošte su BOV-i otvorili vatru na sve što se kreće, i na svako mjesto sa kojeg je dolazila potencijalna prijetnja. U jednom od njih nalazio se pukovnik Šuput. PAM-ovi su pucali po zgradama, stakla su prštala. Teritorijalci su dogovorili žestoko. Našle su se zolje. David i Golijat suočili su se. Uništena su četiri oklopna vozila. Jedno od njih pogodio je Zoka. Bilo ih je desetak. Jaka protivoklopna grupa. Da bi došli do BOV-a, morali su se verati preko kuća i zidova, pretrčati pored prolaza u koji se sklonio, a iz kojeg je stalno pucao, i... Zoka zamalo nije glavu izgubio:

- Pripremio sam ručnu kumulativnu bombu. Stajao sam iza čoška i gledao mlaz metaka kako šiba po ulici. Tako su se oni štitili od otvorenog prostora, sa kojeg je mogla doletjeti zolja. Trznuo sam glavom, na trenutak ga ugledao, ocijenio daljinu (nije bilo više od pet-šest metara) i ponovo se otkrio. Samo su mi jedna ruka, ona u kojoj je bila kumulativna, i oko virili vani. Ruka je bila u zamahu i tad sam ugledao njihovu bombu kako pada ispred mene. Nisam mogao dugo razmišljati. Bacio sam je, zaklonio se iza čoška i ona je eksplodirala. One su eksplodirale, i moje i njihova. Ali je moja bila jača, pa sam ja zaradio nekoliko gelerata, a njihov BOV se zapužio.

Zoka je tada otišao na Traumu, a njegovi specijalci nastavili su akciju. Pukovnik Šuput sa četrdesetak vojnika zabarikadirao se u kinosalu, naši su ga napali suzavcem, on to nije mogao izdržati i poslao je pregovarača. Pristajao je na predaju, ali samo Vikičevim specijalcima. Imao je averziju prema teritorijalcima. Ma kakvu averziju, panično se polašio zelenih beretki. Udoboljeno mu je. Zarobljen je po svim pravilima Ženevske konvencije.

**SARAJEVSKI
RULET 1, 2 i 3 i
ODISEJA 7000 možete
naručiti na E-mail
adresu:
gaficm@bih.net.ba**

TRAŽI SE!!! TRAŽIM PRIJATELJA KADIRA HODŽIĆA

IZ BANJALUKE

**SAM DA ŽIVI NEGDJE U VIRGINIJI. AKO NEKO
A GDJE SE NALAZI, MOLIM VAS DA JAVITE**

* Na redakciju SabaH (718) 267-1299 ili

direktno na moj telefon:

(412) 884-4993

Bedrija Hamzić

Alba Productions

Professional Video & Photography

**Vasa najdraza veselja
zaslužuju biti u rukama
profesionalaca...**

**za povoljne cijene pozovite 718 769-1409
AMIR SUKALIC 917 439-4971**

HALAL MEAT JEZERO GROCERY & MEAT

* Halal meso

* Suho meso

* Sve vrste sira

* Razne poslastice

**2323 65.St.
Brooklyn, NY 11201
Tel/Fax: (718) 375-6999**

"GOLL CAFE" OSVOJIO TURNIR

NEW YORK

Praznična četvrtoljska atmosfera i vrela njujorško sunce izmamili su mnoge, prvo na ulice Njujorka, a potom na plaže u blizini. Od ranih jutarnjih sati Bošnjaci Njujorka opsjedali su prodavnice da bi obezbjedili dovoljnu količinu sokova, mesa i uglja. Sve je spremno za roštiljanje još samo odluka, gdje? Planina ili more? Planina ima svoje dra i, a more svoje, plus pla a, roštilj, turnir u malom nogometu.

Poznata pla a njujorških Bošnjaka «Sunken Meadow» pru ala je sve odjednom. Djeci, pjeskovitu plažu i more, mamama šumu i roštilj a očevima turnir u malom nogometu. Ljubitelji fudbala

su se podijelili u dvije grupe igrača i navijača. Igarči opet u osam ekipa: Gol Cafe, Balkan Express, Rumija, Dosude, Bumerang, Meteriz i Ljuljhami.

Nakon odigranog prvog kola plasiraju se četiri ekipe i to: Gol Cafe, Meteriz, Ljuljhami i Balkan Express. Ekipa Gol Cafe izbacuje iz daljeg takmičenja ekipu Meteriz pobjedom od 2:1 a Balkan Express ekipu Ljuljhami savladavši je sa 1:0. Dakle, u finalu igraju ekipe Gol Cafe i Balkan Express. Pehar pobjednika i naziv osvajača turnira pripada ekipi Gol Cafe pobjedivši ekipu Balkan Express rezultatom od 4:1. Sastav ekipe Gol Cafe zadovoljno napušta «Sunken Meadow» dok još zadovoljniji Bajram-Backo Kolenović vođa pobjedničke ekipe kroz prozor svog automobila posmatra vatromet iznad Njujorka. Vatromet koji veličanstveno obilježava 4. juli – Dan Nezavisnosti Amerike.

OPROŠTAJNO PRVENSTVO ZA MNOGE ZVIJEZDE FUDBALA

Evropsko prvenstvo u Holandiji i Belgiji obilježilo je kraj nastupa pojedinih igrača u reprezentativnom dresu. Tako se svjetski rekorder po broju nastupa njemački as Lothar Matthaeus oprostio od selekcije «elfa» sa 150 nastupa. Rumunski internacionalac Gheorghe u svom 125. nastupu za Rumune u okviru četvrtfinala protiv Italije zaradio je crveni karton, i tako se na neslavan način oprostio od rumunske selekcije. Kapiten francuske

selekcije Didier Deschamps posljednji je put u karijeri podigao pehar prvaka Evrope. On je za tim Francuske odigrao 101 utakmicu, samo osam vise od njegovog reprezentativnog kolege Laurenta Blanca, koji je također rekao zbogom državnom timu. Od nacionalnih selekcija oprostili su se i Dennis Bergkamp nogometas Holandije (79 nastupa), kao i Alan Shearer, koji je 63 puta oblačio dres engleske reprezentacije.

ODBOJKA: IZVUČENI PAROVI EVROPSKIH KUPOVA

U Luksemburgu su izvučeni parovi evropskih odbojkaških kupova, a u bubnju su se našla i imena sedam bh. predstavnika. U muškoj konkurenciji u takmičenju Top teams kup **OK Kakanj** će igrati sa madjarskom ekipom Medikemia. Pobjednik susreta igrat će u Liga takmičenju u grupi 7 u sa ekipama Stilon (Poljska), Concordia (Švicarska), te pobjednik susreta Durres (Albanija) - Navodari (Rumunija). Poraženi iz susreta Kakanj - Medikemia igrat će u drugom krugu Kupa CEV-a. U Kup CEV-a odbojkaši Bihaća igrat će susret s Apoelom sa Kipra, a pobjednik ide u drugi krug u grupu 3. Drugi bh. predstavnik u Kup CEV-a Sinpos u prvom krugu igra sa kiparskom ekipom Anorthosis.

U ženskon konkurenciji u Top teams kupu OK Dobrinja igra liga sistem u okviru grupe 4. Pored Dobrinje u grupi su Telekom Post (Austrija), Hit Nova Gorica (Slovenija) i Szakszig Gabona (Madjarska). Drugi bh. predstavnik u Top teams kupu za žene OK Tuzla također igra liga sistem u grupi 5 sa ekipama Asterix (Belgija), Ais Shoumen (Bugarska) i Egut Eger (Madjarska). U Kup CEV-a za žene OK Kakanj igra turnir u Sloveniji sa ekipama Kemplas (Slovenija), Anorthosis (Kipar), te pobjednikom susreta Mamer (Luksemburg) - Innsbruck (Austrija). OK Breza u istom natjecanju igra turnir u (Holandiji) sa ekipama AMVJ (Holandija), Kocaelispor (Turska) i Postar (SRJ).

KAJAKAŠKA REPREZENTACIJA BIH OTPUTOVALA NA EVROPSKO PRVENSTVO

Na Evropsko prvenstvo u kajaku na mirnim vodama koje ce se od 6. do 9. jula odrzati u poljskom gradu Poznanju, otputovala je dvocлана reprezentacija BiH. Reprezentaciju sacinjavaju Abud Memisevic i Nihad Efendic, clanovi kajak kluba "Natron" Maglaj. Oni ce se takmiciti u disciplinama kajak jednosjed i dvosjed na 200 i 500 metara.

"ENERGOPETROL" SPONZOR BH OLIMPIJSKOG TIMA

U prostorijama Olimpijskog komiteta Bosne i Hercegovine danas je potpisan ugovor izmedju firme Energopetrol iz Sarajeva i Olimpijskog komiteta BiH o sponzoriranju olimpijskog tima za pripreme i ucesce na narednim Ljetnim olimpijskim igrama u Sydneyu. Na prigodnoj svecanosti ugovor su potpisali direktor Energopetrola Kerim Lucarevic i predsjednik OKBiH Bogic Bogicevic.

SVJETSKO NOGOMETNO PRVENSTVO 2006. U NJEMAČKOJ

Svjetsko nogometno prvenstvo 2006 godine biti će održano u Njemačkoj, odlučili su danas tajnim glasanjem delegati Svjetske nogometne federacije (FIFA). Kandidatura Njemačke dobila je samo jedan glas više od južnoafričke. Nakon prvog kruga glasanja kao mogući domaćini prvenstva, otpali su Engleska i Maroko. FIFA je danas objavila i novu rejting-listu nacionalnih timova na kojoj i dalje vodi Brazil, druga je Francuska, treća Češka, dok su na šestom, sedmom i osmom mjestu Italija, Portugal i Nizozemska. Jugoslavija je jedanaesta, a Hrvatska četrnaesta.

SVE MANJE IZBORA ZA PROST

Blizi se kraj sezone a Prost još nije uspio potpisati ugovor sa dobavljačem motora za slijedeću sezonu. Peugeot se povlači a izgleda da odlazi i Mugen jer je Honda odlučila Jordan snabdijevati sa tvorničkim motorima. Mugen je odlučio koncentrirati se na Formulu Nippon. Tako da Prostu sada ostaje jedino Supertec kao izbor motora za slijedeću sezonu. Međutim i dalje se suška o mogućem ostanku Peugeotta koji bi vjerovatno bio bolji izbor jer ima tvorničku podršku dok je Supertec također u nepovoljnom položaju zbog najavljenog povratka Renaulta.

VILLENEUVE IMA DOBRU POZICIJU

Nakon osvojenog četvrtog mjesta u Francuskoj Craig Pollock je rekao kako BAR mora zadržati Villeneuvea u timu. Jacques je pregovarao sa McLarenom ali to je propalo nakon što je Coulthard potpisao produžetak ugovora za slijedeću sezonu. Osim toga Villeneuve je imao ponude i Renaulta i Toyote. Craig Pollock je rekao: "Jacques je sada u odličnoj poziciji pa može zahtijevati gotovo sve što hoće. Najviše što želi od nas je konkurentan bolid i mislim da je to ispravan stav."

ST. LOUIS - MISSOURI

Izveštava: Izet Ćerimagić

TURNIR ZA PRIMJER

St. LOUIS (MISSOURI), Velikim turnirom u malom nogometu Bošnjaci St. Louisa obilježili su Dan Nezavisnosti USA – 4. juli.

Današnji turnir okupio je 22 ekipe iz USA i Kanade. Praznična atmosfera osjećala se noć uoči turnira. Veliki vatromet i počasna paljba u centru grada, ovog velikog industrijskog i trgovačkog centra u Saveznoj državi Missouri, kao da je bila uvertira ovom velikom skupu. Agilni domaćini iz S.D. «Bosna» te njihovi sponzori i prijatelji vršili su prihvati ekipa iz udaljenih gradova kao što su London (Kanada) i Grand Rapids (Michigan). Na dan turnira, tačno u 9 sati ujutro u restoranu BOSNA GOLD izvršene su i posljednje prijave ekipa te se pristupilo žrijebanju.

Dvadesetdvije ekipe svrstane su u 4 takmičarske grupe. Sve je odisalo mirisom Bosne a posebno nazivi ekipa kao što su: Bosna, Ljiljan, Sloboda, Vrbas, Drina, Guber, Velež, Kozarac, Zeleni melec, Rodna gruda, Veterani... Oko 10 sati počele su i prve utakmice na tri terena velikog nogometnog igrališta SOUTHVEST škole na raskršću Kingshighway-a i Arsenal-a. Toplo i sparno vrijeme nije umanjilo kvalitet igre a domaćini su se pobrinuli za osvježanje i okrepljenje kako nogometaša, tako i gledalaca, jer su velike tribine stadiona bile poprilično popunjene sve do završnih utakmica prvog dijela turnira koji se igrao po bod sistemu. Grupe A i D brojale su po 5 a grupe B i C po 6 timova. Četvrtfinalne utakmice «preselile» su publiku oko igrališta i već tada su se nazirali polufinalisti. U polufinale su se plasirali: MD CONSTRUCTION (St. Louis), GRAND RAPIDS, BOSNA (St. Louis) i «A» ekipa LJILJANA iz Chicaga. Nakon kvalitetnih i zanimljivih utakmica od kojih su tri riješene tek nakon izvođenja penala u finale ovog velikog turnira, sa koga je čist prihod namjenjen razvoju sporta, posebno uključivanjem djece u razne sportske sekcije i selekcije, plasirale su se ekipe MD

CONSTRUCTION i LJILJAN iz Grand Rapidsa. U sami akšam teški oblaci su zaprijetili kišom a na terenu «B» prava kiša golova. Rezultatom 4:1 momci Muharema Dedića savladali su «Ljiljane» Mirze –Štele Jelovca. Pravi ljetni pljusak omeo je završnicu turnira ali nije uticalo na izuzetno dobru i svečanu atmosferu na zabavnoj večeri koja je održana u velikoj PLAVOJ DVORANI na broju 300 Grand Avenue, South.

Prisutne, nji negdje oko hiljadu, zabavljali su orkestar «HALIX» iz BOSNA GOLD-A sa prelijepom gošćom Bahrom Šljivar. Svakako, najveselije je bilo za stolom gdje su smješteni pobjednici. Za večeru je servirana pečena jagnjetina a na podijumu za igru, od teških utakmica umorni mladići ni za trenutak ne daju predaha lijepim djevojkama. U najsvečanijem trenutku večeri izvršeno je proglašenje najboljih. Pehare i priznanja uručio je, u ime organizatora, S.D. «BOSNA», predsjednik kluba gospodin SALIH RABIHIĆ. Najbolji strijelac turnira bio je efikasniji ISMET DEDIĆ iz MD CONSTRUCTION sa 4 pogotka (zbrajani su samo golovi od četvrtfinala pa nadalje), najbolji čuvar mreže bio je sigurni golman LJILJANA iz Grand Rapidsa Emir Ćamić. Laskavu titulu najboljeg nogometaša turnira ponio je briljantni VEDAD ALAGIĆ iz ekipe MD CONSTRUCTION. Pehar za osvojeno drugo mjesto pripao je LJILJAN-u i GRAND RAPIDS-a veliki i skupocjeni prelazni pehar pobjedniku turnira pripao je Gradjevinarima gospodina Muharema Dedića i MD CONSTRUCTION. Zaslužno: Svim ekipama pripale su prigodne zahvalnice i skromni pokloni kao uspomena na današnji susret. Jer, nisu Bošnjaci iz Detroita, Louisvillea, Chicaga, Harrisburga, Londona i drugih gradova žalili ni truda ni vremena kako bi pomogli ovu lijepu akciju vrijednih domaćina od kojih izdajamo gospodina Emira Mulalića, Fuada Arslanovića, Nedžada Hajdarevića, Mesuda Kekića, Zahira Đulima i sve koji su bili uz njih tokom priprema i same realizacije ovog velikog

sportskog događaja. Brojni sponzori su pomogli i veliku tombolu na kojoj je prva nagrada bila putovanje za Bosnu. Bilo je puno vrijednih nagrada što nije ni čudo kad su naši ljudi ovdje vlasnici turističkih agencija, imaju restorane, markete, motele, radio stanicu... Ima ih puno i hvala Bogu, svi su se snašli dobro. Sve u svemu, nogometni turnir «BOSNA – ST. LOUIS 2000» bio je jedan veliki praznik sporta i druženja Bošnjaka koji žive na prostorima USA i Kanade. Organizator zaslužuje sve riječi pohvale i pored malih propusta koji su se desili tokom sportskog dijela ovog impozantnog skupa. Izrazili su svoje žaljenje zbog istog a posebno im je žao što se njihovom pozivu nije odazvala makar jedna ekipa iz New York-a. Na kraju da kažemo da je pobjednička ekipa MD CONSTRUCTION igrala u sastavu: Ernad Kovačević, Dinko Džidić, Amir Hodžić, Ermin Begić, Adnan Hadžisabić, Ismet Dedić, Edin Dedić, Vedad Alagić, Muhamed Dedić i Omer Omerčehajić.

ROCHESTER - NEW YORK

Izveštava: Mensur Bajrić

BRIGHTON S.C.- Bosnian S.C. 1:2
I SA DESET IGRAČA

LJILJANI POBJEDJUJU

Bosnian S.C. : E.Obradović 8, Sidran 7, Čelik 7, Stipić 7, Husejnović 9, Džaferović 7, Bijelić 7, Beslagić 7, Mujezinović 8, Jolić 8, H.Osmanović 8

Poslije pauze od deset dana radi praznika, danas je nastavljeno prvenstvo u Prvoj ligi Rochester districta. Naš tim, uslijed radnog dana, a i produženog vikenda morao je nastupiti bez četiri standardna prvotimca. Kako smo i naučili od naših momaka ipak su izdržali i na kraju priredili nam jos jedno pobjedničko veselje. Sam susret nije obilovao nekim posebnim akcijama ali pobjedi se ne gleda u zube. Više napetosti i uzbuđenja donio je danas odlični !? sudija, ali o tome na samom kraju. Kako sam već u uvodu napisao danas nije bilo neke posebne igre, pa će i moj izvještaj biti nešto kraći nego obično. Igrao se 29. minut, jedna akcija domaćina presiječena je na polovici terena od strane mladog Čelika, koji neoklijevajući uposlijava Nersala Mujezinovića, ovaj bivši igrač Slobode iz Tuzle, na njemu svojstven način vara dvojicu domaćih igrača i šalje loptu u suprotni ugao njihovog golmana i dovodi nas u vodstvo od 1:0. Do kraja poluvremena rijedjaju se polušanse na obadje strane ali bez promjene. Nastavak drugog dijela igre ne donosi nam ništa novoga, osim nenadanog izjednačenja Brighton-a. Naime jednu loptu upućenu na lijevu

stranu našeg terena neuspijeva dohvatiti niko iz naše odbrane, pa danas našem najboljem igraču Husejnović Enesu ne preostaje ništa drugo nego na nedozvoljen način zaustaviti napadača domaćih. Skraćeni korner sa lijeve strane, najsnalazljiviji je igrač Brighton-a Rush, lopta u mreži i velika radost u publici domaćina 1:1.

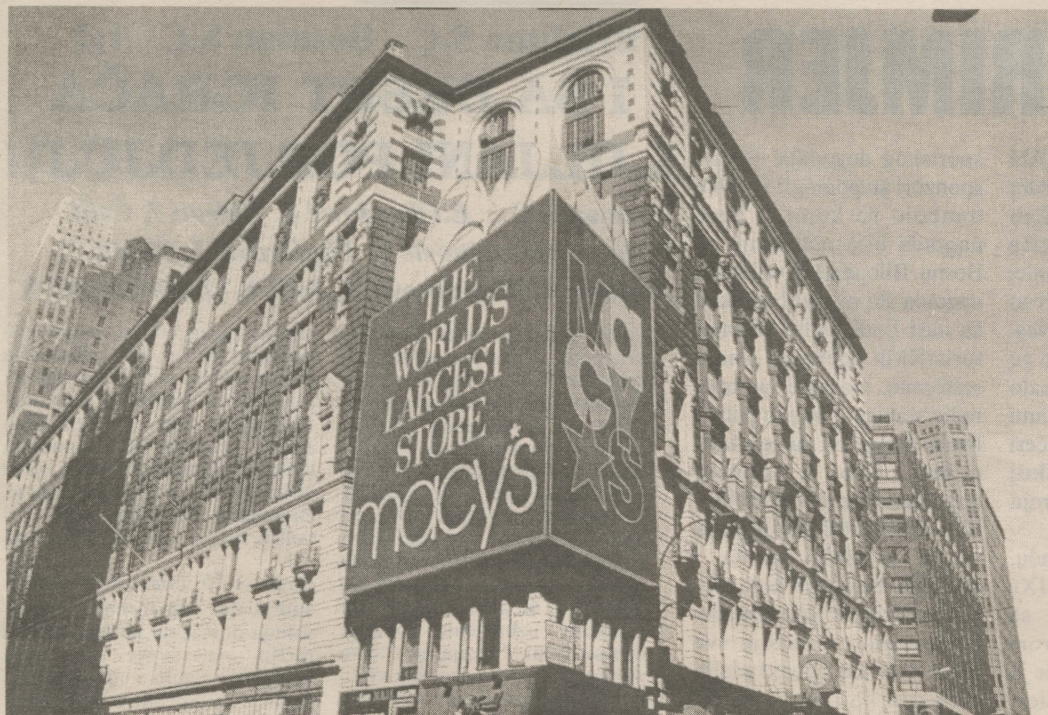
Igrao se 70. minut kada odlični sudija do tog trenutka, pravi uslugu domaćinu ali baca veliku mrlju na svoje do tada neprikladno i za američke prilike izvanredno dijeljenje pravde. Ostar start i čak šta više duel našeg Džaferovića sa navalnim igračem domaćina Phongom okarakterisao je kao grub prekršaj i našem igraču pokazao put u svlačionicu. Naši igrači nikako iz utakmice u utakmicu nemogu da shvate da je sudijska zadnja, bez obzira bio on ili ne bio u pravu. Ali nedugo zatim veselje i još sladja pobjeda. Slobodan udarac Mujezinovića sa oko 18 metara golman kratko odbija ali samo do novog igrača u našem timu Stipića, ovaj je prihvata naoko 3 metra od gola i šalje u mrežu. 2:1, pobjeda sa igračem manje i dalje liderstvo na tabeli.

BOŠNJAK NA RINGU

Vashington, DC - grad u Americi obično poznat po Bijeloj kući, mnogobrojnim ambasadama i još mnogobrojnijim političkim zbivanjima, trinaestog, četrnaestog i petnaestog jula biće domaćin jednog velikog sportskog spektakla. Tačnije bokerskog spektakla u sklopu kojeg će jedan od takmičara biti i jedan Bošnjak. Hajro Šujak je ime mladog sedamnaestogodišnjeg momka koji već nekoliko godina «žari i pali» po američkim ringovima. Mada prezauzet školskim obavezama, ovaj mladi talentovani bokser svo svoje slobodno vrijeme posvjećuje psiho-fizičkim pripremama jer biti Bošnjak na ringu i nije lahko.

IZ GINISOVE KNJIGE REKORDA

“Macy’s” NAJVEĆA PRODAVNICA NA SVIJETU

Obuhvatajući površinu od 2,15 miliona “square feet”, “Macy’s” sa ponosom nosi ime najveće prodavnice na svijetu. Zgrada ove megalomanske kompanije u Njujorku obuhvata cjeloviti blok na Herald Skveru. Lanac ovih prodavnica rasprostranjen je po cijeloj Americi. Kompaniju je osnovao gospodin Rowland Macy

NAJFREKVENTNIJI SAOBRAĆAJ

Svi oni koji misle da je u Njujorku najfrekventniji saobraćaj na svijetu, varaju se. Interstate 405 (San Diego Freeway) u mjestu Orange County, California “pretrpi” 331.000 automobila dnevno. Kratka ruta između Garden Grove Freeway i Seal Beach Boulevard primi 25,500 automobila. Vjerovatno je sve ovo zato što California ima 19 miliona registrovanih vozača

NAJUSPJEŠNIJI BODYBILDER

Zajedno sa Arnoldom Schwarzeneggerom, Lou Ferrigno- je jedini čovjek u historiji koji je dva puta osvojio “Mister Universe” kao najbolji bodybilter. Ferrigno je počeo svoju karijeru bodybiltera 1978. godine da bi je završio 1982, nastupajući u dva TV šoua.

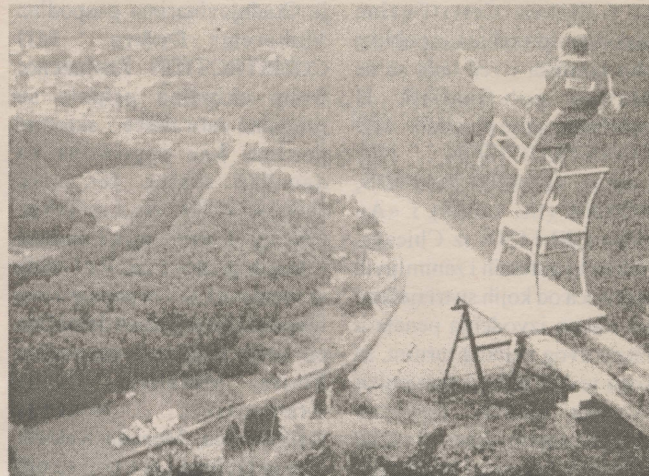
NAJVEĆI BALANSER

Henry je širom svijeta najpoznatiji balanser na stolicama. Kao rekvizite koristi obične kuhinjske čaše i još običnije kuhinjske stolice. Nastupajući širom svijeta, ovaj akrobata velikog rizika balansirao je iznad Grand kanjona u Americi, na zgradama Moskve i tako dalje. Fotografija koju gledate prikazuje Henrija iznad rijeke Meuse u Francuskoj kada je koristeći 6 čaša i dvije stolice tako balansirao na visini od oko 6000 metara

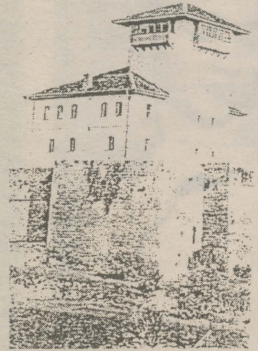

NAJVEĆI RIVALITET

“Cola Wars” je naziv za “rat” dva najveća rivala “Pepsi Cola” i “Coca Cola”. Ovaj “rat” počeo je 1893. godine, sedam godina nakon što je osnovana kompanija “Coca Cola”. Tada već prilično jaka kompanija “Pepsi Cola” odlučila je da 1996. godine potroši 500 miliona dolara u takozvani “Project Blue” koji je obuhvatio kompletnu promjenu boja ove kompanije sa crvene, plave i bijele na plavu boju da bi bila prepoznatljiva u svijetu. Još uvijek se pamti momenat kada je “Pepsi” ofarbao avion “Concorde” u plavu boju i na njega stavila svoj natpis. Naravno, ni “Coca Cola” nije ostala dužna. Nemalo iza toga i ova kompanija je uložila istu sumu od 500 miliona dolara za svoje promovisanje.

BIO JE VOĐA POKRETA ZA AUTONOMIJU BOSNE I VELIKI VOJSKOVOĐA. OVAJ VELIČANSTVENI SIN BOŠNJAČKOG NARODA OMILJEN U NARODU KAO ZMAJ OD BOSNE UMRO JE U STAMBOLU 31.01.1833. U 31-OJ GODINI ŽIVOTA

NAZIV PO KOJEM JE U NARODU POZNATA LIČNOST SA SLIKE	SPRAVA ZA MJER. VAZDUHA	RODNO MJ. SLAVNOG SINA GONJAČ. NARODA	LUČKI GRAD NA CELEBESE-INDONEZIJA	PJENUŠ-AVO VINO, ŠAMPANJAC	JEZERO U SJEV. AMERICI	TEMPO	ZA SabaH ISMET HEROVIĆ	PANČE-VO	IME KARENJ-INE	GRAD U BOSNI U KOJEM JE 1831 ODRŽ SKUP BOS. KAPETANA	VEZNIK				
TAMAN, MRK							KREMA STRAH OD DUBINE			SPLIT					
VEOMA TVRD UKRASNI KAMEN						CRNAČKI NAROD U AFRICI	MAGAR. GLAS				VELIKI BORAC ZA AUTONOMIJU BOSNE				
STANOVNICI ARABIJE								AMPER FOSI-PATI, PRELIVATI		Z.H. PRVO SLOVO					
SOL JODNE KISELINE					KRAJ MUZ. KOMADA "ORG. ISLAM. ZAJED."				AK. LIKO VNH UMJ." RIJEKA KOD HANOJA						
DRŽ. NA ARABIJ. POLUOTOKU				OKOŠTAVANJE AZOT						PRVAK, ŠAMPION UZVIK NESTRPLJENJA		TABAN, POTPLAT	ZASTUP. U SABORU	OPSEG	LJUBIT. ZALJUBLJENIK U NEŠTO
SREDNJ. MANAS. NA KOSOVU						MEĐAM-ATERSK. RAGBI ORGANIZ. (SKR) ZELJAST. BILJKA				GRAD U ENGL. POZNAT PO KONJSK. TRKAMA T					
"BUGAR. TELEGR. AFSKA AGENC."			UDESITI, UREDITI	OSVETO-LJUBIVE OSOBE SREZANI KOMADI										ŠPANIJA POKAZN. ZAMJENICA	
RIMSKI BOG PODZEM-LJA, ORK					RIVA POVIŠOKA					BORA DJEČ. IGRA S ORASIMA					
SISAK		IZVRŠITI PROBOJ FOSFOR								OBNAVLJANJE MJERA ZA EL. SNAGU					
NJUTN		PREVIJANJE (MN.) MU. SMRTI LIČNOSTI SA SLIKE							VJETAR (UMANJ.) NEULJUDAN BEZVRJEDAN ČOVJEK						
SLOVO LATINICE		EGIP. BOGINJA PRIRODE "OUNCE"						TVRD SREBRISTO-BIJELI METAL BRANITELJ						LUMEN KRŠNI KRAJU HRVATS.	
MJESTO U KOJEM JE LIČ. SA SLIKE SAGRADILA PRVU KAT. ŠKOLU U BOŠNI GRADU BIH							OS. NA FILIPINI-MA ŽENSKI POTOM.				VEZNIK OVOJ, OVITAK (MN.)				
KOCKAR-NICA						MEHKAN "IND. TEKSTIL. PROIZV. ODA				SKICA, PLAN TREĆI VOKAL					
"RATNA MORNARICA"		VRSTA MUNOVA ZA UGALJ SMJESA ZA OBLAG. ZIDOVA								AMERICIJUM PROVRI- O, PROKLJUČAN			PRIJEDL- OG VRSTA DIZALA, DIZALICA		
MJESTO KOD TREBINJA				STAROG- RČKA BOGINJA MUDROSTI PREKOM- JERAN					SUPRUGA UMRLOG MUŽA "ANTE MERIDIEM"					MJ. VELIKE POBJ. LIČ. SA SLIKE PROTIV TURAKA	
PJESNIK (MN.)					DATI, KRUŽITI KAO DAR ETELA OD MILJA									K VRSTA POKRIVENIH KOLA	
MJESTO U SAD. NJUJORK						KOTOR GOMILA POKOŠ. SIJENA			MAŠINSKA PUŠKA "INDUST. MESNIH PRERAD"						
			OTPAD. MATER. ŠKART (MN.)							V.Č. RIJEKA U ENGL. KOJ		IGRA SA KARTAMA NA TAJ NAČIN			
			UTOKA BAJKAL. JEZERA			JAVNA KUHINJA UZ DŽAMIJU VEO. KOPRENA						RADIJUM RIJEDAK (LAT.)			
			TANKA STRUJA TEČNOSTI					OBMANUT NOVI PAZAR							
			NAGLASAK, AKCENT (FR.)						JEDINI PRIMJERAK (MN.) AUSTRIJA						
			NESREĐEN, NABACAN							MANEVARSKI METAK					

CRYSTAL PALACE

**31-09 BROADWAY
ASTORIA, NY**

Tel: (718) 545-8402

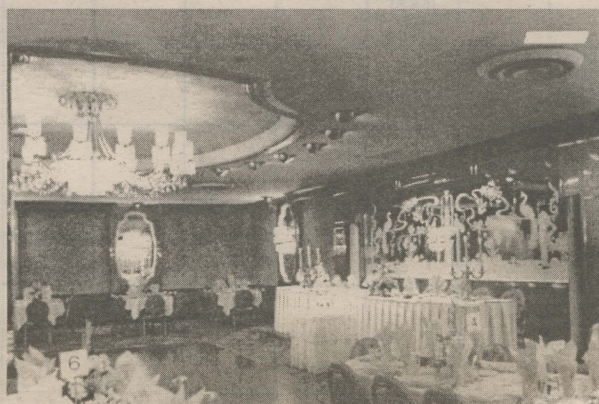
(718) 545-2990

Fax: (718) 545-9275

ZAŠTO LUTATE?

Kad dobro znate da je
Crystal Palace
najljepše i najpovoljnije
mjesto za svadbena veselja,
kane, rođendane,
zabavne večeri, koncerte.....

**RASPOLAZEMO SA
NEKOLIKO
DVORANA I
ZADOVOLJAVAMO
POTREBE NASIH
KLIJENATA OD
50 DO 1.200
GOSTIJU**

ADRIATIC STUDIO

**17-11 65. Street
(Između 17. i 18. Ave.)**

Brooklyn, New York

Tel. (718) 816-8130

Tel. (718) 234-5210

***** NAJO I ANA SPAHIĆ *****

**NAJVAŽNIJE
TRENUTKE
VAŠEG ŽIVOTA
POVJERITE
PROFESIONALCIMA
SA 15 GODINA
ISKUSTVA**

